

FEISEL- KLÄNG

En bergmann har bestandig hatt en sterk trang til å uttrykke sine tanker og følelser ved hjelp av en sang. Han synger om arbeidet, om kvinner og om brennevinet, ja, om alle de ting som betyr noe for ham.

Bergstudentene har arvet den skikken fra den ekte bergmann, og sangen har alltid kjennetegnet Bergstuderendes forening.

Bergsangene sveiser eldre og yngre sammen, og de styrker den berettigede yrkesstolthet enhver bergmann sitter inne med.

Bergstuderendes forening har tidligere gitt ut 3 sanghefter. Det første heftet var prof. A. Getz ansvarlig for, og det kom ut i 1922. Siden har foreningen gitt ut et i 1932 og et i 1936. Disse heftene ble fort utsolgt og sangene har i mange år gått på "bergmanns minde" i beste saga stil.

Det ble tidlig klart at skulle bergstudentene hedre sin forening ved 50-årsjubileet, så kunne det best skje ved å gi ut en Bergmannssangbok.

Det har i årenes løp vært nedsatt mange komiteer til å ta seg av dette, men det er bare den nåværende som har hatt det nødvendige tidspress til å fullføre oppdraget. Med den velvilje komiteen har møtt på alle hold, har arbeidet med boka bare vært en glede.

For å dekke foreningens behov for andre sanger enn bergmannssanger, har vi tatt med populære viser av vekslende karakter og innhold bakerst i boka. Det har vært vanskelig å velge blant de tallrike studenter- og drikkeviser, men vi håper at alle vil finne nettopp SIN vise der.

Vi vil gjerne rette en takk til alle bergmenn som med eller uten vitende har påvirket utformningen av boka.

Spesielt takker vi L. Grav for illustrasjonene, L. Holiløkk for trykketeknisk hjelp, L. Stabbursvik, C. Amundsen, J. Westeren og beringing. Per Fr. Trøften for god hjelp som komiteens støttespiller.

Trondheim, 16. oktober 1964.

I. Pehrson

R. Jensen

T. Schau

Ti år er gått siden det første opplag av Feiselklang ble utgitt. I år feirer vi 60-års jubileum og hva er da mere naturlig enn at vi hedrer vår forening med et nytt, revidert opplag.

Vi har valgt å beholde alle sangene fra første opplag som utgangspunkt og føyet til nye som vi synes faller naturlig inn blant disse. Resultatet får du selv bedømme.

Arbeidet med boken er ikke gjort av seg selv. Vi vil rette en spesiell takk til Terje Magnussen som har tegnet til de nye sangene. Han har etter vår mening vært meget flifflink til å kopiere den særpregede strek i tegningene fra første opplag. Dette har gjort at illustrasjonene utgjør en helhet. Videre takkes alle som direkte eller indirekte har hjulpet med utgivelsen.

Trondhjem 23. oktober 1974

H.T. Gjestland

A.V. Larsen

K. Fossum

Det er i år 25 år siden første utgave og 15 år siden andre utgave av Feiselklang. Vi fant det derfor naturlig å komme med en ny oppdatert utgave av sangboken i forbindelse med jubileet.

I de senere år har det vært sunget en del sanger under bergarrangement som ikke har stått i Feiselklang, og de måtte selvfolgelig inn! Noen internasjonale bergsanger er også tatt med.

Takkes skal alle som på en eller annen måte har bidratt til at dette ble mulig. Spesielt vil vi takke Knut Iver Aastorp som har tegnet til de nye sangene. Jubileumskomiteen som i samarbeid har fått sangene i trykken. Og Ane Kristin Haraldsen som var med på å dra det hele i gang.

Trondheim 28. september 1989

H. Brunvand M. Gudmundseth

Etter mange år med mye sang og Bergmandsmoro ble det på tide å ruste opp Feiselklangen vår nok en gang, 40 år etter første gang den kom ut. Bergstuderendes forenings 90-års jubileum ga oss en gylden anledning til å ta i et tak og få 4. utgave i trykken.

Siden forrige utgivelse har man fått så brukervennlige data-programmer at selv en Bergmand forstår hvordan de brukes, og derfor har vi nå digitalisert alle streker, rim og noter. Skriften på sangene er ikke den samme lengre, men vi håper at innholdet og illustrasjonene gjør at den ikke har mistet sin sjel, og gamle som nye Bergmenn vil trykke den til sitt bryst.

En hel del har skjedd på sangfronten siden forrige utgave. Nye sanger har kommet til, og gamle sanger er gått i glemmeboka. Vi har derfor tatt på oss den risikable oppgaven å ta ut de sangene som vi tror ikke kommer til å bli savnet. Alle Bergmannssangene er naturligvis beholdt. Derimot har vi kuttet med hard hånd andre steder.

Bergfolk feirer når det feires kan og synger derfor ikke bare i Bergmandslag. Så i denne utgaven har vi også tatt med noen sanger i anledning Grunnlovsdagen og Julefeiringen.

Tusen takk til både eldre og yngre som har bidratt med innspill til boka! Spesiell takk til Knut Iver Aastorp som igjen førte tusjen over de ekte Bergmandsillustrasjonene!

Man hører fortsatt at vi er Bergsmenn på sangen!

Trondheim 13. september 2004

Are Håvard Høien

Hans Jørgen Solheim

Det har nå gått 25 år siden første Feiselklang ble utgitt, og Berg fyller 100 år. Dette betyr at det er på tide med en ny utgave av vår elskede sangbok!

Det har blitt skrevet noen nye sanger siden sist denne boka ble gitt ut, og disse har fått komme inn. Enkelte sanger har blitt endret litt på for å passe nåtidens Bergmenn, andre sanger har blitt tatt ut. Som alltid har selvfølgelig alle Bergmannssanger blitt beholdt.

Tusen takk til alle som har hjulpet til med denne jubileumsutaven. En spesielt stor takk til Lars Emil Eide og Erlend Lunnan Bjørnstad som har laget illustasjoner til både gamle og nye sanger

Trondheim 26. september 2014

Anna Berg

Innholdsfortegnelse

Feiselklang	1
Forord, første opplag	3
Forord, annet opplag	5
Forord, tredje opplag	7
Forord, fjerde opplag	9
Forord, femte opplag	11
Denne siden	12
Alfabetisk innholdsfortegnelse	260
Bergsellens klokke	18
Bergmannen	21
Bergkrystall	23
Bergmannssanger	
Hyldningsdikt til LAPIS	25
Novicenes anråb	27
Bergsmän vi äro	28
Glück auf!	30
Fritt efter "Glück auf"	31
En 400 år gammel bergmannssalme	32
I malmens rike	33
Det er mellem urd og fjelde	34
Gruvesangen vår	36
Fjeldsagnet siger	38
Stejnbytervise	40
Ridderspranget	42
Bergmannstanker	43
Bergsmannssong	45
Rørrossangen	46
Svalbard visa	47
Blind-Frediks vise	49
Pelle Tordenbrags vise	50
Sulisvise	52
Rallarvise	54
Djupt inne i fjellet	55
Å - med forlett går'n	56
Borevise	57

Oppsang for sten	57
Malmens skål	58
Bergmannsliv	59
Norsk Malmletervise Anno 1964.	60
Svensk malmletervise	62
Primus inter pares	64
Mineralogisk sang	66
Bergmannssang	67
Bergstudent Jens 'es saga	68
Bergstudenten Hoa's saga	70
Har Ni sett en bergsman bladig	74
Bergmannens testament	75
The Mining Engineer	76
Clementine	78
Down in the coalmine	79
Skålsang	80
Myrkauk	81
Det kom et brev i posten	82
Jeg gikk i myra	84
Bergmannsvisa	85
Bergmanns-drikkevise I	86
Bergmanns drikkevise II	87
Bergmands drammevise	88
Bergstudenters drikkevise	89
Vi er bergstuderter	90
Berseblæstsangen	91
En bergsman älskar...	92
Att vi är Bergsmän	92
Til Homans pris	93
Kvinnens pris	95
Sang til kvinnen	96
For Kvinnen	97
Lapis Audio's rekryteringsvise	98
Spinell's jubileumssang	100
Gravøl for Bergavdelingen	102
We are the Engineer	104

Gaudeamus Igitur

Gaudeamus	108
Nu klinger igjennem den gamle stad	109
En gang for lenge siden	110
Det e' så læænt i Trondhjem	111
Vi har vår egen lille verden	113
Nu er de fire år	115
Studentertidens by	116
Trønderliv	118
Vi gir en sjøeglad, eiegod dag	119
Å alle professorene	120
Amanda Lindblom	121
Helan går	122
Oppkomst og nedkomst	122
En øl i handa	123

Studenteruka

Hjemve	128
Snemåkeren	130
D'er liddeli flaut	131
Alexander og Margido	133
Kagga	134
Gatesangerens vise	136
Under bondens ager	137
Alle søte Trondhjemspiker	138
Drikkevisse	140
Byggstudent Havre	141
Hybelvisa	142
Veteraner	144
Den gamle sang	146
ØL	147
Dagdrøm	148
Det store spill (Golfvisa)	150
Calypso	152
Kalson	154
Ælgjakta	156
Munkeøl	158
Magre Molly	160
Utafor	161

Graverne	162
M/S Goddagen	164
Gullkvartetten	166
Pyromanvisa	167
Lænsmainn i Nyork	168
Dobbeltrænsa	169
Trondhjæm, Trondhjæm	171
Kaffe og vaffel	172
0-Kultu	
Testamentet	176
En pakke cellofan	178
Pirion	179
Swing low sweet chariot	179
Balladen om Theobald Thor	180
Walking down Canal street	183
Stiveste snutt	184
Perverts of society	186
Tre tøsa	188
Himmelseng	188
Sang til kvinnen II	189
Drikkeviser	
Finsk drikkevisse	194
Finsk snapsvisse	194
Hvis jeg blir edru	195
Vi lister oss så stilt på då	195
Skål kamerater	196
Hei kamerater	196
På en planke	196
To pilsnere i en snor	197
Etter en rangel	198
En bayer i hånden	199
Fire-års-fylla	200
Ændalspilsen	201
Turku-sangen, Hansens enke	202
Du skal få en dag i mårå	203
Trinken	204
Ål-skrål	205

Vi Synger Evert Taube viser	
Rosa på bal	208
Flickan i Havanna	209
Byssan Lull	210
Vem kan segla förutan vind	211
Så länge skutan kan gå	212
Hummer og Kanari	
Fjellsangen	216
De nære ting	217
Hva er det dog, der ligger der	218
Nidelven	219
The Irish Ballad	220
Kallen og katta	222
Brev från kolonien	224
Amalia, Amanda	225
Kalmarvisan	226
Bröder nu ta vi oss en sup	226
Skidåkar' Anderson	227
Borstens lov	227
My Bonnie	228
Blowin' in the wind	229
Streken	230
The wild rover	232
Roindopp	
Runddupp	236
Theodor	237
Takk for maten	237
Warum-warum	238
Sola	238
Schumacher	238
Mat og dram	239
Gammelt øl	240
Lambo	242
Gambriniusvise (Fra da Venche Foss var heit)	243

Det var en god gammel bondemann	244
Museballaden	245
Dryckesvisa	246
Chrougnotan	247
Hej på er bröder alla	248
Troskevise	249
Bonanza	250
17. Mai	
Ja, vi elsker	254
Kongesangen	255
Norge i rødt, hvitt og blått	256
Vi ere en nasjon vi med	258
Alfabetisk innholdsfortegnelse	260
Siste siden (no e det slutt, gå hjem aill sammen)	267

Berggessellens klokke —

en klokke ringer
i den månelyse nat,
den går med tunge
hårde slag;
det er den gamle Nordhjems
[Endær og skjebneblind]
vorn langsomt svinger
bergmauds-klokken
i det mørkne stokkelag;

men de hårdifraend,
som stod her en gang
med jaktel ^{med} tålingar,
er gåt til kirke,
der svigtekens klokken
kimer dem imot
med sin sôlvklar klang —
#

Ø hilur dem
som øtar og under
i den øste gyeðru kirkport:
• Glück auf! Gude fred!"

Johan Kaenwargh.

Bergmannen

Bergvegg, brist med drønn og brak
for mitt tunge hammerslag.
Nedad må jeg veien bryte
til jeg hører malmen lyde.

Dypt i fjellets øde natt
vinker meg den rike skatt, -
diamant og edelstener
mellan gullets røde grener.

Og i dypet er der fred, -
fred og ørk fra evighet! -
bryt meg veien, tunge hammer,
til det dulges hjertekammer!

Hammerslag på hammerslag
inntil livets siste dag.
Ingen morgenstråle skinner!
ingen håpets sol opprinner.

Henrik Ibsen, 1850

Bergkrystall

Bergkrystall, bergkrystall
hør på gruvkarens sange.
Vern du meg, vis meg vei
dypt i gruvenes gange.
Bergkrystall ned i gruvens hall,
malmen må jeg finne.
Bergkrystall, bergkrystall
vis meg veien der inne.

*Ragnar Christoffersen
(Kan synges til mel. Edelweiss)*

Hyldningsdikt til LAPIS

Hil Dig! LAPIS,
hil jer! bolde ordensbrødre.
Bergstudenter spendt andektig
venter høre høie budskap.
Hvem i kampen æreskorset vandt
blandt alle Dine sønner!
Hil dig, LAPIS,
Hil dig LAPIS høie Herre!
Hil dig!

Novicenes anråb

Fra nord og syd, fra øst og vest vi
kommet er til sammen
til immatrikuleringsfest
til Lapis fryd og gammen.
Akk, måtte skjebnen bli oss huld,
i edle bergmanns påsyn
vi stedes nu så angestfull
for HØISTSELVSAMMES åsyn.

Oh, Lapis hør vårt jammersråb
som opp til Dig nu stiger,
velsign oss med din bergmannsdåp
og åpne Dine riger
for oss uverdige som dog
tør håpe på din nåde,
og over disse usle drog
vil Du i miskunn ráde.

Bergsmän vi äro

Bergsmän vi äro,
Bergsmän av ära,
järnets och stålets och gruvornas män.
Aldrig på tunga
tankar vi bära,
vi alskar glädjen och sjunga om den.
Hur vi än sträva,
glädjen skal leva
alltid bland järnets och gruvornas män.

Djupt in i jorden
gruvkarlen tränger,
följer sin stegveg mot gruvornas natt.
Malmen ur bergen
våldsamt han spränger,
mörkt är gruvan, men sinnet är glatt.

Tackjärnets gnistrande
glödsvita vågor
stramma ur stället var dag och var natt.
Hyttkarlen älskar
gnistor och lågor,
ljuset och värmens hans sinne gör glatt.
Hur vi än sträva, etc.

Bergsmän blott hållen
alltid tillsamman,
samlens kring hyttans och gruvornas bloss.
Låtom oss leva
livet i gamman,
låt aldrig ledna få makt över oss.
Hur vi än sträva,
glädjen skal leva
alltid bland järnets och gruvornas män.

*Bergsing. dr. Magnus Tigerschiöld
(1893 -1969)*

Glück auf!

Glück auf, Glück auf! Der Steiger kommt! ::
Und er hat sein Grubenlicht bei der Nacht:
:: schon angezünd't::

Schon angezünd't ! Das wirft Seinen Schein,
:: und damit nun fahren wir bei der Nacht::
:: ins Bergwerk hinein::

Ins Bergwerk hinein, wo die Bergleute sein,
:: die da graben das Silber und das Gold bei der Nacht::
:: aus Felsgestein::

Ade, nun, Ade ! Hertzliebste mein!
:: Und da drunten im tiefen, finstern Schacht bie der Nacht::
:: da denk ich Dein::

Der Eine gräbt das Silber, der and're gräbt das Gold,
:: doch dem schwarzbraunen Mägdelein bei der Nacht::
:: dem sein sie hold::

Und kehr' ich Heim zum Liebchen mein,
:: dann erachallet des Bergmannen Grusz bel der Nacht::
:: Glück auf! Glück auf! ::

Die Bergleute sein kreuzbrave Leute',
:: denn sie tragen das Leder vor dem Arsch bei der Nacht::
:: und saufen Schnaps::

Die Hüttleute sind noch brave Leut'
:: denn sie tragen das Leder vor dem Bauch bei der Nacht::
:: und saufen auch::

Fritt efter “Glück auf”

Mot gruvans natt går gruvkar'n glad
:: Och han tänt på nytt sitt bloss varje dag ::
:: I evig tid ::

I skogens djup går kolar'n trygg
:: Och han vaktar milans eld varje natt ::
:: I evig tid ::

I gnistors regn står hyttkar'n lugn
:: Och hans flamma slår emot skyn varje natt ::
:: I evig tid ::

Vid ässjans glöd står sotig smed
:: Och han smider sitt röda järn varje natt ::
:: I evig tid ::

Var bergsman har en vän så kär
:: Och han kysser mörkögd tös varje natt ::
:: I evig tid ::

Var bergsman är en hedersman
:: Och han tar sig en redig sup varje natt ::
:: I evig tid ::

Magnus Tigerschiöld

En 400 år gammel bergmannssalme
Melodi fra ca. 1450

Gud Fader Sønn/ og Helligaand.
Du bød god Ertz at vokse frem,
for Quicksølv fri, for Svovel ren,
i Sand. i Gang, i Fløtz og Sten.

Du skapte Gull i Paradis,
til Ziir og Lyst og Dig til Pris.
Adam var første Bergmann visst;;
grov Gull, blés Jern, behøvde ei Kvist.

Du Gud som skapte Glanz og Quartz
gid Du forvandle slikt til Ertz.
Foredle Du vaar Gang med Fynd,
la Din Aand utslette vaar Synd.

Hver den der ser i vakker Sten
vaar Gud, og ber til Ham alén,
tror fast paa Jesum Christi Ord,
han er en salig Bergmannsbror.

I. M. P.

*Fritt etter Johannes Mathesius:
"Ein Geistliches Berglied"
ved berging. Per Sandvik*

I malmens rike

I malmens rike er vårt hjem,
hvor bergmannskunsten øves.
Mot fjellets dyp vår vei går frem
med lyst når krefter prøves
Ja, varsко her! I lampens skjær
vi tender lunten: Fyr er her!
Godt mot til hver især.

Når skuddet går med dønn og brak
og bryter hele runden,
som boret blev fra ligg til tak,
er dagens seier vunden.
Da blottet lagt er malmens prakt,
som fanger oss med selsom makt
nu og til siste vakt.

Så fordres malmen frem til dag,
dens lødighet proberes,
den skeides i forskjellig slag
og knuses og floteres.
Snart flyter rød i ovnens glød
den malm vi vant fra fjellets skjød,
som bringer oss vårt brød.

Slik går vårt arbeid hånd i hånd
hver har sin del å gjøre.
For felles sak vårt vennskapsbånd
skal veien fremad fore.
1. :: Ja, bergmannsbror som bygger,
bor blandt fjell og ur i høie nord:
Godt mot, som siste or.

2. :: Ja, varsко her! I lampene
skjær vi tender lunten: Fyr er her -
Godt mot til hver især.

Det er mellom urd og fjelde
Tysk melodi av Joh. Peters. 1867

Det er mellom urd og fjelde
vore bergfolk har sit hjem
der hvor jorden kan fortælle
her må malmen hentes frem.
På den store, åpne vidde
hvor den stolte frihet bor,
hvor de gamle slet og stridde
der er hjemmet, bergmandsbror!

Gjennem drifter, stoll og skakter,
gjennem støv og røk og vand
går vor kamp mot fjeldets makter
til vort gyldne sagaland -
det er beksort nat derinde
hvor vort iltre, kjære stål
synger ut at vi skal vinde
og med tiden nå vort mål.

Så en dag du står derinde
halvvåt, skidden, arbeidsklædt,
men fra ølet tindrer glæde
og din rygg er rank og rett -
Du har seiret, det er saken,
holder malmen i din hånd,
gjennem krudtets brøl og braken
slog du vei til jordens ånd.

Det er aften, lyset stråler
kysser guld og sten på barm.
Bergmand! husk da mens du skåler
og mens vinen gjør dig varm:
Vi har skapt den travle verden
og det festbrus av vort fjeld.
Bergmand! lykke til på færden
når vi skiller her ikveld!

Einar Sverdrup 1921 (1895 -- 1942)

Gruvesangen vår

The musical score consists of a single staff of music in common time (indicated by a 'C'). The notes are primarily eighth notes, with some sixteenth-note patterns. Chords are labeled above the staff, including C, Dm, G7, C, Am, D7, G, G7, Gm, A7, Dm, G7, C, F, Bb, Gm, C7, F, F, Am, E7, Am, Dm, E7, Am, Dm, E7, Am, A7, Dm, E7, Dm, TIL (dim), Am, E7, Am, Dm, E7, Am, G, G7, C, Gm, A7, Dm, G7, C.

Til gruva jag vandrer der har jag mitt kall
 jag iles avsted mot det blå,
 mot tinder og topper til berggubbens hall,
 det er som jeg himlen kan nå.
 Jeg kaster meg ned på en bergrabb til rast
 og sender mot solen mitt blikk.
 Hør bekken den hvirvler i lette små kast.
 Takk Gud for det yrke jeg fikk.

Så drikker jeg lyk'lig
 min kaffe med dram,
 fra sætra hørs trekspill iblant,
 jeg seiler avsted på en gyngende pram

og drømmer om malmen jeg fant.
Da glemmer jeg tid og da glemmer jeg sted,
kun solen på himlen står vakt,
og bitte små skyer i leken er med,
de skifter i farvenes prakt.

I fjellviddens favn
giammer gruva sin skatt,
en hilsen fra eventyrland,
der lampene tindren som stjerner ved natt
og arbeidet adler vår stand.
O feislens slag den gir gruva sin klang,
og gruvkarlen hamrer så der.
Han synger om malmen og kisen sin sang
"om pige som han haver kjær".

Men opp i en bergskrent
hva er det jeg ser?
3 bergfru'r i festskruddets gland,
de svaijer i vinden og vinker og ler,
en bergvals, det er deres dans,
Og hør lille blomst, at jeg visker til deg
om min lille bergfru, min viv.
En bergvals skal bergfruen danse med meg.
Se dette er bergmannens liv.

Hu hei alle nisser
i berget mon bo,
hu hei alle karler og troll.
Til arbeidet vårt har vi tillit og tro,
vi ærer vår sjakt og vår stoll.
Vår bergtradisjon skal vi hevde i lag:
i arbeid og fest - allerbest
i gjerning og ord skal vi høine vårt fag -
i arbeid, i fest som i blest.
Hu- hei

*Berging, dr. C. W. Carstens.
(1887–1950)*

Fjeldsagnet siger

Fjeldsagnet siger: Hver Skakt og Stoll
huser de lysrædde Dverge og Trold
Ofte naar Bergmanden hamrer og hakker
hører han Tusserne sammen snakker.

Mellem sig taler de om en Skat,
som ligger skjult i den dypeste Nat.
Folk som for Skattens Skyld frier til Troldet
bergtages ofte og blir lidt fujlet.

Landet er rikt, skjønt det synes goldt -
Folket er fattig av Tusserne voldt.
Bergmanden føler sig indover dragen,
Fjeldenes Skatte skal frem i Dagen.

Sol skal beskinne det ædle Metal.
Bergmanden blir ingen bergtagen Kall.
Hei, hvor det går gjennem Stoller og Skakter
ind til det Liv som han eftertragter.

Det er et drabelig Bergmandsskikt,
som skal bevise at Landet er rikt.
Hammer og Feisel skal aapne ham Berge,
Fremtiden vristes fra Trold og Dverge.

Stejn'brytervise

Mel.: D. E. Philipp

The musical score consists of two staves of 16th-note patterns. The top staff starts with a C chord, followed by an F chord, then a C chord, a G7 chord, another C chord, a Dm chord, a G7 chord, and finally a C chord. The bottom staff follows a similar pattern but ends with a C chord.

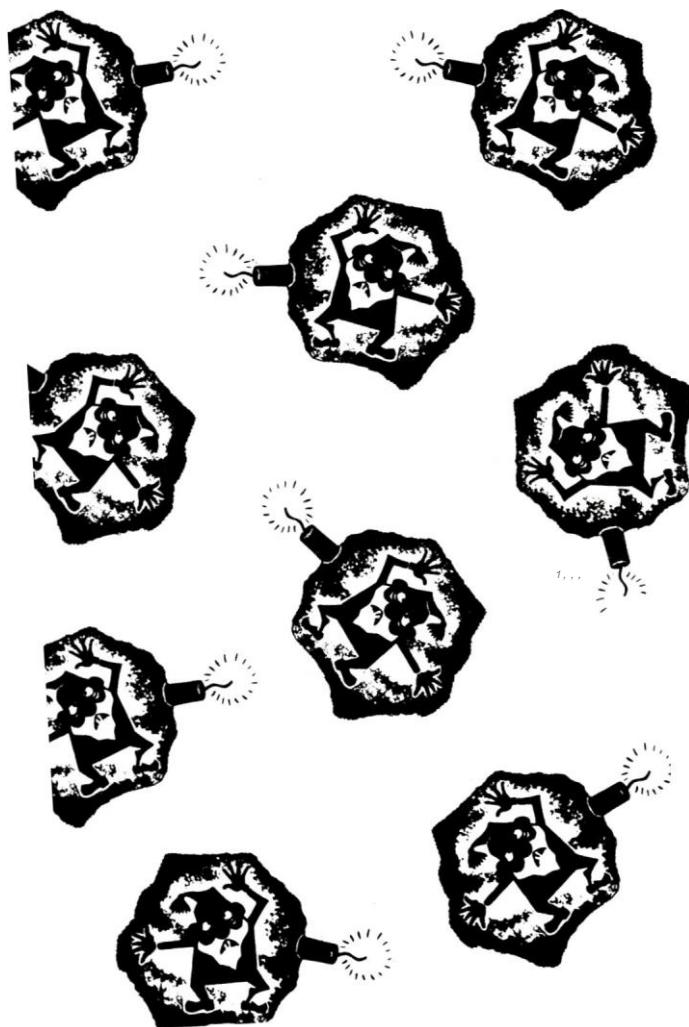
Nisser og Dverge
bygge i Bjerge,
men vi skal mine dem alle herud.
Thi mens vi synge
muntre i Klynge,
sprænge vi Bjerget i Luften med Krud.

Ja, lad os bore
dybe og store
Huller i graastejn og Blaastejn og Flint'.
Da mens vi synge
muntre i Klynge,
sprænge vi Bjerget i Stykker og Splint.

Hurra, det knalder.'
Satans Rabalder!
Hurra, Minerer, du vinder til sidst.
Thi, mens vi synge
muntre i Klynge
sprænge vi Bjerget ved Magt og ved List.

Fjeldet skal bæve
under vor Næve.
Hurra, Minerer! nu knalder dit Skud.
Nisser og Dverge
bygge i Bjerge,
Hurra! nu mine vi Nisserne ud.

*Henrik Wergeland. 1841
(1803--1845)*

Ridderspranget

Rundt om i Norges Land
slumrer det Krefter
lenket til Fjeldkjeden, langstrakt og stiv.
Bergfagets unge Mann
lenges sårt derefter --
enn om han løste det bergtagne Liv.

Troldet har tryllet de
edle Metaller,
dysset dem inn med en Dvalende Drikk.
Dvergen har hyllet de
hemmelige Haller
til for en Verden, som ønsker sig rik.

Ingen kan nyte dem
dypt under Dagen,
hvor de er lenket som Malm og som Kis.
Kraften må bryte den
listig og forslagen
slik som det gjøres på Bergmannens Vis.

Norge har lenge nok
fristet å vare
Fremtidens Land for en drømmende Slekt.
Lad oss stå frem i Flokk
med vor Bergmannslære:
Arbeid må til ellers går det for tregt.

Lukker de sig igjen
Malmernes Kløfter,
engstende Folket i vest og i øst -
da skal vi Bergverksmenn
innfri vore løfter:
Engang skal Berglandets Gåte bli løst.

Ja, lad det skje engang,
Ungdommen venter--
Fremtidens Lysning i Næ og i Ny.
Vog kun et Riddersprang
over Twilens Skrenter --
Tro må det til, den vil sprede hver Sky.

R. Støren

Bergmannstanker

Bergmannens Liv har Mystikkens Preg,
draget av bergbundne Livsverdier.
Således kommer han som Befrier,
løser det skinnende Guldhornkveg.

Engang det lykkedes som en Lek
både i ett og to Årtier
indenfor Bergveggens dunkle Stier
Malmårens Mektighet steg og steg.

Men det har hendt sig at Guldhornkjør
flflukser forsvundet fra Bergets Indre.
Malmårens Mektighet er blitt mindre,
ofte gått ut gjennem Lunets Dør.

Kunde han kanskje bli lurt av Trold?
Bergenes Trolde som lett bedrager
fikk han jo ta det som Læredager,
handle med Lærdommen i Behold.

Motgang vil øke ens Syn for Sagn.
Bergmannshåndteringens Resultater,
kunsten å løse de bundne Skatter,
læres av Feilgrep, som blir til Gagn.

Kundskapens Makt strekker ut sin Arm,
føler sig fremad Lakter for Lakter,
kaster sit Stål over Trolddomsfakter,
bytter en Nedgang med Oppgangs Charm.

Mål må det tas av Vinkler og Strekk.
List må det brukes med Siktelengde -
Og - av de tryllende Formlers Mengde
tegner sig Grubene Trekk for Trekk.

Lad oss da leve vort Bergmannsliv -
Husk at Kultur er skapt av vort Yrke.
Det gir oss Stadighetstrang og Styrke,
gir oss et ærefuldt Tidsfordriv.

R. Støren

Bergsmannssong

Vi svära våra drömmar, vår kärlek och kraft
till järnet som växer oss i märgen.
Vi knyta våra nävar om hamrarnas skaft
och bryta oss en veg igenom bergen.
Den malm som fädren bröto
de nävar som de knöto
kring lavare och slägger
er arvet som vi fått
och arvet som vi fått
och arvet som vi fått
er härligt och rikt och godt.

Vi le mot hela livet, med song och med skratt
vi vandra vår veg igenom världen
med song vi båra malmen ur gruvornas natt
med song vi smida järnet uti härden
och blodet slår sin hammara
i våra hjärtakammera
och våra viljor spännas mot jettestora mål
som fjedrar utav stål
av segaste svenska stål.

Vi äro kavaljerer med liv och med själ.
Vikyssa de vackraste bland flickor
och ingen er det tung sinte arbets träl
och gullet rinner ut av våra fickor.
Och trohet er vårt lösen
och allra besta tösen.
Vi svära våra drömmar, vår kärlek och vår tro
vår kärlek och vår tro
vår kärlek och vår tro
vår ärliga bergsmannstro.

Opptegnet av Kraft Johanssen

Rørrossangen

Mel.: Det er mellom urd og fjelde

Fjellet lå i tider lange
tyst og øde natt og dag,
men i skjulte kobbergange
våknet drønn av hammerslag.
Ødets stillhet måtte flytte,
lydt lød livets glade kvad,
og med kobberverkets hytte
vokste frem vår egen stad.

Vilt kan vinterstormen føre
fokk og snedrev hvirvle tett,
men den stille, høie, klare
vinterdag, hvor friskt og lett.
Viddens hvite, rene klæde
sol på fjelle rad i rad!
Skinnende i vinterglede
er du skjønn vår egen stad.

Når de milde sommervinde
vugger gjennem eng og kratt,
er det tomt på "gaten" inden,
alt står øde og forlatt.
På de gamle kjente stier,
under bjerkens lyse blad,
i de grønne seterlier ferdes nu den hele stad.

Hånd i hånd vår beste tanke
vil vi vie til ditt vel
og for dig skal hjertet banke
til vi når vår siste kveld.
År for år som tiden skrider,
sangen toner sterk og glad:
Hell og heder alle tider
følge dig vår kjære stad.

Prost Thv. Lunde

Svalbard visa

I Spitsbergens kullsvarte gruver
hvor sollyset aldri kan nå
hvor evighetsmørket kun ruver,
et mørke som aldri forgår.
Der sliter arbeidende skarer
av trauste og hardføre menn.
Der trosser de tusene farer
der driver de kullene frem.

Refr.:

I fjellenes dyp langt derinne
de sliter for daglige brød,
men ofte de også kan finne
sin hårde og hastige død.

Så trofast i lompen de trekker
det er ingen strålende prakt
den er ikke presset og lekker,
men vel er de stolt i sin drakt.
De står og nøler derute
og tenker på farer og død
de går i sin trofaste rute
til slit for det daglige brød.

Refr.:

I fjellenes dyp langt derinne
på hender og knær må de gå.
De er ikke redde for skinnet
for lykken den stoler de på.

Hvem tenker på ham som derinne
i kullstøvet øder sitt liv.
Hvem reiser en bauta til minne
hvem trøster hans ensomme viv.
Hvem minnes den trofaste skare
som kjempet så tappert og trutt
Kun få vil hans minne bevare
en arbeiders saga er slutt.

Ref. :
I fjellenes dyp langt derinne
hvor sollyset aldri kan nå
han risset sitt evige minne
som kun kameratene så.

*Opptegnet som vuggesang
av Jan Westeren*

Blind-Fredriks vise

Ifra Tromsø op til Lyngen
reiste jeg i nitti ni
lett om hjertet, glad i sinnet
men ulykken ramte mig.

Og arbeidet jeg betrådte,
ned i gruben var min plass,
men o ve, jeg atter måtte
derfra i den største hast.

Ti et skudd fra fjellets side
skulde tendes og jeg fikk
skuddet tendt, men akk, tillike
lyset av min lampe gikk.

Da jeg vendte mig fra stedet
gikk jeg i en motsatt kant,
og tenk, skuddet eksploderte,
og jeg falt bevisstløs om.

Begge øine er blinde,
høre hånd til intet er,
veien kan jeg ikke finne
uten en ved hånden er.

Tenk, uti en sådan alder,
en og tyve år jeg var --
nu i mørket må jeg vandre
til jeg legges i min grav.

Så til slutning vil jeg bede
venner som er frisk og rask:
Rekk en hjelpsom hånd fra eder,
og I har den største takk!

Pelle Tordenbrags vise

Blandt de svarta fjellan upp i höga nord
hvor de villa fossar styrtा sig mot fjord,
sjungar jag min rallartrall
mens feislen hamrar bergets lag
og mitt navn er Pelle Karlsson Tordenbrag.

Inn i fjellet knogar jag til varje dag,
feislen klinger mellem dynamittens brag,
og jag svingar stenen rundt
med långa stenger og med spett
og hver kvell i brakka tar jag tjuga ett.

Og når jag et halvt års tid då knogat har.
jag med seddelboka full til byen drar.
Tusen jävlar, gula, blå,
Hur jäkligt trevligt jag står i,
av flickar har jag två på fang, om halsen ti.

Men når jag så ingen flera sedlar har,
jag med klokkor, byksor, vest til "onkel" drar,
og når der fins ingen grunkar mer
på herrane gröna jord,
luffar jag på foten hem til höga nord.

Rallarvise på Narviksvensk.

Sulisvise

Jeg minnes så vel da fra hjemmet jeg drog
jeg skulde til Sulis og fråga om knog.
En kompis jeg hadde, en kar som var grei,
og begge så lå vi i vei.

Jeg selv heter Kalle, du kjenner meg nok,
og flickor meg elsker, ja alle i flokk.
Min kompis het Sundberg, han var stor og svær,
i flickor var han også kjær.

Og var vi så heldig vi slapp inn i hus,
så måtte vi fekte om mat og om snus.
For penger det hadde ei nogen av oss,
Ja, blakke vi vare, forstås.

Men Sundberg han lo og han travede på.
Han sade: Det skal du, min gosse, forstå,
at Sundberg, din kompis, er renhårig bus
når bare han får mat og snus.

Vi travede på og til Sulis vi kom,
men klæløse var vi, og pungen var tom.
Dog heldig vi var, for arbeide vi fikk.
vi glade fra Furulund gikk.

Vi reiste til Hanken, for der fikk vi knog,
og glade vi begge til gruvbyen drog.
Minerare var vi båd' Sundberg og jeg,
men han var nok bedre enn meg.

Nu står vi i synken og knaller og slår
med feisel på bor som i gråberget går.
Vi liker oss godt og vi synger en sang,
og tiden den faller ei lang.

Nu tjener vi penger og lønning vi får
men pengene kommer og pengene går.
For synes vi dagene bliver for sur'
til Bodø vi tar oss en tur.

Vi kjøper oss skotøy og fineste klær,
så fine som herremenn vi lever der.
Med flickor og vine vi har detså flott
til pengene våre har gått.

"Kalle A"

Rallarvise

The musical score consists of two staves of music. The first staff starts with a key signature of one sharp (F#) and ends with a key signature of one flat (Bb). The second staff starts with a key signature of one flat (Dm) and ends with a key signature of one sharp (C7). Below the staves, specific chords are labeled: F, C7, Bb, F, Dm, Gm, C7, and F.

Jag vil sjunga här för er en liten sång,
den har tröstet mig i livet mången gång,
om min kärleks korta lycka och om sorgen lång och grå,
ty den minnes Jakob Johansson ändå.

Jag var i min gröna ungdoms tjuge år,
hun var trettisju och hade krusigt hår,
jag var kärleksörfaren, jag var trogen i min håg.
Hon var falsklig som skum på havets våg.

Än jag minns, när under förårsblomars dryss
jag hos Josefina fikk den första kyss.
Och jag även minna, tyvärr, den vinterkvällens timma, som
Josefina första gången inte kom.

Sedan dess så gick der kvällar tiotalls,
jag kom varje kväll, men hon kom inte alls.
Ty, när jag i midnattstimman stod med sorgsen hjärta kvar,
Josefina smekade en annan kar!

Men idag så sjunger jag av hjärtans fröjd,
jag har ingen fru, men jag är lika nöjd.
Ingen bråkar när jag kommer, ingen grålar när jag går,
jag är ogift, vara lovat, här jag står!

Revyvise fra "Hjorten"

Djupt inne i fjellet

Djupt inne i fjellet der arbeides må
skal rallaren leva og penninger få
de stener så blanke som skinnende gull
skal rulles og veltes omkull.

Vi sliter og strever fra morran til kvell
så svarte om trynet, men glad likevel.
Vi lever for dagen og aldri noe mer
og penninger aldri vi ser.

Du tjener knapt bare til hus og til mat
og blir det no mer så går det til skatt.
Ti mange skal ha det av rallarens lønn
selv presten skal ha for sin bønn.

Men hender det engang vi får noen slant
vi reiser til staden og drikker oss fant.
Da glemmer vi kampen for dagliga brød
da glemmer vi sorger og nød.

Å - med forlett går'
Forsangeren synger første linje,
og det svares med annen linje

Å - med forlett går'n - åhå!
- Med forlett går'n.
Å - med ettersett - åhå!
- Sett etter, ja.
Å - da vandrer'n fram - åhå!
- Den vandrer fram.
Å - se, stenen går - åhå!
- Den rusler og går.
Å - det var en voksen rugg - åhå
- En voksen rugg.
Å - men her må'n til - åhå!
- Ja, her må'n til.
Å - med samse tak - åhå!
- Med samse tak.
Å -- den knaller og går - åhå!
- Den knaller og går.
Å - vi svinger'n litt - åhå!
- Vi svinger'n litt.
Å - litt mene så - åhå!
- Litt mene, ja.
Å - det der blir bra - åhå!
- Slik blir det bra.
Å - der kan den ligge - åhå!
- Der ligger'n godt.

Borevise

Rappa'n på, raska'n på,
lat no'kje borran stille stå!
Slå titt, slå hardt, slå hardare,
så får me tummen snarare!
Rappa'n på!

Driv han inn, kjil han inn
ende ned, so fort du vinn!
Å snu på navar'n snøggare,
så rundast hole gløggare!
Driv han inn.

Oppsang for sten

Hei, vi tar ramse tak - å hå,
hei, vi tar gode tak - å hå,
hei, du må løfte'n så godt - å hå,
hei, du må blåse'n så godt - å hå!

Malmens skål

Mel.: Fjellsangen

Og kom la oss synge om bergmannens fag,
om bergfolk av alle slags klasser og lag.
Ja, skjenk opp ditt beger, gjør stemmen din klar,
og vis hele verden hva du er for kar.
Så syng med din stemme på bergfolkets vis,
som feiselslag rettes mot ertz eller kis,
for vanlig blandt bergfolk med munn og med mål
utbringes for berget og malmen en skål.

En skål for hver driver som sliter seg svett,
og ditto for hyttkar som formene sett'.
Han være seg skiktmester eller opseher,
så hører du alltid han roper og ler.
Ja, syng for hver stiger og hyttknekt og bus,
som skåler ilag og som deler sin snus,
for vanlig blandt bergfolk med munn og med mål
utbringes for berget og malmen en skål.

Ved bergfolkets taffel hvor kjerter har brendt,
i gruvenes stoller hvor fordrer'n har tent
sin fakkel mot bergånden, dyster og mørk,
nei, ingensteds henger en bergmann på tørk.
Så syng for hver skål av det edleste gull,
for bergverk og gruve med malm eller kull,
for vanlig blandt bergfolk med munn og med mål
utbringes for berget og malmen en skål.

Men vent litt du bergmann, ei glemmes må vel
den tallrike skare, den kjekke gesell
som ertzen uttar fra tverrslaget trang
til lyden av klingende feisel og sang.
En sang for hver berse som "trinken und sauf"
som hever sitt beger og roper "Glück-Auf"
for vanlig blandt bergfolk med munn og med mål
utbringes for berget og malmen en skål.

Iver Pehrson

Bergstudent 1964

Bergmannsliv

Dypt ned i gruva, der svinger bergmann feiselen
han sprenger fra berget kis og edel sten
og ut gjennom stoller og like opp i dagens lys
han fordrer ut malmen og gjør den skjær og ren.
Hurra for berggesell,
hurra for malm og fjell,
Ja, hurra og ta en skål for hele gruvedriften!

Ved smelthytterns digel, der sliter daglig hyttkaren
han støper ut malmen på mangehånde vis,
og nok har han av former som gir ham kobber, jern og sink,
metaller som smeltes fra ertzer og fra kis.
Hurre-for hyttekall
hurra for rikmetall,
Ja, hurra og ta en skål for hele smelteverket.

Ja, leve og ære de små og store bergmannsverk
fra gruvas dype mørke til smelteovnens dis,
og hedre den bærende som tygger snus og svetter,
som rikdom gir landet fra svarte kull og kis.
Hurra for feiselslag,
hurra for bergmannsfag,
Ja, hurra og ta en skål for hele bergetaten.

*Iver Pehrson
Bergstudent 1964*

Norsk Malmletervise Anno 1964.

En søndag utså på våren da fifikk geologen bud,
han måtte dra fra kone, barn og Sørlands blomsterskrud,
til Finnmark for å lete etter Cu, S og O,
med hammer'n sin, med kartet sitt, med taug og klatresko.

Refr.:

Å, Maria, jeg vil hjem til deg
Å, Maria, jeg vil hjem til deg.
Jeg savner deg her ved min side,
Å, Maria, jeg vil hjem.

Der opper var det fjell og ur og sand og stein og grus,
og maten det var knekkebrød og flesk og vann og snus,
men fjellet det var rusta, fullt av akser, strøk og fall,
og snart var kartet overfylt med strek og pil og tall.

Refr.:

Men dette var ei nok, det måtte ennå mere til:
EM, AB, IP, mag. og flfly og kabeldrill,
og seismisk dynamitt og vann og bekkesediment,
og slip og analyse, endog modelleksp'riment.

Refr.:

Kotene ble tydet, og de viste litt av hvert,
boring ble bestemt, for nå var funnet virk'lig svært,
areal og mektighet var ganske kolossal,
og prisen utså på markedet no' helt fenomenal.

Refr.:

Aksjonærer begynte nå å melde seg i flokk,
de investerte flittig, for med renter blir det nok,
hvis ikke Staten med sin lange, velbekjente hånd
tar alt ihop og fyller kassa si som er så tom.

Refr.:

Å, Maria, jeg vil hjem til deg
Å, Maria, jeg vil hjem til deg.
Jeg savner deg her ved min side,
Å, Maria, jeg vil hjem.

*Torstein Blokum
Per--Fredrik Trøften*

Svensk malmletervise

Det var en gång en förmann med slingram käckt på svaj,
han hette Allan Örman, för vädret sällan skraj.

I kärlek rikt begåvad, hans älskling var Metall,
med henne hett förlovad, mot henne aldrig kall.

Refr.:

Uppå marken letarna gå
uppå himlen stjärnorna stå,
magnetmetern den faller och visarna slå,
seismiken den blir aldrig grå.

En dag från sin Metalla, det var en dag i maj
han sjöng sitt faderalla, och for til Malgomaj,
och han kom ej tillbaka, Metalla sa aj aj,
ty nu hon fick försake båd' vin och appelpaj.

Refr.:

Kring Malgomaj han irra' med stuffer i kavaj,
befolkningen den stirra' från mången insjökaj,
den insåg ej att Allan på loftet fått non vaj,
och övergett Metallan som ropat aj aj aj.

Refr. :

Metallan blev förbannad på detta ränneri,
hon tog en annan make som hade bränneri,
hon slapp att nu försake' båd' vin och superi
och pussade sin drake med höga glädjeskri.
Refr.:

Den man som varit mätare vid strand av Malgomaj,
han blev helt vanlig metare som fiska sik och haj,
av det han blev ej fetare, men levde och på paj
så går det varje letare som ger sig av i maj.

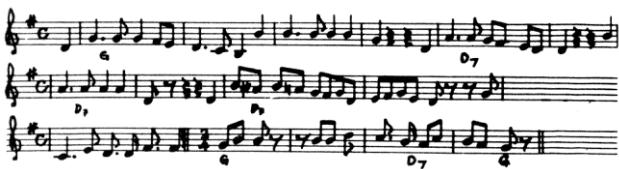
Refr.:

Uppå marken letarna gå
uppå himlen stjärnorna stå,
magnetmetern den faller och visarna slå,
seismiken den blir aldrig grå.

David Malmqvist

Primus inter pares

En arkitekt kan bygge han, et hus, en kirke stor,
men skal han noget faa istand, til hvem skal han, de tror
sig vende for å få en sten? Til bergmænd bør han da gaa hen.
Jo, jo!
En bergmand ret kan være kry.

En jernvei bygges riktig ret av bygningsingeniør.
Men skinneløs han blir så let om ei ham bergmand gjør
en vennetjenest' riktig stor
og vinder malm av dype jord.
Jo, jo!
En bergmand ret kan være kry.

Elektrikeren bringer nu oss kraft fra foss til by
og lægger kobbertraaden, sku, på stolper høit i sky.
Men uten kobber hvad var han? og kobber brytes av vor mand.
Jo, jo!
En bergmand ret kan være kry.

En maskinist er svare kar skibsbygger likesaa.
Om ikke de i verden var kom meget til at staa.
Men ogsaa de metal maa ha, og hvor skal vel de ta det fra?
Jo, jo!
En bergmand ret kan være kry.

En metallurg er meget grei, han smelter, luter ut,
men kom han særlig langt paa vei, om ikke berman trut
til hjælp ham kom, av gruben bar det raastof han saa nødig har?
Jo, jo!
En hergmand ret kan være kry.

Men alle disse grener av teknikkens videnskap
tilsammen virke maa dog bra i enigt broderskap
skal verden i kultur gaa frem. Dog grubedrift er først blandt dem.
Jo, jo!

Mineralogisk sang

Mel.: Gaudeamus igitur

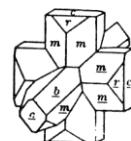
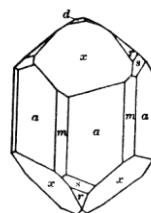
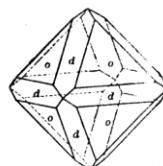
:: Forsterit dysanalyt
ortoklas titanit ::

Moravit hydrophilit
ilmenit hypostilbit
:: olivin tantalit ::

:: Glaukodot chiastolit
magnetit allophan ::
klinoklor anigmatit
covellin atacamit
:: bassetit asbolan ::

:: Willemit strontianit
omphacit natrolit ::
tenorit pyrrargyrit
uranit tetradymit
:: violan tripolit ::

:: Pleonast thorianit
beryl uwarovit ::
gadolinit cölestin
nagyagit ægerin
:: langbeinit bravoit ::

Jakob Hestnes

Bergmannssang

Vi er så glade bergmenn, vi bergstuderter er,
vi går i sjakt og stoller, vi lykkelig er der.
I dur av bormaskiner, vi stemmer i en sang,
og skrapheiser de vinder mens gruvlok går sin gang.

I lys av gruvelamper en strosser vakker er.
Nå ingen gruvegamer drar tunge vognner her.
Og ingen går med fakler, og ingen skeider malm,
nå borte er de brakker med sur og muggen halm.

I mørket bergmenn strevet, men tradisjon de har.
Vår saga den blir skrevet med takk for det vi var.
Det står av gruvebusen et skjær av litt mystikk,
og vi har ennå susen av gammel romantikk.

En stund før skiftet ender det ropes: Varsko! Fyr!
Da luntene de tenner og folk fra strosser kryr.
Da mineskudd der gjaller, som tunge drønn de lød,
og der i gruvehaller vi tjene skal vårt brød.

Håkon Solli

Bergstudent Jens 'es saga

Han fødtes til verden hos seilmaker Knoll,
hvis avkom med ham blev forøket til tolv.

Refr.:

Holladiadia holladiadiadia holladiadia holladia.

Han døptes til Jens med udestillert vann,
blev senere hen en pigernes sådan.

I Bymarka gikk'n på tur med sin far,
og engang de fant en stein som var så rar.

Skjønt de sa det var galskapen satt i system
å bli bergstudent i stedet for stud.chem.

Han tømte sitt beger, var noe til kar,
til tjenestepikenes barn blev han far.

I bergfolkets lag han utbragte med glød
en skål på hver stinkende kjemikers død.

I UKA han gikk om og ropte ut: Øhl'
og døivet fullstendig hver bygg-jævels brøl

Men i det berømte, hvitmalte pale
der var han dog ytterlig sjeldent å se.

Sin første avdeling den fikk han fordi
miraklenes tid ennå ei var forbi.

Og så skulde gutta på en ekskursjon
hvis formål var studium av flotasjon.

Da kom Jens i kulemøllen,
han blev dødmalt, arme gutt
:: og hans livslys blev utslukket
og hans løpebane slutt ::

Bergmann, du som sorgløs sitter
ved ditt bord med vinen rød
:: tenk pa Jens'es triste skjebne,
tenk på Jens'es grumme død ::

Jakob Hestnes

Bergstudenten Hoa's saga

Mel.: Negergutten Hoa

Det var en gang en ung student som hette vesle Hoa,
han hadde fått sin artium - og
en dusk som rakk til skoa.
Han ville gjerne bli en bus,
og kjøpte seg en eske snus.
Så dro han opp til høga nord -
langt borte fra sin far og mor.

Mel.: Novicenes klagesang
:: Og høsten etter kom han inn
til Trondhjem som novice,
og Lapis så hans bergmannssinn
og gav ham snus at spise ::

Mel.: Alle professorene
:: Og så var han blitt berggesell ::
studerte til den sene kvell,
og tok seg så en dram.

Mel.: Kagger
En dram sånn dann og wann
det tok vi alle mann,
det året var det Uke
og dit kom også han.

Mel.: Mendelsohns bryllupsmarsj
Da var det gjort,
nå gikk det fort.
Nå hadde riktig han tullet seg bort.

Mel.: En liten gylden ring
En liten gylden ring,
de ga hverandre.
Symboler på at de
sku' sammen vandre.
Det var et banesår -
for Hoa - gutten vår

Mel.: Aldri på en søndag
Så aldri mère på en søndag, en søndag han nå studere fikk
for både Pauling og Thams-Lyche, Thams-Lych
kom bort i romantikk.

Mel.: Zigeynner-flickan Vera.
På hybelens benker der knarrade dom
vår Hoa och hans flicka
la, la, la --
Benken den knarrade,
och flickan hon darrade
Da orkat han inte mera.

Mel.: Bå'n'sull - Vugge meg en tår...
Han angrer seg litt - men han tenkte som så
at studielân får jeg helt sikkert nå.
Så gikk de til presten
du skjønner vel resten.
Med leilighet ble det da også en råd.
Glück auf, Glück auf,
ukene de gjikk.
Hoa et busfrø seg fikk.

Mel.: Aldri på en søndag
Så aldri mère på en mandag, en tirsdag han da studere fikk
Og Hoa, stakkars, satt og trampet og trampet
mens voggemeien gjikk.
Og dagen etter, stakkars Hoa svetter over bleievasken
- den tar aldri slut

Mel.: Alle professorene
:: Og alle professorene ::
de satte seg rundt bordene.
- Pensum er for stort. -

:: Så skar de ned på ditt og datt ::
og levnet kun en liten klatt
som Hoa overkom.

:: Men proffene de syntes dog::
at standard'n den var litt for låg.
Slik var det ikke før.

Mel.: Slik var det ikke i min ungdoms--vår
Den gang da vi studerte,
var det studenter til.
Vi mye mere lærte
og mere gikk på dill.

Ja, slik gikk det for seg udi Jense's tid
men denne tiden er nok nå forbi.
Nå er det hjemmekos,
og kjerringa hun skal ha ros
for kjøttkaker og stua kål.

Mel.: Blandt de svarta fjellan
Men når bergforeningsmøte-kvellen kom,
bergstudenten Hoa kjøpte seg en rom.
Han ble etter gamle busen
for ikkvel så hadd'an fri.
Men han måtte være hjemme klokken ti.

Klokken ti han satt og sang en rallarsang
som hadd' trøstet han i livet mang en gang.
Glemt var kjerringnål og ungeskrik
og festen går sin gang.
Stakkars Hoa var på møte siste gang!

Mel.: Han fødtes til verden.
Sitt diplom det lager nå Hoa fordi
miraklenes tid ennu ei er forbi.
Så blir det verneplikt.
Aksel-gevær og slikt
Ingeniør blir han vel også til slutt

Mel.: Hei, hå, nå er det jul igjen
menn, hei hå nå er det jul igjen
kommer flaska frem
fra sitt skjul igjen
hei hå, nå siste festen går
så svinger vi på seidelen igjen
så svinger vi på seidelen igjen.

Diplomkandidater 1961
Fra "Feiselen" Julemøte 1961

Har Ni sett en bergsman bladig
Mel.: Amanda Lindblom

Har Ni sett en bergsman bladig,
Bomfaderia faderaderalla
Nej, ty han är alltid stadig
Bomfaderia faderaderallanlej
även om han tagit in,
bomf.....
Hugg i!
Ja, hela brännvinslitern sin,
Bomf.....

Alltid jobbar han om dagen
Varje kväll han är i tagen
Då går han på Folkets park
Hugg i!
Och känner sig både' skön och stark.

Men han älskar Kvinnan, sången
och dessverre drycken, mången
Hadde han ej dessa fel,
Hugg i!
De högsta poster blev hans del.

Bergmannens testament

:: Jeg ha'kke bruk for noen faring når jeg dør ::
for i himlens sjakt jeg svinger opp i da'n med englevinger
jeg ha'kke bruk for noen faring når jeg dør.

:: Du skal få min gamle gruvhjelm når jeg dør ::
for i himlens mørke gruve har jeg glorien på hue
du skal få min gamle gruvhjelm når jeg dør.

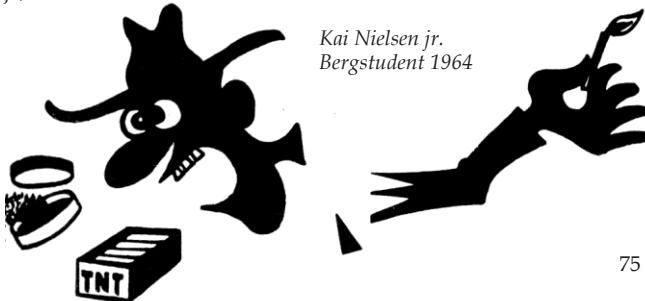
:: Du skal få min gamle handbor når jeg dør ::
for i Herrene rike miner brukes trykkluftbormaskiner
du skal få min gamle handbor når jeg dør.

:: Jeg må få med meg et målbord når jeg dør ::
for vår Herres gruvemåter bruker ikke tachymeter
så jeg må få med meg et målbord når jeg dør.

:: Jeg må få en stigortmaskin når jeg dør ::
for skal jeg opp til himlens porter, må jeg drive opp no'n orter
jeg må få en stigortmaskin når jeg dør.

:: Men hvordan kommer man til himlen når man dør? ::
jo, sett deg oppå en "mitt"kasse, tenn på, PANG, imot parnas--
set,
ja, slik kommer du til himlen når du dør.

*Kai Nielsen jr.
Bergstudent 1964*

The Mining Engineer

Mel.: Studenter i den gamle stad

I wish I had a barrel of rum and sugar three hundred pounds.
The college bell to mix it in, the clapper to stir it 'round.
Like ev'ry honest fellow, I take my whiskey clear,
I'm a rambling wreck from Golden Tech, a helluvan engineer

Refr.:

A helluva, helluva, helluva, helluva, helluvan engineer,
A helluva, helluva, helluva, helluva, helluvan engineer,
Like ev'ry honest fellow, I take my whiskey clear,
I'm a rambling wreck from Golden Tech, a helluvan engineer

And if I had a daughter, I would dress her up in green,
I'd send her up to Boulder just to coach the football team.
But if I had a son, sir, I'll tell you what he'd do,
He'd yell "to hell with Boulder" like his daddy used to do.

Refr.:

He'd yell "to hell with Boulder" like his daddy used to do,
He'd yell "to hell with Boulder" like his daddy used to do.
Yeah, if I had a son, sir, I'll tell you what he'd do,
He'd yell "to hell with Boulder" like his daddy used to do.

Now here we have the mining man, in either hand a gun.
He's not afraid of anything, he's never known to run.
He dearly loves his whiskey, he dearly loves his beer.
He's a shooting, fighting, dynamiting mining engineer.

Refr.:

A shooting, fighting, dynamiting mining engineer.
A shooting, fighting, dynamiting mining engineer.
He dearly loves his whiskey, he dearly loves his beer.
He's a shooting, fighting, dynamiting mining engineer.

If you want to gear the planets that revolve about the sun,
We'll do the job up nicely and we'll only call it fun.
And if you want a bridge to Mars or a ten-foot shaft to hell
we're the engineers of a thousand years, we'll do the job right well.

Refr.:

The engineers of a thousand years, we'll do the job right well.
The engineers of a thousand years, we'll do the job right well.
And if you want a bridge to Mars or a ten-foot shaft to hell,
We're the engineers of a thousand years, we'll do the job right well.

Alumni Verse (Gammelkara)

The Miners' "M"'s the symbol of a brand of mining men.
Whose spirit knocks the mountains down and builds 'em up again.
Wherever in this paydirt world "Orediggers" choose to roam.
That spirit travels with them - the "M" still stands for HOME '.

Studentsang fra Colorado School of Mines

Clementine

In a cavern, in a canyon, excavating for a mine,
Dwelt a miner, forty-niner, and his daughter, Clementine

Refr.:.

Oh my darling, oh my darling, Oh my darling Clementine
Thou art lost and gone for ever - Dreadful sorry, Clementin

Light she was and like a fairy, and her shoes were number nine,
Herring boxes without topses, sandals were for Clementine.
Oh my darling

Drove the ducklings to the water ev'ry morning just at nine'
Hit a foot against a splinter, fell into the foaming brine.
Oh my darling

Saw her lips above the water, blowing bubbles mighty fine,
but, alas! I was no swimmer, so I lost my Clementine.
Oh my darling

In a corner of the churchyard, where the myrtle boughs en--
twine,
grow the roses in their posies fertilized my Clementine.
Oh my darling

Then the miner, forty--niner, soon began to peak and pine,
thought he "oughter jine" his daughter. Now he's with his
Clementine.
Oh my darling

How I missed her, how I missed her, how I missed my Clem--
entine
But I kissed her little sister, and forgot my Clementine.
Oh my darling

Down in the coalmine

I am a jovial collier lad as blythe as blythe can be,
and let the times be good or bad;; it's all the same to me.
It's little of the world i know and care less for its ways,
for where the dog star never glows I wear away me days.

Refr.:

Down in the coalmine underneath the ground
where a gleam of sunshine never can be found.
Digging up the dusky dimonds all the season round,
deep down in the coalmine underneath the ground.

Me hands are horny, hard and black wi' workin' in the vem,
and like the clothes upon me back, me speach is rough and plain.
Well, if I stumble wi' me tongue, I've one excuse to say,
it's not the colliers heart that's wrong,
it's the head that goes astray.

Refr.:

Down in the ...

How little do the great ones care, who sit at home secure,
what hidden dangers colliers dare, what hardships they endure.
The very fire they sit beside to cheer themselves and wives,
mayhap was kindled at the cost of jovial miners' lives.

Refr.:

Down in the ...

Then cheer up, all me jovial souls, and do the best you can,
and always let your mirth be such as best befits a man.
For, let the times be good or bad, we'll still be jovial souls,
for where would Britain be without the lads who look for coal?

Refr.:

Down in the ...

J.B. Geoghean

Skålsang
Fra sanghefte for "Bergklubbens"
julemøte i Harmonien 9. 1. 1961

Mel.: Norge i rødt, hvitt og blått

Vi driver i de svarte fjell,
vi er et eget folkeferd, vi borger for oss selv.
I stoller og i dype sjakt,
de norske fjell er underlagt vår evne og vår makt.
Vi bringer til dagen frem Bergtrollets skatt,
et stolttere yrke har ingen mann besatt.

:: Skål da bergsmenn, det er vel i grunnen
nesten helt unødvendige ord:
at skålen skal tømmes til bunnen,
der hvor bergsmenn er benket til bords ::

Myrkauk

Mel.: les trois cloches

I, novicer, I skal ud i Myre
Een plass vi kjenner godt fra før
Og I skal fryse i beinmarv og i nyre
Før I varmes skal på badstuglør
så skal I med hele kroppen dykke
nedi det kolde svineri
Lapis sa: "Det betyder lykke
det i myren å ha vart udi I"

Refr.:.

Hør novicens hyl og klagen
der udi den kolde myr
"Jeg får myrvand ned i magen.
Akkameg, jeg tror jeg spyr"
Vi som selv den dåd har øvet
Gjennom myra svømme hen
Vi syns ei om dette tøvet
Vi skrek ei da vi ble prøvet
LETT vi gjorde det igjen !!

I, novicer, usleste av kryp på skolen
vær stolt av hva I nu skal gjør.
Thidet er kun nogle under solen
Herren Lapis stiger ned og spør:

Det kom et brev i posten

Mel.: Gartnerløkka

Det kom et brev i posten, - var stemplet NT
Jeg hadde valgt en skole, - ja valgt en linje og
Mitt første valg var strøket
-det andre like så
Så ble det Metallurgisk som jeg ble nødt å gå.

Så kom det første året med Arne Espelund
Merete var litt heldig, - hun skjønte no' en stunde.
Professor Ryum entret så scenen nonchalant
Og skrekken for metaller, så smått om senn' forsvant.

Vårt andre år i Tron'jæm, - et helvete på jor
med helårsfag på helårsfag og mange nye ord.
Men UKA ble vår redning fra denne jammerdal
Vi drakk og dreit og spydde vekk vår sjel og kapital.

Mel.: "Syng med oss"-sangen
I tredje året letnet tåken, - syntes alle man
Av fagene vi hadde nå - vi skjønte litte grann
Men tida som vi viet nå til studier og sånn
Det var nok alt for lite - karakter'n ble helt bånn

Mel.: Og mannen gjekk seg i veaskog..
-Og så dro klassen på ekskursjon - heifara på ekskursjon
Til Sverige, Finland, Sovjetunion - heifara
falturilturtura

-Der ble vi mottatt med brask og bram- heifara me
brask og bram
Med sild och potatis og øl og dram (og øl og dram og
øl og dram og øl og dram)

-Det fjerde året på NTH - heifara på NTH
Ja det er det likaste året å gå, heifara
Falturilturaltura

-En prosjektoppgave i ny og ne - heifara i ny og ne
Ja det e'kje ver'enn vi greier med - heifara
falturil

-Sveising og smiing og slikt - heifara ja smiing og
slikt
Det lærte vi oss - di det er jo vår plikt - heifar.
Falturil

Mel.: Nå har vi vaska golve'
Nå har vi gått på skole i fire lange år
Vi jobber alle sammen med diplomoppgaven vår.
Av jobber fins det ingen, mens før var det flust.
En jobb som sivilingeniør - den drømmen er nå knust

Nå må vi ta til takke med det som vi kan få
å bli en fattig liten vit.ass her på NTH
En leilighet på Moholt, i byens slumkvarter
En fattig liten vit.ass kan'ke regne med no'mer.

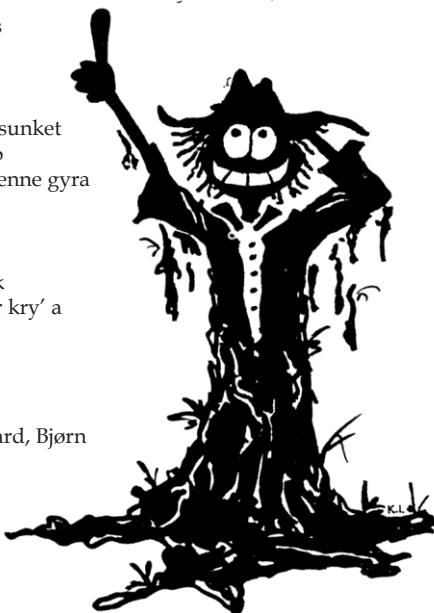
Jeg gikk i myra
Mel.: I did it my way

Og nå er myra nær
vi samles her
og vi er glade
Du tar av dine klær
og kaster deg
i gjørmebadet
Myra den er seig
av rette sort;; de'r den du spyr a'.
Men du kan skryte av:
JEG GIKK I MYRA.

Du stod der og du frøs
var litt nervøs
og hjertet dunket
Og myra luktet fjøs
der elgebæsen hadde sunket
din bleike tynne kropp
ble fort slukt opp av denne gyra
Men du kan skryte av:
JEG GIKK I MYRA

Mens andre linjers folk
kan skryte av det de er kry' a
Da skal du bare si:
JEG GIKK I MYRA

Med & Uten
Turid, Borghild, Gerhard, Bjørn

Bergmannsvisa

Mel.: Johnny comes marching

En bergsman älskar songen
som sin bästa vän
Han sjunger vackra visor
om och om igjen
Med glädje så sjunger han ut
i dur och i moll
Han kommer alltid att ha songen i behåll

En bergsman älskar kvinnan
skir och skär som den
Han fann en sommar kväll, den
största kärleken
I folkets park der bjud han upp
den vackraste som fanns
Han tog och han gav i en yrande dans

En bergsman lever livet
i et glädjerus
Bränevin han tar ur både
glas och krus
Han dricker ur til song en sup
han tar en omgång til
Säg mig den som då kan sitta still

Bergmanns-drikkevisse

Mel.: Under bondens aker

Dypt i fjellet gjemmes
malmen, som gir jern og gull.
Fjellets krefter temmes,
- bergmann driver stull.
Bergmann synger glad sin sang,
- feiselslag gir stålet klang -
borer hull med hårde stål,
- Grubeborrets Skål. -

Gubbens lampe skinner
klart i gruben, mørk og sort,
lett han veien finner
til sin stull og ort.
Vannet drypper stilt fra vegg,
- tobaks saus fra gubbens skjegg
lampens lys på heng og sål',
- Grubelampens Skål. -

Gubben lunten tender,
skuddet går med dumpe drønn,
senesterke hender,
bringer bergmann lønn.
Laste vognene med topp,
heise malm av synken opp,
- dynamitt i dype hål,
- Dynamittens Skål. -

Skål da berggeseller,
la nu Helan, Halvan gå,
og jo før jo heller
tar vi Kvarten å'.
Tøm en skål til pigens pris.
Drikk en skål på bergmannsvis.
- Varsko her - med bergmannsmå
- Bergetatens Skål. -

Trygve Forsgren, 1933

Bergmanns drikkevise II

Solo: Bergmenn, jeg er sikker på at drammen
kjeder sig i glasset. Skal vi ta'n?

Alle: Ja, det synes sikkert alle sammen,
bare la det gå litt kvikt for fa'n!

Solo: Jamen, først må alle garantere:
drammen, den skal tømmes i ett drag.

Alle: Joda, både den og mange flere.
Kjære, la det bare bli idag!

Solo: Løft da alle støtt den lille supen,
og så la den gå den smale vei.

Alle: Smale vei?

Solo: Et synonym for strupen.
Inn i hølet med'n. Skål!

Etter drammen.

Alle: Se på våre hauptmenn hvor de smiler
Jaggu fikk de vrengt'n i sig da.
Og så får vi håpe drammen hviler
blødt og godt og at den har det bra.

Thorstein Tangen

Bergmands drammeviser

Dypt ned'i gruubens mørke gang
ved borrrr-maskiners torrrdenklang
borrrret vi hullller dagen lang,
laddet med dynamit og sang.
Varsko her! Varsko her!
Fyyyyr her!
Bommm, kom igjen!

O.F. Borchgrevink

Bergstudenters drikkevise
Mel.: Amanda gånger sig ut i lunden

Av bergmenn finnes der trende sorter:
En gruvkar driver i stoll og orter,
de fordrer malmen fra gruvas natt,
de tømmer drammen, og det går glatt.
SKÅL!

(Gravestudentene skåler)

De andre kjennes som hyttemenner,
de hører til disse brave svenner
som elsker flammer og lys og gnist,
og tømme drammer de kan for visst.
SKÅL!

(Metallurgistudentene skåler)

De tredje kaller seg geologer,
på anleggsdriften de og seg våger,
og det er sikkert de kan sitt fag,
de tømmer drammen med velbehag.
SKÅL!

(Geologistudentene skåler)

*Kai Nielsen jr.
Bergstudent 1964*

Vi er bergstuderter
Mel.: We will, we will rock you

Vil du gjøre det bra her i livet
Så er det beste alternativet
som er no' særlig å satse på
gå BERG A (på BERG) på NTH

Vi er bergstuderter
vi er bergstuderter

Hver eneste dag er en jubelfest
selv om jeg strever som en hest
jeg lever hundre og ti prosent
det er beinhardt å være bergstudent

Vi er bergstuderter
vi er bergstuderter

Dette skal være den siste drammen
nå er det på tide å ta seg sammen
Eksamens svever i det blå
og skål for den som greier å stå

Vi er bergstuderter
vi er bergstuderter
Vi er verdens senter
Drømmejobben venter
Uten konkurrenter
Vi er Bergstuderter

Berseblæstsangen

Mel.: Kaggå

Og vi er Berseblæsten og vi er dritings nå
det er vi hele tiden
vi går på NTH
vi synger og vi spiller
vi trives best i lag
og fester hele natta
helt til det gryr av dag
- det gjør vi vinterstid

Så hev nå glasset bergmann
for denne muntre gjeng
vi tar nå frem den lille
stå ikke der og heng
vi syns vi er så kule
at vi tar nok en skål
og skål og skål og skål og skål
nå er vi snart i mål
- med ånde type stål

Og målet vårt er marsjer
og målet det er swing
og målet er å drikke
det gjør da ingenting
vårt motto er son følger
"Vi faller aldri ned"
fra hvor spør du
"fra gulvet" vel du må da skjonne det
og så spiller vi 1 2 3...

A.K.Haraldsen, T.E.Alfsen, L.T.Langlo

En bergsman älskar....

Mel.: En sjöman älskar

En bergsman älskar kvinnor, sång
och koniska glas.

Och när de träffas någon gång,
så blir det kalas.

:: Fyll i, drick ur, låt sorgerna fly,
de komma väl snart igen. ::

Att vi är Bergsmän

Att vi är Bergsmän - det kan man höra på sången

Att vi är fulla - det kan man se uppå gången.

Fy faan va det snör!

Til Homans pris
Mel.: Under bondens aker

Skål da berggeseller,
la nu Helan, Halvan gå,
og jo før jo heller
tar vi Kvarten og.
Tøm en skål til Homans pris,
drikk en dram på bergmanns vis,
Varsko her med bergmanns mål,
Bergmanns-yrkets skål!

Kvinnens pris

Mel.: Sønnavindsvalsen

Til kvinnnen vil vi synge nå.
Til kvinnnen skal denne vår vise gå.
Den sången har hun ventet på.
Men nå er den kommet og lyder som så:
"Du er så sot og huden din,
den er så vi kunne deg spise.
Du er så myk med fersken-kinn.
Du er jo som skapt for kurtise".

Du er en deilig pigell
med former som frister og egger til
mer enn gjerne fanges vil.
Og sitter i nettet med gjørlig og snill.
Vi holdes fast med sterke bånd.
Du klapper og stryker og degger,
slik er det at med varlig hånd
en lenke omkring oss du legger.

Så skåler vi for kvinnnen da!
Vår høyeste hyldest den skal hun ha.
For alt det gode som hun ga,
for at hun ble vår da hun ga oss sitt "ja".
Med dette nådde vi vårt mål.
For henne vårt hjerte skal brenne.
Vi løfter glasset. Sjær skål!
For livet begynner med henne.

Oddvar Rosok

Sang til kvinnen

Mel.: Når man ser det hele litegrann fra åven.

En kvinne gjør at mannen lett får griller,
og tror at han er kjekk og no' til kar.
Hun rollen som den undertrykte spiller,
men vet at det er hun som makten har.
Det være seg som fruer eller friller:
De skyver og de lokker og de drar.
Men, for alt som kvinnan er,
vil vi hylde henne her,
mens vi ser alt gjennom rosenrøde briller.

Om mannen som en helt seg forestiller,
lar kvinnan ham få bli i denne tro.
Og kommer han sent hjem og har promiller,
så hjelper hun ham av med dress og sko.
Hun møter ham med sang og glade triller.
Og trøster ham til han har falt til ro.
Ja, for alt som kvinnan gjør,
synes vi hun hyldes bør,
mens vi ser alt gjennom rosenrøde briller.

Hun sier at hun gjerne går i filler.
Og at hun ikke trenger noen klær.
Hun nøyer seg med vann og noen piller,
hvis bare hun får mannen være nærlig.
Og uansett hva mannen så bestiller,
hun sier at hun har ham like kjær.
Så, man kan da godt forstå,
at vi hylder henne nå,
mens vi ser alt gjennom rosenrøde briller.

Oddvar Røsok

For Kvinnen

Mel.: Amanda gånger sig ut i lunden

Ved våre fester vi ikke glemmer
de glade jenter, de søte skjelmer.
Ti synger høyt vi til kvinnens pris
:: en visestubb efter bergmanns vis ::

De vakre øyne oss alle blender
og elskovsluen i hjertet tender.
De blinker ildfullt som bergkrystall
:: der ned i grubens vidunderhall ::

Med diamanter vi fjellet borer
og treffer malmen som rik og stor er.
Men du med øyet deg borer inn
:: til hjerteroten og tar vår sinn ::

Til jordens sentrum vi kan oss trenge
i dypest grube vi malm kan spreng
men det er løgn om vi stakkars kryp
:: kan nå til bunns i ditt hjertes dyp ::

Med dynamitt og lynitt vi skyter
og synk og ort gjennom berget bryter.
Så mangt et hjerte du dog har brutt
:: i små atomer foruten krutt ::

Ja, du er mester i bergmannsyrket
tross ingen sinne du har det dyrket.
For deg ni hurra og ett attpå
:: som skal fra dagen til dybet gå ::

Lapis Audio's rekrutteringsvise
Mel.: Hakkebakkeskogen

Lapis Audio er vårt bergmandskor,
Som hver torsdag samles rundt ett bord.
Når vi synger fra vår feiselklang,
Skjer det ofte at de andre stemmer i med sang

Kom nå og bli med,
Så skal du få se,
Og for all del ikke le...

For vi vet vi ikke synger rent,
Men vi syns nå selv det blir pent.
Så vi skåler høyt for sangen vår.
Kanskje stemmen vår blir bedre om vi tar en tår.

Syns du det ble bra?
Det var det vi sa.
Bli nå med i koret da...

Vi i Lapis stemmer gjerne i
For å få en Bergmandsfest på gli'
Synger du som selve Fanden selv?
Ikke bry deg om det, bli nå med i koret lell.

Ja, det liker vi.
Nå ble vi så bli'
Løft opp flaska di og si... SKÅL

Tore Gjeldokk, Lapis Audio

Spinell's jubileumssang

Mel.: Honey, Honey

Tenk at denne dagen er her
-Ahaha-vi e femten!
Jubelen står høyt i vær
-Ahaha-vi e femten!
Et kor som er fylt av sang,
dog ei vakker klokkeklang
Men vi stemmer godt i,
det ha'kke no' å si.
-For Spinell er femten!

Feirer med en lambo hver
-Ahaha-vi e femten!
Går i shots og Dahls i sær
-Ahaha-vi e femten!
Tøsene i Spinell,
drikker hardt i kveld
Og vi er skitne vi,
har alltid en på si
-Ja, Spinell er femten!

Skinner fortsatt som juveler
-Ahaha-vi e femten!
Rampelyset vi nå stjeler
-Ahaha-vi e femten!
Og feiring skal det bli,
til 20-14 er forbi
Dansende oppå bord,
vi synger høyt i kor
-For Spinell er femten!

-SKÅL!

Kristine Bakken og Berit Vinje 2014

Spinell

Gravøl for Bergavdelingen

The musical score consists of six staves of music in common time, with a key signature of one sharp (F#). The lyrics are placed below each staff:

- Staff 1: F B^b F Dm C F
- Staff 2: F B^b F Dm C 3 F
- Staff 3: F B^b F Dm C F
- Staff 4: F B^b F Dm C F
- Staff 5: Gm C Gm C
- Staff 6: G C B^b C₇

Vinden pisker, regnet slår, berget brytes ned.
Ingen kan vel oppreist stå, mot en komité.
Minnene fra Kongsberg, de blir bleike nå.
Mye har me mista, men enda skal bestå:

Refr.:

Institutt for geologi og bergteknikk
Institutt for petroleumsteknologi og anvendt geofysikk.

Gamle "Bergavdelingen" du blir borte nå.
Svinner inn i skumringen, slik me alle må.
Fakultet for ingeniørvidenskap
blir vår nye tittel, men enda står ved lag:

Refr.:

Skål for tradisjonene, vern om det du har.
Sjøl om olja strømmer svart, husk din gamle far.
Stødig, støpt i bronse, bergmannen han står.
Løfter enda fakkelen, fram mot nye år, for:

Refr:

Harald Asheim

We are the Engineer

Refr.:

We are, we are, we are, we are the engineers
we can, we can, we can demolish fourthy beers
the medical men of RSM they cannot drink with us
'cause we don't give a fuck
for anyone else
who don't give a fuck for us!

Sir Francis Drake and all his crew set sail for Galway Bay
to meet the spanish rumflfleet that was heeding by the way
the engineer they cut them short by night and half a day
but although they're drunk like hooligans
you still can hear them say

Refr.:

Godiva was a lady that through Coventry did ride
to show to all the villagers; her skin so pure and white!
the most observing man in town an engineers of course
was tha only man to notice that Godiva road a horse

Refr.:

I've come a long way she said, a man may go as far
to get me off this bloody horse and take me to the bar!
The man who got her off the horse and stood there with two beers,
was a bloodshut eyed suveyor and a drunken engineer!

Refr.:

GAUDEAMUS

IGITUR

Gaudeamus

:/: Gaudeamus igitur, juvenes, dum sumus :/
post jucundam juventutem, post molestam senectutem
:/: nos habebit humus. :/:

:/: Vivat academicus, vivant professores. :/
Vivat mein brum, quodlibet, vivat membra quaelibet,
:/: semper sint inflflore!:/:

Gammel tysk studentervise

Nu klinger igjennem den gamle stad

Nu klinger igjennem den gamle stad på ny en studentersang,
og alle mann alle i rekke og rad svinger opp under begerklang,
og mens borgerne våkner i køia og hører den glade kang-kang,
synger alle mann, alle mann, alle mann, alle mann, alle mann,
alle mann.

Refr.:

Studenter i den gamle stad, ta vare på byens ry!
Husk på at jenter, øl og dram var kjempernes meny.
Og faller I alle mann alle, skal det gjalle fra alle mot sky:
La'kke byen få ro, men la den få merke den er en studenterby.

I denne gamle staden satt så mangen en konge stor
og hadde nok av øl fra fat og piker ved sitt bord,
og de laga bøljer i gata når hjem ifra gilde de fór,
og nu sitter de alle mann alle i Valhall og traller til oss i kor:

Refr.: Studenter

På Elgeseter var det liv i klosteret dag og natt:
Der hadde de sin kagge og der hadde de sin skatt.
De herjet i Nonnenes gate og rullet og tullet og datt,
og nu skuer de fra himmelen ned og griper sin harpe fatt:

Refr.: Studenter

Når vi er vandret hen og staden hviler et øyeblikk,
da kommer våre sønner og tar opp den gamle skikk:
En lek mellom muntre buteljer samt aldri så lit' erotikk.
Og så sitter vi i himmelen og stemmer opp vår replikk:

Ref. :

Studenter i den gamle stad, ta vare på byens ry!
Husk på at jenter, øl og dram var kjempernes meny.
Og faller I alle mann alle, skal det gjalle fra alle mot sky:
La'ke byen få ro, men la den få merke den er en studenterby.

En gang for lenge siden

Mel.: Musevisa

En gang for lenge siden, den gangen vi var små,
gikk alle rundt og drømte om å gå på NTH.
Vi kom til første klasse, vi kom fra nær og fjern.
Vi begynte straks å lære om Magnesium og jern.
:: Heisan og hoppsan, det gjelds å være snabb,
vi lærte fort å koke både øvinger og labb ::

Høsten syvogåtti dro vi på ekskursjon,
og ferden gikk i austreled, det va'kke diskusjon.
Engh var reiseleder, han e'kke snau den kar'n.
Det reale med typen, du vet alltid hvor du har'n.
:: Heisan og hoppsan, hvor fanden er du Engh,
vi vi'kke gå å stemple, vær så snill å gi oss jobb ::

I niende semester kan november være hard,
vi spriter opp humøret med å holde seminar.
vi ber inn industrien, d'er no' som alle vet.
Vi vi'kke ende opp i arbeidsledighet.
:: Heisan og hoppsan, kjære pamp og snobb,
vi vi'kke gå og stemple, vær så snill å gi oss jobb ::

Når dagene blir korte og panikken detter inn,
da sier alle proffene til studenterflokkens sin:
"Hvis ingen går på fylla men passer seg for den,
kan alle sammen snart levere diplomen."
:: Heisan og hoppsan og fallera og HIKK,
for alle resultatene de stemmer på en prikk.::

Mens fys.met.er'n må slipe og pugge mekanikk,
kan pros.met.-folket bryne seg på termodynamikk.
Det e'kke store forskjellen, d'er no' som alle vet
for metallurger er vi til all evighet
:: Heisan og hoppsan og fallerallera,
på diplomfesten da skal alle sammen være gla'::

Det e' så lææænt i Trondhjem
Mel.: Just a gigolo

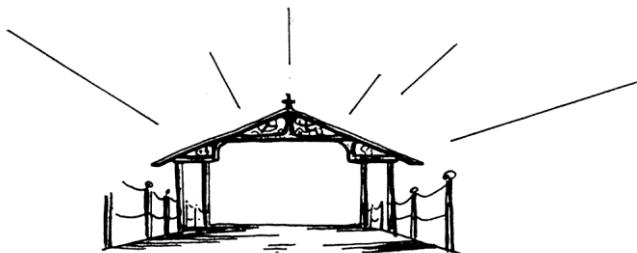
Når vinter'n reiser hjem
og sola titter frem da kjenner jeg det kryyr i maven
Da tar vi det med ro
En pilsner eller to -mmmmmm- På Palmehaven
Og sola steiker hett
så Tryggvason blir svett der han står midt på torget
Slikker vårens første is
Vi er i paradis;; for vi er midt i NORGE

Det eeeeeee så læææææææænt i Trondhjem
På Baronen, og gamle Bybro,
og Nidelven stille
Så ææææææææ vil aldri dra hjem
Aldri dra hjæm i fra Trondhjem
Bozzibozzibozz - zozzibozz

Når Moholts grønne gress
er blitt no særlig tess - da finner vi fram grillen
Gitaren har vi med
Vi starta klokka tre -mmmm- med promille Vi
legger på en stek
Livet er en lek - Men hvem har tatt Bernaisen?
En søvnig melodi
som alle stemmer i: Her er hy-po-tes

Gå i parkas oppi marka
hyttebadstu og pannekaker
Så ææææææ vil aldri dra hjæm
aldri dra hjæm i fra Trondhjem
Zozzibozzizizzibozzizi ozv
Det eeeee sa lænt i Trondhjem
Ta en time i kantinen
eller picnic på Marinen
så ææææææ vil aldri dra hjæm
aldri dra hjæm i fra Trondhjem
Zozzibozzibop - zozzibop - zozziboooo

*Med & Uten
Turid, Borghild, Gerhard, Bjørn*

Vi har vår egen lille verden

Studentens liv er skralt
men skryt er livets salt
Når verden vil bedrages,
:: så skryter vi av alt ::
Vår fremtids vei er trang.
Vår læretid er lang,
skal sorgene forjages,
:: da skryter vi av alt ::
Vi dypper livet i
vår egen fantasi
Hvis noen skal beklages,
da la oss slippe fri.

Refr.:

Vi har vår egen lille verden
i et nøtteskall omtrent
med sitt eget firmament.
Belyst av fikse stjerner er den,
i vår vennekrets er Jomfruen bekjent.
Vår verdens center er studenter.
rundt oss går Trendhjems by i rotasjon.
Studenter har sin egen verden,
vi står fast i last og brast
i kraft av vår gravitasjon.

Vår ære og vår makt
har svarte dusker bragt.
en avgrunn av studerthet
:: er i vårt hode lagt ::
Vi vet naturligvis
at Rom er paradis
vi snakker med bornerhet
:: om London og Paris ::
Viskryter frekt og flott,
men har forlengst forstått
at Trondhjems ugenerhet
den gjør studenter godt.
Refr.: Vi har

Fra Kapp til Lindesnes
gror pikebarn som gress,
med nykker og med griller
:: og nydelige fjes ::
La fare hen, la gå
dem kan de andre få.
Vår trønderpike stiller
:: dem helt i parentes ::
Si. er det vår kritikk
som sløves, og vårt blikk?
Med fantasiens briller
er ingen halvt så chic.
Refr. Vi har

Mammon-- Ra, 1931

Nuerdefireår

Nuerdefireår
snart en saga kun,
nu er det etter vår
og vår avskjedsstund.
Nu vil vi samle de minner vi har,
nu tenker vi på den tiden som var:
Et liv i fest og flid --
vår studentertid.

Til Elgeseter bro
må vi si farvel.
Så deilig var dens sno
sent en vinterkveld.
Her tonet sangen i selsomme kor,
her balanserte den kjekreste bror.
Her var det toget gikk
da vi huset fikk.

Og Nordre hvor vi slang
i vår ungdoms vår
Og Palen hvor vi hang
i eksamens år.
Der ligger Lamo'n hvor Anna mi' bor,
der har vi Illa, der bor Lillemor
Og nevn en gate her
hvor jeg fremmed er.

Nu er det fest igjen,
det er siste gang, --
så drar vi bort, min venn,
med studentersang.
Og hvor i videste verden vi drar,
studenterminnene med oss vi tar.
Vi alltid synge kan
om et deilig land.

Cassa -- Rossa 1929

Studentertidens by
Mel.: On the Road to Mandalay

Synes livet fullt av motgang,
synes dagene for grå,
blad da litt i minnets saga
den du vet med bilder på.
Der er gyldne soloppganger,
dypblå hvelv med stjerner små
der er og et helt kapitel
som er merket N. T. H.
Les i tanker om igjen
Trondhjemstiden, gamle venn.
Du har aldri siden hatt en tid
som overstråler den.
Å studentertidens by,
den er gammel, den er ny,
og den vet vi holder av den
og tar vare på dens ry.

Våren husker du vel best
med poppelduft og lukt av jord
blandet med den friske sjøluft
fra en fri og åpen fjord.
Lyse kvelder på Marinen
og i Elsterparkens skog
hvor ditt eget unge hjerte
mot et annet hjerte slo.
Lev i tanken om igjen
Trondhemsåren, gamle venn,
du har aldri siden sett en vår
som overstråler den.
Å studentertidens by,
den er gammel, den er ny.
Og den vet vi holder av den
og tar vare på dens ry.

Men av alt som ga verdier
har vel vennskap gitt oss mest
gjennom felles slit på "Salen"
gjennom hybellag og fest.
"Harmonien" ga oss rammen
og den doble symbolikk.
"Ewig eies kum det tapte"
var den Ibsenske replikk.
Fest i tanken om igjen
på "diplomen", gamle venn.
Du har aldri siden følt en harmoni
som ligner den.
For studentertidens by,
den er gammel, den er ny,
og den vet vi holder av den
og tar vare på dens ry.

N. T. H. i morgensol,
Elgeseter bro ved natt,
Hjortens have i syrinduft,
stemning hvor du enn tar fatt.
Ifra Bakklandet til Ila
klinger Domens klokkers klang
med en understrøm i tonen
av studentertidens sang.
Se og lytt, lytt om igjen.
Trondhjemstonen, gamle venn.
Du har aldri hørt en tone
klinge vakrere enn den.
Ja, studentertidens by,
du er gammel, du er ny.
Og du vet vi holder av deg
og tar vare på ditt ry.

Trønderliv

Mel.: On the Road to Mandalay

Synes livet fullt av motgang, synes dagene for grå
det kan aldri bli så ille som det var på NTH.
Fire år på harde benker og du døset likeglad,
mens de visne professorer tygget drøv på Gud vet hva.
Trondhjemstiden gamle venn, gid den aldri kom igjen.
Det var pengemangel, hybelnød og slit hvor du kom hen.
Og den by hvorom man sa var studentertidens stad,
gav deg gnagsår på din hjerne som du aldri kom ifra.

Hvis du hevet gledens beger høyt og brummet med din bass,
var han der den sære trønder og slo malurt i ditt glass.
Drepte fryden så behendig som man klasker til en mygg,
mens de golde Trondhjemspiker sto og gjiepet bak din rygg.
Takk og pris den tid er endt, da du snudde på hver cent,
i en by som var en ørken for en pengeløs student.
Syng om Domen om du vil, syng om elvens bølgespill,
men den dorske, norske trønder er der ingen vise til.

Engang sitter du her oppe med en annen mine på,
gulper opp de gamle sange om en by du aldri så.
Husk da på at alvorsstunden ble av trønderen levert.
Fant du munterhet i Trondhjem var den alltid importert.
Glem studentertiden venn, du fikk varig men av den.
Det var pensumpugg og dysterhet og pensum om igjen.
Og et sukk steg opp mot sky, steg og sank påny, påny.
Fra studentfabrikkens mylder i den gledeløse by!

H. G. Jürgens

Vi gir en sjøeglad, eiegod dag

Studenter, vi gir en sjøeglad, eiegod dag
i at man venter, at vi skal slite med vårt fag,
og frem til eksamen, dit er jo ventetiden lang,
vi korter den inn med en klingende, rungende,
fengende sang.

En gang i en meget skjønn, ubestemmelig tid
da sa en far til sin sønn: Din russetid er forbi,
Hva tenker du gjøre i kampen for ære, gull og sølv?
Da gjespet den unge: Jeg tenker jeg tar meg en halv
liter øl.

Da rystet den gamle mannen på hodet så blidt
og sa: Min kjære, jeg tror du misforsto meg litt.
Du står ved en korsvei, nå må du velge levebrød.
Da velger jeg loff, sa den unge, så lider jeg slett
ingen nød.

En jobb må du ha, sa faren, den saken er grei,
men du må velge noe som interesserer deg.
Da svarte den unge: Jeg liker piker, sang og spill,
dessuten å ligge å sove om morgen' så lenge
jeg vil.

Da skjønte hans far hvordan det med sønnen var fatt.
At det var best at han intet bedrev i det hele tatt.
Og dermed ble sønnen i hast til Tigerstaden sendt.,
Der lever han Herrens velsignede dager som
evig student.

Dag Østerberg

Å alle professorene

:: Å alle professorene ::
blev drukket under bordene,
spirrevirrevipp bom bom.

:: Å alle assistentene ::
blev fulgt hjem av studentene,
spirrevirrevipp bom bom.

:: Å resten av studentene ::
tok politibetjentene,
spirrevirrevipp bom bom.

:: Dosenten hadde alle glemt ::
for han lå under bordet gjemt,
spirrevirrevipp bom bom.

:: Preparanten, han kom helt til slutt ::
for han var helt kadaver gutt,
spirrevirrevipp bom bom.

Amanda Lindblom

Känner Ni Amanda Lindblom?
bomfalleri och fallerallalla.
Hon ar inte nogon ungdom,
bomfalleri och fallerallalla.
Hon har fyllt de femtiofem,
bomfalleri och fallerallalla.
Men hon ser ut som sjuttiofem,
bomfalleri och fallerallalla.

Hon har ett sybord av mahogny,
och en flaske Eau d'Cologne.
Och en grammafon så rar,
som spelar: "Kommer du ej snart?"

Amanda hon har och en klocka,
den slår sju när den er åtta.
Hon har och en symaskin,
den smörjer hon med terpentin.

Amanda hon har mycket pengom,
och en sang med sangomheng om.
Forat man slipp' å se,
hur hon ser ut som bor deri.

Amanda hon ar glad i karar,
bomfalleri och fallerallalla.
Men Vårherra dom bevarar,
bomfalleri och fallerallalla.
"Herre, se till våres no'
bomfalleri och fallerallalla.
och lat Amanda do som mo!"
bomfalleri och fallerallalla.

Helan går

Helan går
sjung hoppfaderallanllanlej
helan går,
sjung hoppfaderallanlej.
Och den som inte helan tar
han ej heller halvan får;
Helan går!
Sjung hoppfaderallanlej.

Oppkomst og nedkomst

Oppkomst og nedkomst
dem vaindre haind i haind.
Idag er du på lykkens topp,
i mārrå fattig mainn.
Akk ja, for helsa og lókka
dem dingle av og te,
men drammen smake ailler best
den gangen hain går ned.

Skål i botn, la det klinge:
linge-linge-linge-ling.
Her og no er livet,
sia veit vi ingen ting.
Akk ja, for helsa og lókka
dem dingle av og te,
men drammen smake ailler best
den gangen hain går ned.

En øl i handa

13

T1

ha til slutt skal bli bra.
det er ol man må ha!
gå meg en te le fon.
send ol, halv mil li on.

T2

ha for at li - vet til slutt skal bli bra.
Skal det bli bra, er det ol man må ha!
går bort og kjo - pe meg en te le fon.
sende - de meg ol for en halv mil li on.

B1

ha for at liv - et til slutt skal bli bra.
Skal det bli bra, er det ol man må ha!
går bort og kjo - pe meg en te le fon.
sende - de meg ol for en halv mil li on.

B2

ha til slutt skal bli bra.
Det er ol man må ha!
går meg en te le fon.
send ol, halv mil li on.

17

c.f.

T1

Å, en ol i han-da en ol i han-da er bed-re

T2

Å, en ol i han-da en ol i han-da er bed-re

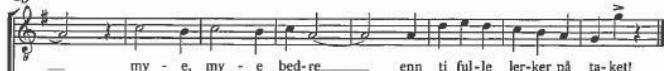
B1

Å, en ol i han-da, i han-da, ja, en ol i han-da er bed-re, er

B2

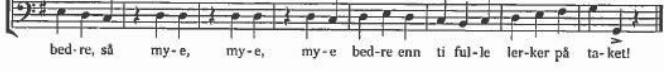
Å, en ol i han-da, i han-da, ja, en ol i han-da er bed-re, er

25

T1 — my - e, my - e bed-re—— enn ti ful-le ler-ker på ta-ket!

T2 — my - e, my - e, my - e bed-re enn ti ful-le ler-ker på ta-ket!

B1 bed-re, så my - e, my - e, my - e bed-re enn ti ful-le ler-ker på ta-ket!

B2 bed-re, så my - e, my - e, my - e bed-re enn ti ful-le ler-ker på ta-ket!

Otto Nielsen
Arr.: Svein A. Lindemark

Hjemve

The musical score consists of four staves of music. The first three staves are in common time (indicated by a 'C') and the fourth staff is in 2/4 time (indicated by a '2'). The key signature is A major (no sharps or flats). The music is divided into measures by vertical bar lines. Chords are indicated above the staves: Cm, G7, Cm, Fm, Cdim, G7, Cdim, G7, Cm, B7, E7, E7, G7, Cm, Fm, Cm, Fm, B7, E7, Fm, G7, Cm, D7, G7, Fm, Cm, D7, G7, Cm. The lyrics are placed below the staves.

Æ e fødd i Trondhjæm uti Sanden,
og siden har æ bodd der aill mi' ti'
og Trondhjæm e en by som ingen annen,
det trur æ ganske trygt at æ kan si.
Å ja, æ e så grænselaust taknæmli'
fordel at æ e fødd i slik en by,
der e no alt så koseli' og hjæmli'.
slik som den ligg der trygt og godt i ly

Refr. :

Trondhjæm, Trondhjæm, at æ reist ifra dæ,
at æ koinne finn på nokke slekt!
Når æ tenke på ka godt du ga' mæ,
e de' som æ læste dekt!
Trondhjæm, Trondhjæm, no æ rett forstår dæ,
du min barndoms ailler største vænn!
Oindres på korleis det går dæ,
ka som heinne einn,
aildri reise æ fra dæ igjæn!

Nei, baetterdø, æ tar den første båten
å sjør å kom mæ hjæm så fort æ kainn.
Æ længte jo så æ e reint på gråten,
å ka æ gjor, så e de' likedan!
Æ e så gla' i aillt som e der hjæmme
fra Ilevolden og til Lade gård;;
og Elsterparken kainn æ aildri glæmme;;
den va' jo ailti' leikeplassen vår!

Refr. :

Trondhjæm, Trondhjæm, at æ reist ifra dæ
at æ koinne finn på nokke slekt!!
Når æ tænke på ka godt du ga' mæ,
e de' som æ læste dekt!
Trondhjæm, Trondhjæm, no æ rætt forstår dæ,
du min barndoms ailler største vænn!
Oindres på korless det går dæ, ka som heinne einn,
aildri reise æ fra dæ igjæn!

Bing Bang 1925

Snemåkeren

Jeg var engang måker i et fjøs med 86 kjør
så De skjønner vel at jeg har måka før.
Det er'nte småtterier det som slike kuer står og gjør,
men det er itno mot Svalbard når'e snør.

Refr.:

Det er trist her i nord
like ved den kalde pol,
her hvor ikke engang potteplanter gror.
Her er svart som natta dagstøtt for ⁷e skinner aldri sol.
Derfor lengter jeg hjem til far og mor.

Han Wedel tørn'te komma hit fordi han veit så væl,
der han sitter lunt i stuas hos sig sjæl,
at på øiane han skaffa vårs, er kulda streng og fæl,
hvis' n kom hitop, så fraus' n glugg ihjel.

Refr.: Det er trist her i nord

Tenk om Norge hadde fått ei øi som lå litt lenger sør,
her hvor negrane går stasa ut med fjør,
der hvor pigebarna ikke har så mye som et slør,
og hvor man får se sola før man dør!

Refr.: Det er trist her i nord

Tenk om Norge hadde fått ei øi som lå litt lenger syd,
der hvor negrane går kjasa ut med spyd,
der hvor pigebarna ikke er så nøie med sin dyd,
og hvor livet kun er glede og fryd.

Refr.: Det er trist her i nord

Tenk om Norge hadde fått ei øi litt mindre langt mot nord,
der hvor negrane og negerinnan bor,
der hvor tøiet er litt tøielig og buksa er ei snor,
om du miste 'a, så gjør det ikke spor!

D'er liddeli flaut

Da jeg for første gang i mitt liv var tørst,
da kom min mor og ga'
mig litt mjølk og sa
atte mjælka den var bra.
Da hun siden prøvde med vann, så sa jeg:
Takk, jeg ska'ke ha.
I vannet der bor
jofiskene, mor,
vi kan da'ke drekke det da?

Refr.:
Det er liddeli flaut da gitt å drekke bare vann,
men blanda med whisky kan det jo til nød gå an,
men reneste vare smaker best,
og reneste vare fyller mest,
det må til i storm og blest.

Engang blev jeg syk og lagt inn på en kjempemessig sal
på et hospital
det var magan som var skral.
Doktor'n skjønte slett's ingenting,
og situasjonen var fatal,
men saken den var
jo enkel og klar:
Jeg hadde vært reint for total.

Refr.:
Det er farlig for magan da gitt å drekke bare vann

Engang holdt jeg på å krepere i Saharas ørkenland.
Jeg tok det som en mann,
skjønt jeg lå på gravens rand.
Hvor jeg snudde hue, så så jeg bare
himmel, sol og sand.
Jeg skjønte jo sjæl
jeg tørsta i hjæl. --
Da var det jeg ba om litt vann!

Refr.:

Det er liddeli flaut da gitt å be om bare vann

Siden kan jeg tydelig huske at jeg var i nød engang,
tenk jeg lå og slang
utpå sjø'n i bare tang.
Skuta den var sunket til bunns,
jeg syntes tiden falt litt lang,
jeg lå der og fløt,
det var jo litt bløtt,
jeg svælja og gulpa og sang:

Refr.:

Det er liddeli flaut da gitt å svelge bare vann

Bing Bang 1925

Alexander og Margido

To brødre gikk engang til sjøs med skonnertbriggen Fido
Alexander var den enes navn, den annens var Margido.

Og begge kom til Frisco by etter første tørn til vanns.
Alexander i en kirke gikk, Margido drog på dans.

I Zansibar bandittene en skibsgutt vilde henge.
Alexander reddet guttens liv, Margido tok hans penge.

Og skutten Fido fikk en last, og lasten var konjakk.
Alexander stod til rors så fast, Margido lå og drakk.

Så kom de på sin lange reis omsider til Torino.
Alexander skrev et brev til mor, Margido gikk på kino.

En natt gikk kokken overbord som stod ved vaskebaljen.
Alexander øvet redningsdåd, Margido fikk medaljen.

Så vilde deres gamle mor dem'n Trondhjemsnål forære.
Alexander bar den på sitt bryst, Margido lot det være.

Så satte de for England seil, men skutten Fido hvelvede.
Alexander kom til himmelen, Margido kom til - England.

Cassa-Rossa 1929

Kagga

Og kagga lå i kjeller'n, og kagga den var full.
Så kom ei lita lerke og hakka sig et hull.
Og dråpene de rullet, til slutt det blev en dam
og lerka så sitt snitt til å få en liten dram.

Refr.:

En dram, sånn dann og wann,
den tar vi alle mann.
En skål for lita lerke
som kaggehullet fann.
Den tar vi alle mann'

Og kagga lå i kjeller'n, og kagga den var full,
og lerka gikk til alka og hviska om et hull.
Og alka dro på smilens og sa: En dram er go'.
Jeg følger dig til kjeller'n, men jeg må minst ha to.

Refr.:

En dram, sånn dann og wann

Og kagga lå i kjeller'n, og kagga den var full,
og alka gikk til grisens: Jeg vet et lite hull --
bli med mig ned i kjeller'n og ta en dram du me'.
Ja vel, sa fyllesvinet, men jeg må minst ha tre.

Refr.:

En dram, sånn dann og wann

Og kagga lå i kjeller'n, og kagga den var full,
og grisens gikk til bøtta og vrøvlet om et hull.
Og fyllebøtta gliste, men sa i parentes:
En fyllebøttes drammer noteres må i snes.

Refr.:
En dram, sånn dann og wann

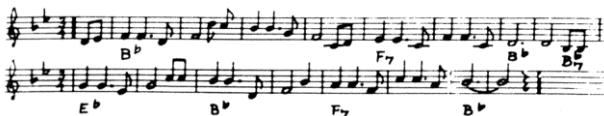
Og kagga lå i kjeller'n og var fremdeles full,
og dråpene de rullet ut av det lille hull.
Studenten lukta lunta og så sig varlig om, -
så letta han på kagga, og da blev kagga tom.

Refr.:
En dram, sånn dann og wann,
den tar vi alle mann.
En skål for lita lerke
som kaggehullet fann.
Den tar vi alle mann!

Merry--go--Round 1927

Gatesangerens vise

Min far var en venn av den russiske tsar,
og min avdøde mor likeså.
Og den yndige Olga min elskede var
og him'l'en var deilig og blå.

En novembernatt kom bolsjevikene som
vilde tage vårt liv og vårt gods,
og vi flyktet til fots, og vi slet oss til blods
nedad Volga i pram uten lods.

Og jeg minnes så grant da i Volga vi fant
kjære Olga blandt bølgene blå.
Og mitt hjerte som brant, trodde ei det var sant,
derfor lot jeg a' liksågodt gå.

En boks kaviar og en gull samovar
er det lille jeg har etter far.
Det var en gave til far fra den russiske tsar
fordi far var en tapper husar.

Og på fine hoteller jeg nu går og speller
på min ballalallalaika.
Fra kveld og til morgen jeg synger om sorgen --
trallallallallallalla.

Cassa-- Rossa 1929

Under bondens ager

Under bondens ager,
snedig skjult i jordens skjød,
ligger trinn og fager
en potet som død.
Bonden er en listig rev,
tar poteten op med grev,
gjemmer den blandt ost og kål.
Bondemannens skål!

Dypt i bondens kjeller
råder gravens dysterhet,
inntil bonden selger
hele sin potet.
I en sekk av spunnet hamp
spent bak bondens geile gamp
stiler den mot høie mål.
Bondemannens skål!

Bent til Lysholmgården
ruller vår potet på hjul
der blir den omskåren,
brent på sorte kull,
destilleres hen og dør,
men står op i ny kulør
som fugl Phönix fra sitt bål.
Akevittens skål!

Skål for bondens ager,
skål for hans poteter små.
Bondens viv er fager,
skål for henne og.
Skål for bondens hest og høi,
skål for vogn og seletøi.
Skål for den som uten skam
drikker Lysholms dram!

Alle søte Trondhjemspiker

Alle søte Trondhjemspiker
(ja, vi er no'n ganske få)
vet at mange studenter liker
sammen med oss å få gå,
og det synes også vi,
for vi har så god en tid,
og det har jo og studenter,
mens de på eksamen venter.

Jeg er fjorten og uskyldig,
ganske sot - det har jeg hørt.
Jeg er formfullendt og fyldig
og har øvet meg i flør.
Asså traff jeg en student
åsså bad han mig så pent
om å møte mig på hjørne'
og han sa det så forførn'e.

Åsså gikk vi promenade
åsså var det måneskinn,
og han hadde sjokolade
som han stakk i munnen min.
Åsså bet vi hver vår gang,
siste biten vake lang,
og hans munn kom til å klebe
ved min røde sjokolebe.

Åsså bad han mig i Palmen
og der drakk vi og blev dus
åsså blev jeg bedt på ball me'n,
og der kaldt'n mig for Pus, -
og da blev jeg kraftig rø',

tenk jeg trodde jeg skulde dø!
Men han tok det kjekt i grunnen
tenk han kysset mig på munnen

Og vi gikk på samfundsmøte
mangen gang om lørdagskveld,
og der var det mange søte,
han var søtest likevel.
I debatten var han med,
men så blev han pepet ned.
Hvorfor gjør de det bestandig?
Han som er så kjekk og mandig?

Når de andre går og turer,
går han aftentur med mig.
Min venninne går og sturer
og hun syns jeg er så lei.
På en mørk og ensom vei
begynte han å fri til mig,
men jeg ba'n om å vente,
og da sa'n tøisejente!

Når han hadde fått eksamen
skulde jeg få lov av far
til å si mitt ja og amen
til å skjenke ham mitt svar.
Men vår lykke hurtig svant,
da eksamens dag oppratt
var han ei av dem som slumpet
til å stå, nei tenk han dumpet.

Cassa--Rossa 1929

Drikkevisse

Mel. Lille Petter Edderkopp

Oppe i et juletre satt en elg i fred
tygget talglys til den ble veldig lei av det.
Hvordan den skal komme ned skjønner ikke je'.
Ikke bry deg, men gi tål,
talgelysets skål!

Ned i et badekar satt en pinnsvinfar
på et skittent putevar og med pompen bar.
Hvordan han får skrubba seg skjønner ikke jeg.
Ikke bry deg, men gi tål,
pinsevinens skål!

Rundt omkring en enerbusk løp et lommerusk.
Tørket sved og annet snusk av sin pannebrusk.
Åffor'n ikke brukte bil - skjønn det den som vil.
Ikke bry deg, men gi tål,
lommeruskets skål!

Nede i en balje tom svømte Vilhelm om.
Hvis det hull i baljen kom, Vilhelm straks kom om.
Hvordan han får pudra seg skjønner ikke jeg.
Ikke bry deg, men gi tål,
tulleballetts skål!

Domino 1949

Byggstudent Havre

Jeg har artium,
jeg har briller på.
Jeg studerer nå på NTH.
Jeg har gitt meg vitenskap i vold.
Gud velsigne deg, min stakkars knoll.

Jeg har lue.
Den har silkedusk,
og den fikk jeg for min gode husk.
På min skulder er dens hvilested, -
men det hender at den faller ned.

Jeg haraka--
demisk borgerbrev.
Det har kostet meg en masse strev.
Min poengsum den er sytti-fem.
Mor og far er meget stolt av dem.

Jeg har artium.
Jeg har briller på.
Jeg studerer nå på NTH.
Hvis jeg husker like godt som før
ender jeg en dag som ingenør.

Akk--a--mei 1951

Hybelvisa

I et bittelile rom oppå loftet
har jeg seng og bord og vaskestell
og et skap med dress og lusekofte,
men jeg koser meg likevel, -
ja, jeg koser meg likevel.

Fra mitt vindu ser jeg snorer med laken,
ingen skoger, ingen blåe fjell,
bare muren grå og kald og naken, -
men jeg koser meg likevel, -
ja, jeg koser meg likevel.

Og her i rammen har
jeg som min gjest
vertinnens gamle far
på skytterfest.
Han stirrer ned fra min vegg
og mumler lurt bak sitt skjegg:

I et bittelile rom oppå loftet
har vi seng og bord og vaskestell
og et skap med dress og lusekofte,
men vi koser oss likevel, -
ja, vi koser oss likevel.

Jeg har knekkebrød og ost neri skuffen
til min frokost som jeg steller selv.

Jeg har bare margarin på loffen,
men jeg koser meg likevel, -
ja, jeg koser meg likevel.

Stundom ønsker jeg meg kaffe på senga,
for det er så trist å koke selv,
kaffe er'ke med i månedspenga,
men jeg koser meg likevel, -
ja, jeg koser meg likevel.

Og borti kroken bor
som venn og gjest
en liten musemor, -
hun liker best
et stykke flesk og litt rull,
men piper lell fra sitt hull:

Vi har knekkebrød og ost neri skuffen
til vår frokost som vi steller selv.
Vi har bare margarin på loffen,
men vi koser oss likevel, -
ja, vi koser oss likevel.

Akk--a--mei 1951

Veteraner

Mel.: Den tapre landsoldat.

Det var i 1905,
det var i 1905,
vi dro med fynd og klem,
ja vi dro med fynd og klem.
Det var i 1905
vi dro med fynd og klem
det var i 1905
at vi dro ut med fynd og klem.
Og spør du når vi dro ut så var det 1905,
og spør du hva vi dro med, så var det fynd og klem.
Og da det vel var slutt
så ble det festsalutt,
og vi dro hjem igjen.

Den gang vi dro avsted,
den gang vi dro avsted.
Krag-Jørgen tok vi med
Ja, Krag-Jørgen tok vi med.
Den gang vi dro avsted
Krag-Jørgen tok vi med.
Den gang vi dro avsted
så tok vi alle Krager'n med.
Og spør du hvor vi dro hen, så var det langt avsted,
og spør du om Krag-Jørgen, så hadde vi den med
Og jaggu ble det skutt,
en kraftig festsalutt,
da vi dro hjem igjen.

Vår appetitt var fresk,
vår appetitt var fresk,
vispiste kjøtt og flesk,
ja, vi spiste kjøtt og flesk.
Vår appetitt var fresk,
vispiste kjøtt og flesk,

vår appetitt var fresk,
vi spiste erter, kjøtt og flesk.
Og spør du om vi åt, så var appetitten fresk,
og spør du hva vi åt, var det erter, kjøtt og flesk.
For god og kraftig mat,
det trenger en soldat
som er på grensevakt.

Da vi en dag dro hjem,
da vi en dag dro hjem,
det var med fynd og klem,
ja, det var med fynd og klem
Da vi en dag dro hjem,
det var med fynd og klem,
det var i 1905,
at vi dro hjem med fynd og klem.
Vi husker godt vi dro hjem med veldig fynd og klem,
og tar vi ikke feil, var det nittenhundreogfem.
Da hørtes uavbrutt
vår glade festsalutt.
Hurra. Hurra. Hurra.

Vau--de--ville 1955

Den gamle sang

Den gamle sang fenger,
den tids gode refrenger--
"Oh Sweetheart, don't you love me any more?"

Den gamle sang minner
om tider som forsvinner--
de skjønne tider som ei mer består.

Den gang man gikk på vaudeville,
med spaserstokk og med skalk,
da gikk man arm i arm
og trykket til sin barm
sin pigelill så varm.

Den gamle sang fenger
den tids gode refrenger--
"Oh Sweetheart, don't you love me any more?"
Kan du huske den gang,
første gangen vi sang
den gamle melodien.
Det er lenge, lenge siden.

Vi blir unge igjen
når vi nyner på den.
Den var vårt store nummer
fra vår store tid, den rommer

minner, om forførende kvinner
om den gangen vi drømte om
vår pigelill så varm.
Kan du huske den gang,
første gang vi sang,--
"Oh Sweetheart, don't you love me any more?"

Vau--de--ville 1955

ØL

En studentertid
er en evig strid
mot en heftig trang til øl.
Og skyller du en halv en ned,
får du lyst på dill
og vil ha en til
Time-e-lim
på et annet sted.

En studentersang
får en rusten klang
når man ikke drikker øl.
Men skyller du en hel en ned,
får du stemmeprakt
selv om dur'n er lagt
Tim-e-lim
på et annet sted.

Lekre mamseller
hav av gull og sølv
blir små bagateller
motenlitlenflaskeøl.

En studenterfest
er nå aller best
når man holder seg til øl.
Men skyller du en kagge
uten noen stopp,
kan du våkne opp
Tim-e-lim
på et annet sted.

Krussedull 1957

Dagdrøm

The musical score consists of four staves of music in common time, featuring a mix of eighth and sixteenth notes. The key signature is one sharp (F#). The lyrics are placed directly beneath the corresponding musical measures. The chords indicated in the score are F, A7, Dm, Gm, Gm7, C7, F, F+, Bb, Bbm, Gm7, C7, F, Gm7, Cm7, F, Dm, A7, Dm, Dm, A7, Dm, E7, A7, C7, F, Dm, A7, Dm, E7, A7, Dm, Dm, A7, Dm, E7, A7, C7.

Jeg har aldri vært en glad student
jeg må heller stå som eksponent
for den store duskemassen
den som ingen tenker på.
Jeg var full av lyst til å ta fatt
når jeg hjemme på min hybel satt,
og jeg så meg selv i ånden
som et midtpunkt her i salen stå.

I min formannsperiode - var det ei den episode
som jeg ikke mestret flott.
Jeg ble alltid møtt med heder - jeg var født den store leder
og var venn med flere av datidens store personligheter
Jeg la opp et helt semester - med et veld av store gjester
det var virkelig nivå.
Og som toppen på suksessen - ble jeg skrevet om i pressen
og tatt opp blant Sorte Får.

Men for slike gleder ble jeg snytt,
ikke en gang omtalt i Studenternytt,
i den store duskemassen er man liten blandt de små.
Jeg var full av lyst til å ta fatt
når jeg hjemme på min hybel satt.
Og jeg så meg selv i ånden
som et midtpunkt her på scenen stå.

Jeg var proppfull av talenter og var en av de studenter
som ga Trondheimsvisen ry.
Selvsagt var jeg og forfatter - hele salen gråt av latter,
det var virkelig revy.
Det skal nerver til å tåle - projektørens skarpe stråle,
med salongen fullt besatt.
Jeg ble matt av all applausen,
og ble gratulert i pausen
og tatt opp som Gylden Katt.

Men for slike gleder ble jeg snytt,
teater passet ikke helt for mitt gemytt.
I den store duskemassen
blir talenter dysset ned.
Ikke alle kan få laurbær på sin vei,
hva var vel de store gutta uten meg.
DET VAR MEG SOM SØRGET FOR APPLAUSEN
når de store inn i salen skred.

Vau--De--Ville 1955

Det store spill (Golfvisa)

Vi gikk sammen gjennom skolen
i den aller første vårt.
Og vi lekte oss i solen,
var familiens hvite får.
Vi var gatens fløtegutter.
hang i skjørtene på mutter,
inntil vi i moden alder
fant den sport som passet oss -
Golf. - Et spill for de spreke karer
som før gikk på byens barer.
Satt hos Lunde - med sin kunde,
og drakk dus med en hvemsomhelst.
Nå er livet blitt et annet.
Når vi dyrker golfens glede,
slik som Oslo's Bogstad-reder,
er vi med i det store spill.

Refr.:

Tra la la la la la lei.
Here we do it the english way.
Tra la la la la la la -
Ja, vi har det riktig bra
her også Sommersetera.

Tenk hvor gildt det måtte være
å ha nord-norsk filial.
Men da må vi nok dessverre
importere kapital.
Alle sure pengemenn
blir som smør i våre hender,
når vi biler opp i 12-tiden
og tar et lite slag --

Golf. - Slik lykke vi alle føler
ved 14 passerte høler.
Det er godt slått.
Ganske flott slått
og det gir oss slik fin mosjon.
go før vi inntar middagsmaten
går vi opp på badevekten.
Sliktno' øker selvrespekten
når man deltar i store spill.

Refr.:

Vi har hver vår lille butikk
som vi driver ganske bra
og er stadig vekk på utkikk
etter nytt fra USA.
Mens vi går omkring og lurer
på no'n nye agenturer,
kan vi bile opp i 12-tiden
og ta et lite slag -
Golf. - Vi har ikke energien
til innsats i industrien.
Er for strevsomt,
er for krevsamt,
for vi tjener allikevel.
Vi har hver vår lille Merce Benz
med extra Shell på tanken
og har pengar nok i banken
til å ta oss en Oslo-tur.

Refr.:

Krusse--dull 1957

Calypso

Tanken går til den skjønne vår
da jeg sang i mannskoret "polyfon"
til den turne da vi dro avsted,
med lokaltog fra Trondhjem sentralstasjon

Refr.:

Vi var tyve mann pluss'n Karl Johan
beste bass i Norges land.
Vi sang og lo så hele toget forsto
at vi var sangere på vei til Lundamo.

Jeg satt ned i min togkupé
uten tanke for annet enn sangsukcess,
men vis a vis, bak en dagsavis
satt en pike det var no' særskilt ved.

Refr.:

Sangerbror, du vet sikkert hvor
jeg til da kun levet for kor og sang.
Akk - før vi dro over Skansen bro
var jeg fylt av elskov for første gang.

Refr.:

Skulle jeg presentere meg?
eller bare prate så kjekt i vei?
Oh, onde makt! Da min plan var lagt,
gikk hun på toalettet for å sminke seg.

Refr.:

Hun kom inn med sin ferskenkinn
og hun satte seg ned på plassen sin.

Vi var på Ler, etter tre kvarter.
Men jeg satt der stum på finalen min.

Refr.:

Toget sto på en ensom mo,
og jeg glødet av heftig kjærighet.
Min stemmes klang var som lerkesang
da jeg spurte henne hva stedet het.

Refr.:

Da, min tro, fikk jeg se det sto
på et skilt at dette var Lundamo.
Jeg måtte da se å hoppe a'
mens min elskov vidre med toget dro.

Krussedull 1957

Kalson

Mitt navn e' Kalson fra Reinholdsverket
æ sope tidlig og sope seint.
Og der'n Kalson har vært, der mærke
dæm bætterdø at der blir det reint.
Men ka det hjælpe å værra reinslig
når heile væla e' foill av skjit,
det e' da fåfængt å gå her einslig
med kost og spaæ, og sop og slit.

No ska itj æ gå og harselere
en haug med ting æ itj har no me',
men av og te må æ spekulere
på kolles væla e' laga te'.
Det e' no bakveindt med mangt og myttji,
det e' no gæli med ailt som skjer,
så snart'n trur'n har gjort no nytig
så kjæm det no'n og riv trua ner.

Ja ta æksæmpelvis vælferdsstaten
som ska gjør livet så lyst og lett.
Dæm gir oss trygder og smør på maten
og barnebidrag og staemmerætt.
Det sjer så rørandes ut i navnet
det der med bidrag for ditt og datt,
men ka e' vitsen, når pængan havne
der kor dæm kom fra, som ækstra skatt.

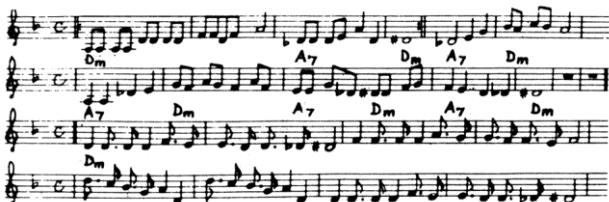

Og sjé på væla og på teknikken
med sattelitter og deinslags lort.
No e' det straks før dæm kjøre trikken
dirækte opp te Sankt Peters port.
Mæn ka bli egentlig sluttøænget
med aillt vårt jordiske stræv og mas
så læng vi veit at en dag så sprænge
dæm heile skjiten i tusen knas.

Slik e' det laga at aillt i væla
går roint sae sjøl i en evig dans.
Først bli det vinter med frost og tæla
så bli det sommersol og St. Hans.
Men e' det rart at'n bli forbainna:
så snart som gatan e' fri for snø
gå æ og sope deinn samme sainna
som æ brukta vinteren te å strø.

Krussedull 1957

Ælgjakta

Vi e' fire kailla ifra bøgdesjøttarлага
Vi e' ut på ælgejakt.
Vi ha leidd oss vaill å ska skjøt rusta uta Kraga
- ellers e' a bra intakt.
Ja, vi ha glædd oss si i fjer
"Det var da æ skaut a' svigermor"
ja, det gjør vi, - ja, det gjør vi,
ja, vi skaut a svigermor. Hæ-hæ-hæ.

Ja, no e' ælgjakta endelig begynt.
Ingen e' skottfri - vi plaffe ne' tjukt og tynt.
Ingen ælg e' sikker, uten'n står i fjor,
men ska det lønn sæ, må ælgen væra stor.

Vi har med oss sjøttarmerke, karske-sprit og longmos,
piller imot diarré.
Hoin ha fått træbein, for vi skaut'n på Røros,
hain spreng like godt for det.
Ja, no e' ælgjakta begynt,
varsku her, vi plaffe ned tjukt og tynt.
Ja, det gjør vi, - ja det gjør vi,
ja, vi plaffe ned tjukt og tynt.

Ælgjakta e' kun for oss som e' litt kvekk på labben,
vi ét bare havvergrøt.
E' det nå som røre sæ, så må'n itj gjør den tabben:
at'n veinte med å sjøt.
Da kain itj høvve vær ta tælg:

Kain jo værra at det e' en ælg.
Kain jo værra, kain jo værra -
ja, det kain jo vær en ælg.

Ja, no e' ælgjakta endelig begynt.
Ingen e' skottfri - vi plaffe ne tjukt og tynt.
Ingen ælg e' sikker, uten'n står i tjor,
men ska det lønn sæ, må ælgen væra stor.

Forri høsten va vi heildi - det va reine fæste
vi fikk lagt ned fire dyr.

"Æ skaut kvigan te'n Lars". "Å æ tok mæ ta hæsten".

"Æ vart jaga i ei myr".

Vi skaut som et artilleri
Mæn Di skjonne, ælgen - hain gikk fri.
Ja, det gjor'n - ja, det gjor'n,
ja, den ælgen hain gikk fri.

Herre året mista vi hain diskenspringer Bratte
Hain satt for sæ sjøl på huk.

"Æ så at det glimta i ei skinke borti kratte' -
plaffa laus mot ælgebuk".

Mæn, enda va vi fire mainn,
så vi hadd itj nå behov for hain.

Nei, vi greidd oss, nei vi greidd oss,
de' va' nok med fire mainn.

Ja, no e' ælgjakta endelig begynt.
Ingen e' skottfri - vi plaffe ned tjukt og tynt.
Vi fikk lagt ned Bratte, no hain sov i fre,
"- æ punkterte lænsmainnsbila - så ho sank i kne".

Krakatitt 1959

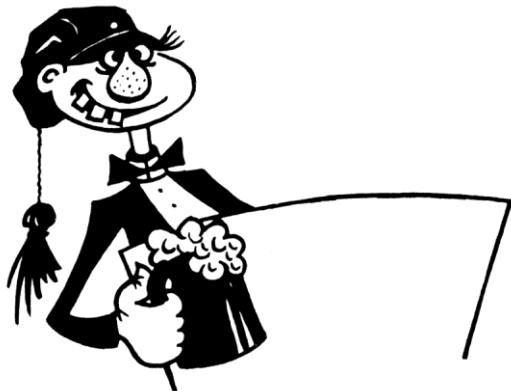
Munkeøl

En øl må man ha i en sådan stund.
Broder, fyll ditt krus,
la fanden slå takten mot tønnaas bunn
syng en sang - til begerklang.
Ølet er godt og vårtørst er stor.
Tønna er full og da synger vi i kor:
Ta og sving din seidel, svirebror,
ta deg en tår når din tørst er stor
av det
Skummende
Duggende
Kjølig forfriskende
Kildeklare
Kjernesunne
Kjellerkalde
ØL.

Når seid'len er tom går en runde til.
Nok en runde øl.
Når tønna er tömt går vi ut på dill
med promill - og pigelill.
Hylende kvinner på alles fang.
Ølskum fra øre til øre og vår sang:
Ta og sving din seidel, svirebror,
syng med din sugende øl-tenor
om det
Skummende
Duggende
Kjølig forfriskende
Kildeklare
Kjernesunne
Kjellerkalde
ØL.

Men når det så ikke er mer igjen
og vår seidel er tom,
besøker vi nærmeste klostervenn
som har øl
fullskjegg med krøll.
Banker vi stille på klosterets dør,
åpner og synger idet vi gjør honnør:
Ta og sving din seidel, svirebror
gi oss en plass ved ditt svirebord
og no'n
Skummende
Duggende
Kjølig forfriskende
Kildeklare
Kjernesunne
Kjellerkalde
ØL.

Krakatitt 1959

Magre Molly

Hatt med slør, rouge kulør
Magre Molly gjør meg ør
Min egen lille rosenknu-upp.

Hun er lang, transparent.
Har mahogni møblement
Min egen lille rosenknapp.

Hun er min øyensten, stankelben
sko nummer før
Gulrothår, født igår
Prøv å nærm deg om du tør!

Med fotsidt slep, rødrevcape
Er hun full av tricks og knep
Min egen lille rosenknu-upp.

Flattrykt barm, kold og varm
Litervis av it og sjarm
Min egen lille rosenknapp.

Hun er gal, mitt ideal
Magre Molly er brutal
Min egen lille rosenknapp.

Hun er som dynamitt, ekspeditt
Fikser hun alt
I full mundur, med glasur
Er hun kittet og bemalt.

Et skjelett uten futt
En studentrevy uten krutt
Vår egen lille Fillipu-utt!

Filliputt 1961

Utafor

En vellykket flukt
er forbrytelsen verd.
En dirk og en kniv,
entang og en fil,
to knyttede laken,
men vokter' n var sterk
et skudd,---
og vi var utafor.

Deilig er den himmel blå
Silke Olga likeså.
Fengselsfugl får vinger på
Fri og frank og lett på tå.
Fri og frank og lett på tå.

Et vellykket kup
er et fluktforsøk verd.
Et pengeskap tømt
og vi er berømt.
Juveler forsvinner,---
et stillferdig ran,---
et skudd,---
og vi er innafor.

Fangevokter, gamle venn,
se, her har du oss igjen.
Her kan du velge den brede vei,
for fengselspresten ber for deg.
Fengselspresten ber for deg.

En beleilig arrest
er forbrytelsen verd.
Et gratis logi,
du vil trives fordi
du får venner for livet
og pakker til jul
når bare du er innafor.

Innafor kommer du alltid når
de utafor syn's du er utafor.
Hvis du en gang har vært innafor
er du engang for alle satt utafor.

Kissmett 1963

Graverne

Der er en gammel kirkegård
hvor gravene står tett,
men ennå er der plass til mange fler.
Vi ser med lengsel på hver sjel
som er blitt blek og trett.
Vi vil ha mer,
vi vil ha fler,
som vi kan grave ned.

Vi har en gammel Daimler Bentz
med silkesort komfort
og søtlig tung kremeringskarakter.
Den kjører vi i femte gear
hjem til vår kirkegård,
med stadig fler,
og fler og fler,
som vi kan grave ned.

Ved middagstid vi går en tur
blant parkens høye trær.
Det gleder oss å høre barn som ler.
Et lite syrlig drops med
med arsenikk til hver især.
Vi byr dem fler
og står og ser
på at de svelger ned.

En tidsinnstillet bombe sprang
og flyet styrtet ned.
Vi sto der med vår Daimler like ved.
Titanic ble for oss suksess,
vi lå med båt i le,
og dukket ned
oghentetfler
og grov dem alle ned.

En stor del av vårt klientell
forspiser seg på fett.
Intet er mer gledelig enn det.
En kiste til en profitør
som ble så altfor mett,
får gullbeslag
og rosa polster
før den senkes ned.

Et Hiroshima om igjen,
det venter vi på nå.
Vi ser på og vi lar det gjerne skje.
Vi skal ikke beklage oss
så lenge vi kan få
et lite stykke
jord igjen
som vi kan grave på.

Kissmett 1963

M/S Goddagen

Goddagen.

Vi er skipsreder Hagen,
vi er ferdig for dagen
og er ute og går
 hmm hm.

Tonnasje

gir en klekkelig gasje
mens vi bare går,
lalalalalala

For pengar

er hva landet vårt trenger
selv om vi ikke lenger
er en slik garanti
 hmm hm.

Den gangen

hadde vi første rangen
i dets økonomi,
lalalalalala

For skatten

gjør oss våkne om natten
vi beholder ei katten
av profitten vi får
 hmm hm.

Kreditten kunne reddet profitten

det blir verre hvert år
lalalalalala

Se kronen

tåres av inflasjonen
og glem ei progresjonen
vi har snart spilt fallitt
 hmm hm.

Vi deler
skriker staten og stjeler
det som bare var mitt
lalalalalalala

De tider
det er krig og man lider
de har og sine sider
da er raten på topp
hmm hm Konflikter
i vitale distrikter
får fortjenesten opp
lalalalalalala

Vi aner
at som liberianer
kan vi utføre planer
som ei ellers vil gå
hmm hm.

For staten
er jo rene piraten
den vil aldri forstå
lalalalalalala

Jarragakk 1967

Gullkvartetten

Nå er skisesongen endelig i gang,
gutta står her, vinter'n er'ke lang.
Vi skal fly for Norge, Engerdal og Gull.
Av nordmenn ser'em bare hæla.
Vi er best i hele væla.

Inn i karusellen som et piska skinn.
Hele vinter'n strømmer Gullet inn.
Lillelien skriker: "Hør på folkets brøl:"
Brusveen er blitt rene dusten.
Skiforbundet holdet pusten.

" inni vintereventyret, - på ski, på ski, på ski."

Væ'kke redde vi skal gjøre alt vi kan,
Gullkvartetten jodler alle mann.
Hele sommer'n går i show og pop og tull.
Penga gror på denna måten.
Få hele folket med på låten.
" om skogen og lia og fjellet."

Får vi presentere tømmerhogger'ns liv,
pengegalopp med dobbelttak og driv.
Turistene betaler villig sin billett.
Mens gutta jogger rundt i graset.
Kommunestyret i ekstase.

" i Engerdal, i Engerdal, der ordfører'n smiler bak glaset."
Hele greia er blitt butikk som forslår,
gjennom sporten får vi bedre kår.
Toppfolka gir PR, Skiringen er pop.
Amatøridretten er gått fløyten.
Hele folket får ta støyten.

Nå er skisesongen endelig igang,
gutta står her, vintern er'ke lang.
Vi skal gjøre alt for Konge, folk og land.
Av nordmenn ser'em bare hæla.
Vi er best i hele væla.

Jarragakk 1967

Pyromanvisa

Æ e kommunens pyroman
ein, to, teinn på!
Æ jobbe for ei kron om dan
ein, to, teinn på!
Et pakhus går med i ny og ne
parkeringsplass-- det træng vi det!
Kor laeng ska Stiftsgår'n få stå i fre?
Æ e kommunalpyroman.
Teinn på!

Ei stikke i fra Nittedal
ein, to, teinn på!
Det e min heile kapital
ein, to, teinn på!
Når byplanlæggeran kjæm i kjiv
om dæm ska restaurer eill riv
Æ tar fræm æska me kjeint motiv.
Æ e kommunalpyroman.
Teinn på!

Hør brainnsirænans hæse vrael
ein, to, teinn på!
No kose æ mæ glugg ihjæl
ein, to, teinn på!
Det nye banksentre får sæ hus
kor Harmonien ligg i grus.
Saneringsnæmda å e dus.
Æ e kommunalpyroman.
Teinn på!

Vess Di har assurert litt høgt
ein, to, teinn på!
Vess nabons hus e ailtfor støgt
ein, to, teinn på!
Æ hjelpe kjerring, æ hjelpe kaill
når gløden har blitt heiller skraill

Æ fyre oinder me lysti traill.
Æ e kommunalpyroman.
Teinn på!

Æ e kommunens pyroman
ein, to, teinn på!
Vess Di vil sjå ein rættli brainn
litt om senn så
garantere æ speditt
å breinne ner kvær jævla skitt
av Gamle Trondhjem sånn litt om
litt.
Æ e kommunalpyroman.
Teinn på!

Prinkipo 1969

Lænsmainn i Nyork

Æ har vorre lænsmainn i Nyork å Ny Orleans
de va deinn tia de bare va ut å pess å inn å dans.

En gang hadd æ revolver, æ va ung å kjæk
om æ lea på fingern dødd ti mainn av skrækk
deinn som flira av mælå igjæn some ein flækk.

Refr.:

En gang vart æ bedd te presideinten sitt bøgg
dæm villa ha mæ på frimærkan, hainn va for støgg
Men æ sa: Ingen træng å slikk mæ på min røgg.

Refr.:

Æ har hatt mange jobba som kræve forstainn.
Ein gang va æ på keinnel i Kanadas lainn.
Æ så ætter om hoinnan va hu eiller hainn.

Refr.:

Æ var maler i Paris, de e itj nå toill.
Men så mala æ dronninga mens æ va foill.
Æ vart slængt ut, men Luver har bilde' i goill.

Refr.:

Deinn som flira av mæ gjor æ om te ein baill,
men no flire dæm aill, for æ e gammel kaill.
Å får æ te kaffe, så tar æ ein traill.

Refr.:

ÅJA 1971

Dobbeltrænsa

Vi har hørt i radion så læng
at menneskann sætt livet sitt på spæll.
Vi skjøtte ingen ting for gods og pæng
Vi tænke bare på å kjøp og sæll.
Men ailt vi produsere skape lort og skit.
Det einaste som e reint i dag e dobbeltrænsa sprit.

Refr.:

Sjøl ølet vårt e foillt av basilla og mark.
Æ trur æ tar og blainne mæ en kark.
Over ailt omkring oss e det lort og skit.
Det einaste som e reint i dag e dobbeltrænsa sprit.

Før så har æ brydd mæ lite om
ailt pratet om at verden ska forgå.
Æ trudd at truslann va innholdslaus og tom,
men no så bynn' æ å forstå.
Vi forurænse jorda. Farann dæm e mang.
Vi kainn itj eingang føl oss trøgg på resturang.

Refr.:

For ølet vårt e foillt

Vi går røinnt og knaske støv og sainn.
Lufta vi må pust e tjukk som oill.
Det e oljesøl i bekk og elv og vainn,
og av olje bli snart Nordsjø'n foill.
Nidelva, en kilde te inspirasjon,
e heiller blitt en kilde te infeksjon.

Refr.:

Sjøl ølet vårt e foillt

Å lev e blitt så farlig no idag
at det e bortimot det farligste vi gjør
Ja, livet sjøl kainn bli ei plag når vi kainn dø
av slikt vi gafla i oss før.
Hvis vi trække pusten, bli vi foill av bly,
og slutte vi å pust - veit vi ka det bety:

Sjøl ølet vårt va foillt av basilla og mark,
og de hjalp itj om vi blainna oss en kark,
for vi mått sainn at det va like gæli det
når det va kaffevatnet det va nå gæli med.

Skubidi 1973

Trondhjæm, Trondhjæm

Æ e født på Lademon. Æ har bodd der aill mi tid.
Og ailldri kjem æ bort fra Lademo'n,
fra Lamoparken og fra gata mi.
Når kveillann kjem, så sitt æ her og glane
på aille døm som skynde sæ forbi,
og tänke på så mangt av gammel vane,
men, Trondhjæm, mest på kordan du ska bli.

Trondhjæm, Trondhjæm. Nå reise ingen fra dæ,
det e omveint: Det e stadig nånn som kjem.
Fra Byåsen te Ranheim, fra Selsbakk og te Lade
e by'n så foill en knapt nok kjem sæ fræm.
Det va aindre tider før når vi koinn gå ned te Øya
og møt trondhjæmsfolk, men dæm vi møte nå
e fra Sokndal'n, fra Namsos, fra Skatval og fra Frøya,
fra Oppdal, Steinkjer, Orkanger og Flå.
Og vi møte folk fra Haugesund, fra Sørreisa og Fron
og av og te, en sjeldan gang, nånn kjeint fra Lademo'n.

Trondhjæm, Trondhjæm. Korr du veks og fylles.
Ha'tj du hørt at dæm som kjem hit lægte hjæm?
Du e stor og trasig, men æ veit da ka det skylles:
Dæm e kave toillat dæm som ska bestæm.
Det va aindre tider før da det bodd folk utover lainne.
Dæm bestemt da sjøl, da, om dæm villa fløtt.
Og vi koinn stå på bybrua og kekk nerri vainne,
og sjøl bestemt vi om vi ville spøtt.
Ingen aindre la sæ bort vår disposisjon.
Deinn tida va det levelig for folk på Lademo'n.

Trondhjæm, Trondhjæm. Du har vokst ifra mæ,
du min barndoms ailler beste venn.
Overfeit og trafikkorka, slik e du i dag.
Ska du aildri meir bli trivelig igjen?

Skubidi 1973

Kaffe og vaffel

Vi kom frå Mausundvær og Brekstad og Ressa
I alle år tok vi båten te byn
Opp under jul for å handel og te sjukhuse iblant
når det va kleint med hjerte eller syn
Det hendt nok oft at det va hustri over Flakkfjorden
men i salongen va det godt me røyk og prat
Og når vi klappa in te kaia va det første som vi gjord
å gå te Gildevangen for å få oss mat

Der fikk vi kaffe og vaffel med brunost
Tynnlefs med sukker og smør
Og ætte tre-fir timas tid va handleturn forbi
Da va det meddag som sto på menyn
Og vi åt kjøttkak med brunsaus og surkål
Karbonade me erter og lök
Og va serveringsdama raus ga ho oss rikeli med saus
og dobbelt opp med både erter og lök

Vi kom med Kongsbussen te byn i dag tidlig
og gikk te Gildevangen som vi har gjort før
Da vi hadd gått opp trappa og skoll finn oss eit bord
vart vi møtt av ein skeivøyg servitør
Han ga oss spisekart me mange rare retta
for no va Kaffistova Kina-restaurant
Der sto det "chop suey" og "sursøt svinefile"
og "pekingand" og "bambusskudd med ris"

Vi kom te Beverly og Butterfly og Børsen
for å kvil oss og få oss litt mat
Vi vil ha kaffe og vaffel med brunost
Tynnlefs med sukker og smør
Og ætte tre-fir timas tid e handleturn forbi

Da e det meddag som står på menyn
Vi vil ha kjøttkak med brunsaus og surkål
Karbonade me erter og løk
Og e serveringsdama raus gir ho oss rikeli med saus
og dobbelt opp med både erter og løk

“Æ vil ha rundstykke med kvitost!”
“Vi har bagætt med brie
og kroasang med kammambær”
“Æ vil ha brus, æ vil ha Farris!”
“Vi har fransk Perrier.
Vi sæll itj vanlig brakkvann her.”
“Æ vil ha kaffe!”
“Vil du ha kappusjino, æspræssø eller kaffe å le”

Nei! - Vi vil ha kaffe og vaffel med brunost
og tynnlefse med sukker og smør
Og ætte tre-fir timas tid e handlturn forbi
Da e det meddag som står på menyn
Vi vil ha kjøttkak med brunsaus og surkål
Karbonade me erter og løk
Og e serveringsdama raus gir ho oss rikelig med saus
og dobbelt opp med både erter og løk

DE--CHA--VI 1987

O-KULTUR

Testamentet

:\: Du skal få min gamle tante når jeg dør :\:
Hun er ikke noe særlig
men i senga er hun herlig.
Du skal få min gamle tante når jeg dør.

:\: Du skal få min gamle rompe når jeg dør :\:
Den er full av hemorider
og det spruter når jeg driter.
Du skal få min gamle rompe når jeg dør.

:\: Du skal få min gamle "unik" når jeg dør :\:
For i himlens store huler
går de bare rundt og puler.
Du skal få min gamle "unnik" når jeg dør.

:\: Du skal få min gamle donge når jeg dør :\:
Den er lappa og kittå
og velbrukt i
Du skal få min gamle donge når jeg dør.

:\: Du skal få min gamle lupe når jeg dør :\:
For hva skal vel jeg med lupe
i den varme svovelsuppe?
Du skal få min lupe når jeg dør.

:\: Du skal få min kjære hammer når jeg dør :\:
For vi skal vel ikke begge
hos St.Peter bruke slekke.
Du skal få min kjære hammer når jeg dør.

:\: Du skal få min lavasamling når jeg dør :\:
For basalt og pene rhomber
.remmok gej red trekkis senn
Du skal få min lavasamling når jeg dør.

:\: Du skal få min samling stuffer når jeg dør :\:
For jeg finner nye malmer

når jeg står med seirens palmer.
Du skal få min samling malmer når jeg dør.

:\: Du skal få min blomstersamling når jeg dør :\:
For der vokser nye blomster
oppå svovelforekomster.
Du skal få min blomstersamling når jeg dør.

:\: Du skal få min særtrykksamling når jeg dør :\:
For i ild og røyk og gnister
blir ei tid for slike skrifter
Du skal få min særtrykksamling når jeg dør.

:\: Du skal få min klump med leire når jeg dør :\:
Vogt deg for de løse slepper
hold deg på de tørre stepper
Du skal få en klump med leire når jeg dør.

:\: Du skal få den siste olje når jeg dør :\:
For jeg vet at du den trenger,
hvis den finnes hos oss lengre.
Du skal få min siste olje hvis jeg dør

:\: Du får ikke mine karter når jeg dør :\:
For jeg trenger alle karter
når jeg bort fra jorden starter.
Du får ikke mine karter når jeg dør.

:\: Du skal få min gamle tresko når jeg dør :\:
For i himlens store saler
går de bare på sandaler.
Du skal få min gamle tresko når jeg dør.

:\: Du skal få min gamle sykkel når jeg dør :\:
For på himlens store sletter
går det bare på corvetter.
Du skal få min gamle sykkel når jeg dør.

En pakke cellofan
Mel.: Jag har den äran

I en enkel packe cellofan
på begravelsesdan,
jag har den äran, jag har den äran
att bli kremerad.
Här jag ligger på mitt marmorsbord
og lukter gammal rutten jord,
jag har den äran, jag har den äran
att bli kremerad.

For når beinpipene knekker
og magasenken sprekker,
og gørra renner i strie bekker,
da er'e morro å værra dau.

Det æ'kke bare jeg som ligger slik,
her er'e femti andre lik,
jag har den äran, jag har den äran
att bli kremerad.

Pirion

Hva skal man gjøre når kuken står, pirion
Legg'n på skinna når toget går
piri mitt mitt parian dan diri ditt ditt
darian dan pirion

Hva skal vi gjøre når toget har gått,pirion
Rette ut bulken som skinna har fått....

Vi skal du gjøre når dama har mens
Sett'a på hau og sug'a lens....

Hva skal du gjøre når dama har mens, pirion
Pul'a helt til neste mens....

Swing low sweet chariot

Swing low, sweet chariot,
comin' for to carry me home!
Swing low;; sweet chariot,
comin' for to carry me home!
I looked over Jordan an' what did I see,
comin' for to carry me home!
A band of angels comin after me,
comin for to carry me home!

If you get there before I do,
comin' for to carry me home!
Jess tell my frien's that I'm acomin too,
comin' for to carry me home!
I'm sometimes up an' sometimes down,
comin' for to carry me home!
But still my soul feels heavenly boun',
comin' for to carry me home!

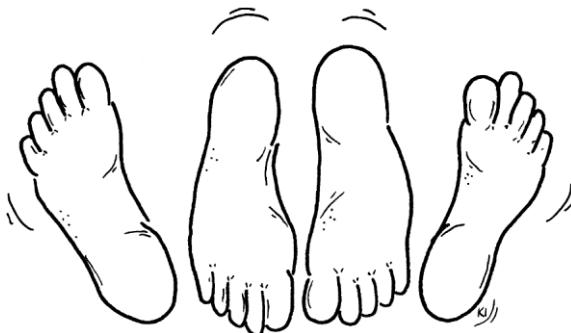
Balladen om Theobald Thor

En man som hette Theobald Thor.
Han var en skicklig tamburmajor.
Succe'n han gjorde var alltid stor,
när han snurra och svängde sin kuk

Refr.:

För det var en stor kuk
lång och kraftig och tung.
Från dess topp til dess rot
var den tre, fyra fot
och en medelstor ryggsäck til pung

En dag gick Theobald ut en stund
för att gå för seg själv ien lummlig lund.
Där möttade han en söt liten dam med hund,
Som fick se honom svänga sin kuk.

Refr.:
För det var en stor...

Och Theobald pröva ett trick han lärt
han släppte sin lem med en kraftig snärt,
i hovudet på hunden som avled tvärt,
när han snurra och svängde sin kuk.

Refr.:
För det var en stor...

Men damen ho nblev helt bestört.
Hon svor och skrek nå't oerhört.
Nei, det var ingen lyckad flirt,
att snurra och svänga sin kuk.

Refr.:
För det var en stor...

Till följd av damens arja gnäll.
Han anhölls radan samma kväll.
Att sitta i en ensam cell.
Och snurra och svänga sin kuk.

Refr.:
För det var en stor...

När målet kom för rätten upp.
Sa åklager'ndet får bli stopp!
Man får ej viftas med sin snopp,
och snurra och svänga sin kuk.

Refr.:
För det var en stor...

Men domar'n han va' tolerant
Han sa: själv gör jeg likadant!
Jag tycker det är intressant,
att snurra och svänga sin kuk.

Refr.:
För HAN hadde stor...

Så Theobald han släpptes fri.
Och liksom domar'n tycker vi
Att damer dom ska skita i
Om man snurrar och svänger sin kuk.

Refr.:
För JAG har en stor...

Walking down Canal street

Walking down canal street
Knock on every door
Goddamn son of a bitch
I couldn't find a whore

I finally found a whore
She was rather thin
Goddamn son of a bitch
I couldn't get it in

I finally got it in
Worked it all about
Goddamn son of a bitch
I couldn't get it out

I finally got it out
It was wet and sore
The moral of this story is
To never fuck a whore

Stiveste snutt

Mel.: Stilleste gutt på sovesal en

Husker du den gangen da vi gikk på folkeskolen,
den sommer`n det var fellesonani?
Vi møtte opp på Møllergata med vår tiss i hånden,
og vedda på hvor lang den kunne bli.
Terogtyve tommer var det lengste i kommunen,
og selvsagt skulle vi ha lengden ut.
Så da sto vi der og nappa mens vi tok farvel med Pappa,
på vei til sommer`ns fellesonani.

På møllergata skole ble vi sugd og delt i grupper,
som masjerte ned på øsba`n for å dra`n.
Jeg følte meg litt ensom da jeg så at knut var borte,
en kompis hadde vært så fint å ta.
Da jeg kom ombord på toget var det ingen som jeg kjente
så jeg satt der uten noen ting å si.
Med trill rund ball som var smurt en gang for alle,
på vei til sommer`ns fellesonani.

Ingen visste hva skulle, noen gjetta og funderte,
mange hadde prøvd no`n måter før.
Der var "Alle menn" og "Ny lek" og "Coctail" og "Cupido",
og visstnok noen blader fra lenger sør.
Jeg tittet ut av vindu` , det ble slutt på hus og gater,
men geit og sau og gris var sikkert bra.
Jeg satt der nokså stille for jeg syns de var litt ille,
å bli tatt på toget hjemmefra.

Om sider var vi fremme, på ordentlig bondelandet,
og kraftig voksen stemme ropte "hor".
Så kom det fram en mann, som kalte seg for "tante",
enda alle visste at han hette Tor.

"Det var på hvasser jeg så henne komme",
san "tante", og etter `n to og to forsøkte vi.
Du kan tro vi var et syn førti gutter i fra by`n,
på vei til sommer`ns fellesonani.

Jeg skulle vel fortelle om no`spennende som skjedde,
men stort sett var det gruppsex og mat.
Jeg husker nokså tydli`at vi reiste hjem igjen,
og mamma fikk se sommer`ns resultat.
Jeg hadde lang fin tiss, "tante" sa jeg var en vinner,
hadde vrengt på kuken som seg hør og bør.
Hadde tatt no`n nye venner, hadde hår på mine hender,
men ellers var jeg akkurat som før.

Det er skrevet mange sanger om å ha det gøy på landet,
denne handlet om å dra sitt lem.
Jeg husker noen kuer, kanskje enda flere fruer,
men det va`kke noe spennende med dem.
Nå mange år etter kan jeg titte opp på veggen,
på et minne som jeg enda har igjen.
Diplomet som jeg fikk, refererer til min pikk:
"Stiveste snutt på sovesal èn".

Perverts of society

Refr.:

We're the perverts of society
We're the worst you've ever seen
We're a bunch of loud mouthed bastards
We're the mining Engineers

On the borders of Antarctica
Where the yanks have never been
Lies the body of a polar bear
 Fucked to death by an Engineer

Refr.:

Where the whales are floating in the sea
With their arses full of sperm
Lies a happy Trondheim miner
Just waiting for his turn

Refr.:

And if you're wondering why Santa Claus
Is walking the way he does
Just come to Trondheim city
And spend the night with us

Tre tøsa

Opp på en låve og ut på ei enge
for jusse-basse jusse-basse jom
Der var det tri tøsa som voldtok en drenge
for jusse-basse jusse-basse jom

Finaste tøsa, ompa pumpa
kuken den stod i hølet at med rumpa
For jusse-basse jom
snart er drengpåsan tom
hei for jusse-basse jusse-basse jom

Himmelseng

Mel.: The Silly Song (Snehvit)

Jeg ønsker meg en himmelseng
en himmelseng med speil i,
så jeg kan ligge og speile meg
og se hvor jeg er deilig

Sang til kvinnen II

Mel.: When Johnny comes marching home

I put my hand upon her toe
Hi ho, hi ho
I put my hand upon her toe
Hi ho, hi ho
I put my hand upon her toe
She said: "Hidy ho, you're way to low"
I put my hand upon her toe
Hi ho, hi ho, hi ho

I put my hand upon her knees,
Hi ho hi ho
I put my hand upon her knees,
Hi ho hi ho
I put my hand upon her knees
She said: "Hidy ho, you're quite the tease"
I put my hand upon her knees
Hi ho, hi ho, hi ho

I put my hand upon her tit
Hi ho, hi ho
I put my hand upon her tit
Hi ho, hi ho
I put my hand upon her tit
She said: "Hidy ho, you're squeezing it"
I put my hand upon her tit
Hi ho, hi ho, hi ho

I put my hand upon her twatt
Hi ho, hi ho
I put my hand upon her twatt
Hi ho, hi ho

I put my hand upon her twatt
She said: "Hidy ho, you missed a spot"
I put my hand upon her twatt
Hi ho, hi ho, hi ho

I put my cock into her mouth
Hi ho, hi ho
I put my cock into her mouth
Hi ho, hi ho
I put my cock into her mouth
She said: "Ahg ahg ahg ahg ahg ahg ahg"
I put my cock into her mouth
Hi ho, hi ho, hi ho

And now she's in a wooden box
Hi ho, hi ho
And now she's in a wooden box
Hi ho, hi ho
And now she's in a wooden box
She sucked to many Lapiscocks
And now she's in a wooden box
Hi ho, hi ho, hi ho

Now and then I dig her up
Hi ho, hi ho
Now and then I dig her up
Hi ho, hi ho
Now and then I dig her up
I fucked her once and now I can't stop
Now and then I dig her up
Hi ho, hi ho, hi ho

Per og Haga

DRIKKEVISER

Finsk drikkevise

Finsk snapsvise

Vad er det för vind som blåser i dag?
BRÄNNVIN!

Hvis jeg blir edru

Hvis jeg blir edru, går ut av min rus
mange pils fra nå.
Råtne hikk og torskeblikk jeg sender deg,
yours sincerely hikk, det er meg.
Gi meg en flaske fra Dahls bryggeri
la meg helle ned.
Livet er herlig bakrusen særlig.
Tolv globoid glir ned.

Vi lister oss så stilt på tå

Vi lister så stilt på tå
når vi skal ut på kjøret.
Vi drikker bare det vi må
litt mer enn vi behøver.
Vi drikker altså alt vi kan
fra øl og sprit til gurglevann.
Og ellers så spyr vi så lite vi kan
selvom det ender med kræsj og bang.

Skål kamerater

Skål kamerater godt humør
tidsnok kommer sorgen
Full i dag og full i går
også full i morgen

Datt ned fra gjerdet
Stein dau
Ompa ompa drikk seg ihjel
HBHBHBHBHBHBHB
Skål!

På en planke

På en planke uti Nordsjø'n
satt en liten gutt og gråt
Planken vippa hit og dit
Gutten tok seg en akkevit
Hurra Hurra Hurra for den som fyller
Han vil vi gratulere med dagen... derpå
Og... så svinger vi på sejdelen igjen, hei
kamerater godt humør
tidsnok kommer sorgen
Full i går og full idag
også full i morgen
Ompa ompa drikk deg ihjel
HEI SKÅL!!!

Hei kamerater

Hei kamerater godt humør
tidsnok kommer sorgen
Full i går og full idag
også full i morgen
ÅÅÅ kom og drikk deg ihjel,
drikk deg ihjel
drikk deg ihjel
ÅÅÅ kom og drikk deg ihjel,
drikk deg ihjel
drikk deg ihjel
Har u'kke har på legger og lår
så har du en dott i rævva!

To pilsnere i en snor

Solen står op i brunt anløbet sølv.
Skipperen rejser sig halvt og råber på øl.
Hostende tørner jeg ud, vågen til dåd:
To pilsnere i en snor efter en båd.

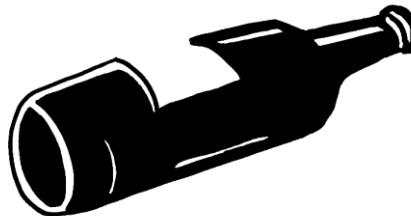
Fokken og storsejlet står fine og fyldt.
Tænk hvor en bajer er skøn, grøn og forgylt.
Første ration får sin dåb, kølig og våd:
To pilsnere i en snor efter en båd.

Hovskummet står om hver hals vinger af vand.
Andrikken springer i brunst efter sin and,
men hun har anbragt sin dyd trygt i en tråd:
To pilsnere i en snor efter en båd.

Soldagen går med sit slid. Pilsnernes skift
deler den ind i en sval passende drift.
Hunnen er stadig intakt hanøllen kåd:
To pilsnere i en snor efter en båd.

Fyrskibet blinker diskret fra Falsterbo.
Morild og måne og mulm omgir de to.
Stjernerne skrider. Laurentius brister i gråd:
To pilsnere...i en snor...
efter en ... båd.

Henningens/Hostrup

Etter en rangel

I morgen vil eg byrje på eit nytt og betre liv,
-trur eg!
Eg skal gå på fylla meir og skjære folk med kniv,
-trur eg!
Eg skal aldri skråle viser meir i landevinsrus,
men syngje åndelege songar på Zions bedehus,
-trur eg!

Alle kvinnfolk som eg møter skal eg sky som berre fan,
-trur eg!
Og gå vyrdeleg forbi dei som ein nybakt kappelan,
-trur eg!
Eg skal sitje som ein munk i ein misjonskoning
og drikke kaffi medan drøset går om åndelege ting,
-trur eg!

Det skal ingen meir få sjå meg når det lir til høgste natt
-trur eg!
komma ruslande på heimveg utan stivety og hatt,
-trur eg!
Eg skal legge meg når grisen går til kvile i sitt bol,
og stå opp når hanen flakser og gjel i morgensol
-trur eg!

Ja, i morgon skal eg byrja på den gode veg som sagt,
- trur eg!
Take striden opp mot kjøtet og den heile develsmakt,
- trur eg!
Men i dag lyt det få vere, for eg er so spøkje tyst
at eg mest må ha eit ølkrus til å leske meg på fyrist,
- trur eg!

Jakob Sande

En bayer i hånden

Jeg er født med en bayer i hånden,
sådan har jeg tenkt meg at jeg også ville dø,
jeg drikker øl til jeg oppgiver ånden
la døden komme langsomt av seg selv på om pø.
Men akkurat nå føler jeg meg frisk og sunn,
helt ifra vuggen så suttet jeg på flasken,
jeg var atten før jeg fikk et bryst i min munn.

Refr.:

Jeg er født med en bayer i hånden,
sådan har jeg tenkt meg at jeg også ville dø,
jeg drikker øl til jeg oppgiver ånden,
la døden komme langsomt av seg selv på om pø.

I en kupe på ekspressen til Bergen,
sitter det en pikelill og piknen binder garn,
ovenfor henne sitter det en herre,
han si'r hun er den fjerde han har sett der med barn.
"Gid", hviner piknen, "hvem si'r jeg er gravid?"
"Rolig" si'r mannen, "vi rekker nok det hele,
vi er først i Bergen om en halv times tid!"

Refr.:

Den gamle soldat soldat fikk et ben skutt av i
krigen,
så kom han på sykehuset, å det stakkars kre!
Etter en tid kom de frem med målebåndet,
så fikk han et splitter nytt av ekte eketre.
Mannen så stolt på sitt nye ben og tenkte:
"Ai, så fantastisk, det beste ben jeg eier,
får jeg en åreknote høvler jeg den av."

Refr.:

Fire-års-fylla

% To bønder, etter som ordet går,
var aldri edru på fire år. %

% Det første gjekk på ein måte,
dei fekk både le og gråte. %

% Det andre året var verre,
da rauk både hest og kjerre. %

% Det tredje året tok ende,
dei hugsa 'kje kva som hende. %

% Og så gjekk dei inn i det fjorde,
og det var det siste dei gjorde. %

 Jakob Sande

Ændalspilsen

Mi seilte i fra Revesand
med Arendals pils ombord,
Mi vak'kje kom't te (til) Langrompa
før båden den gikk rondt.
Dei kom og ville redde oss,
mi hadde ikkje løst.
Mi sa dei måtte ta å redde Ændalspilsen føst.

Ja, redde Ændalspilsen føst,
Ja, redde Ændalspilsen føst.
For så lenge der er pils så e det håb.

Ja, redde Ændalspilsen føst,
Ja, redde Ændalspilsen føst.
Mi e fra Ændal så stå'kje der å måb.

Turku-sangen

Mel.: "Carmen"

Sitroner i skiver,-kaffe strør vi på
sukker giver kraft til de små.
Løft ditt tomme beger helt til topps
fyll det med vodka - fyll opp

Og når vi redo är

Vi tygger alt - og drikker vodka'n bar.

Hansens enke

Mel.: Glade enke

Hansens enke nektet skjenke ØL, ØL, ØL.
Hansen mukket ei, men sukket ØL, ØL, ØL.
Nå er Hansen borte, ble spist opp av møll,
Husk moralen: skjenk gemalen ØL, ØL, ØL.

Gamle venner, halsen brenner, ØL, ØL, ØL.
Hvilken veske kan oss leske? ØL, ØL, ØL.
Er vår sang enn ikke ren og klar som solv,
la oss drikke, la oss drikke ØL, ØL, ØL.

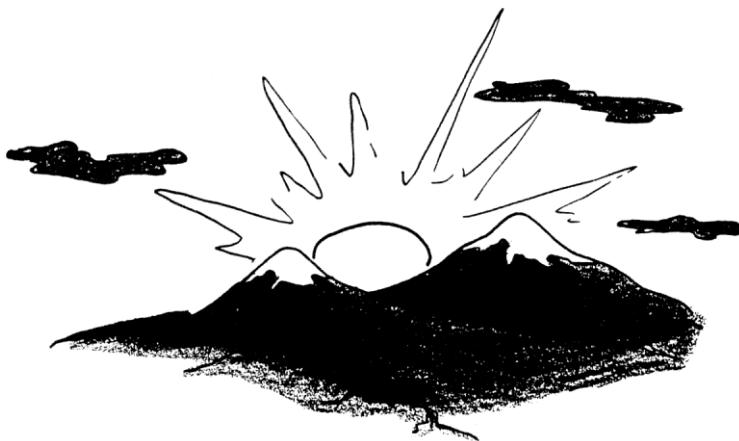
La oss feste med det beste ØL, ØL, ØL.
Se det skummer, kjeller'n rummer ØL, ØL, ØL.
Stuten har si kvige. Hoppen har sitt føll.
Norges sønner de har tønner ØL, ØL, ØL.

Du skal få en dag i mårå

Du skal få en dag i mårå som itte blir så bra,
med skallebank og kuppel - helt solid
Med det kan du rette oppatt hvis du passer på å ha
en flaske pils og så en globoid.

Og hvis det itte hjelper deg så får du tenke att -
je' lyt da ofre noe for all moroa i natt.

Du skal få en dag i mårå som itte blir så bra,
men hold deg "pigg" til du går herifra.

Trinken

Mel.: How much is the fish.

:/: Was wollen wir trinken sieben Tage lang ?

Was wollen wir trinken, so ein Durst. :/:

:/: Es wird genug für alle sein.

Wir trinken zusammen, roll das Fass mal rein.

Wir trinken zusammen, nicht allein. :/:

:/: Dann wollen wir schaffen sieben Tage lang.

Dann wollen wir schaffen, komm fass an. :/:

:/: Und das wird keine Plackerei.

Wir schaffen zusammen, sieben Tage lang.

Wir schaffen zusammen, nicht allein. :/:

:/: Jetzt müssen wir streiten, keiner weiß wie lang,
ja, für ein Lebenohne Zwang. :/
:/: Dann kriegt der Frust uns nicht mehr klein.
Wir halten zusammen keiner kämpft allein.
Wir gehen zusammen,nicht allein. :/:

:/: Dann wollen wir trinken sieben Tage lang ?
Dann wollen wir trinken, so ein Durst. :/
:/: Es wird genug für alle sein.
Wir trinken zusammen, roll das Fass mal rein.
Wir trinken zusammen, nicht allein. :/:

Ål-skrål

Hvis Trondheimsfjorden var lagd av bare øl og ikke vann
ville jeg ha vært en bitteliten ål.
Bare ligget der på bunnen
og fått dahlspils rett i munnen,
bare ligget der på bunnen og si skål

Rosa på bal

Tänk att jag dansar med Anderson,
lilla jag, lilla jag med Fritiof Anderson!
Tänk att bli uppbjuden av en sån
populär garson!

Tänk vilket underbart liv de' Ni för!
Säj mej, hur känns det att vara charmör,
sjöman och cowboy, musiker artist,
det kan väl aldrig bli trist?

Nej, aldrig trist, fröken Rosa,
har man som Er kavaljer,
vart jag än ställer min kosa,
aldrig förglömmar jag Er!

Ni är en sångmö från Helikons berg,
o, fröken Rosa, Er linje, Er färg-
skuldran, profilen med lockarnas krans,
ögonens varma glans!

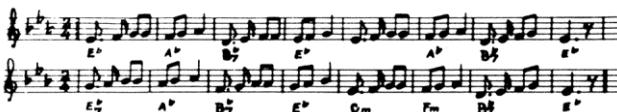
Tänk, inspirera herr Anderson,
lilla jag, inspirera Fritiof Anderson!
Får jag kan hända min egen sång,
lilla jag, en gång?

"Rosa på bal," vackert namn eller hur?
Början i moll och finalen i dur.
När blir den färdig, herr Anderson säj,
visan Ni diktar til mej?

Visav om Er, fröken Rosa,
får Ni i kväll till Ert bord.
Medan vi tala på prosa,
diktar jag rimmade ord.

Tyst ingen såg att jag kysste Er kind.
Känn hur det doftar från parken av lind.
Blommade lindar kring månbelyst stig.
Rosa, jag älskar dig!

Flickan i Havanna

Flickan i Havanna, hon har inga pengar kvar,
sitter i ett fönster, vinkar åt en karl.
Kom du glade sjömatros, du ska få min röda ros.
Jag är vacker, du är ung!
Sjung av hjärtat, sjung.

Flickan i Havanna, stänger dörrn av cederträ.
Sjömannen är inne, flickan på hans knä.
Vill du bli mitt hjärtas kung? Har du pengar i din pung?
Jag är vacker, du är ung!
Sjung av hjärtat, sjung.

Flickan i Havanna hörer då en sjömans röst:
Pengar har jag inga, men en sak till tröst.
Och utur sin jacka blå tager han det hon skall få.
Du är vacker, du är ung!
Sjung av hjärtat, sjung.

Flickan i Havanna skådar då med tjusad blick
ringen med rubiner, som hon genast fick.
Ringens kostar femton pund! Stanna du - en liten stund.
Jag är vacker, du är ung!
Sjung av hjärtat, sjung.

Flickan i Havanna hon har inga pengar kvar,
sitter i ett fönster, vinkar åt en karl.
Handen prydles av en ring, och kring barmen crepe de chine.
Jag är vacker, du är ung!
Sjung av hjärtat, sjung.

Byssan Lull

:: Byssan lull, koka kittelen full,
där kommer tre vandringsman på
vägen ::
den ene ack så halt,
den andre o, så blind,
den tredje säger alls ingenting.

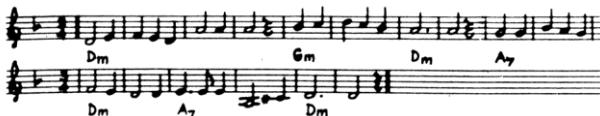
:: Byssan lull, koka kittelen full,
på himmelen vandra tre stjärnor ::
den ena är så vit
den andra är så röd
den tredje är månen den gula.

:: Byssan lull, koka kittelen full,
där bläser tre vindar på haven ::
på Stora ocean,
på lilla Skagerak
och långt upp i Bottniska viken.

:: Byssan lull, koka kittelen full,
sjökistan har trenne figurer ::
den första är vår tro,
den andra är vårt hopp,
den tredje är kärleken, den röda.

:: Byssan lull, koka kittelen full
tre äro tingena de goda ::
den första är Gud Far
den andra är hans Son
den tredje mild Jungfru Maria.

Vem kan segla förutan vind

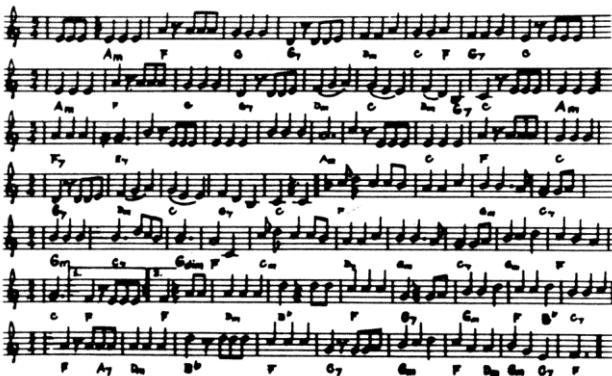

Vem kan segla förutan vind
vem kan ro utan åror
vern kan skiljas från vännen sin
förutan att fälla tårar?

Jag kan segla förutan vind
jag kan ro utan åror.
Men ej skiljas från vännen min
förutan att fälla tårar.

Så länge skutan kan gå

Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå
så länge solen den glittrar på böljorna blå,
om blott en dag eller två, så häll tillgodo ändå,
för det finne många som aldrig en ljusglint kan få.
Och vem har sagt att just du kom til världen
för att få solsken och lycka på färden?
Att under stjärnornas glans bli purrad ut i en skans,
att få en kyss eller två i en yrande dans?

Ja, vem har sagt att just du skall ha hörsel och syn
hörta böljornas brus och kunna sjunga?
Och vem har sagt att just du skall ha bästa meny'n
och som fågeln på vågorna gunga.

Så länge torernas gång, och ifall vakten blir lång,
så minns att smart klämtar klockan för dig: ding, ding, dong.
Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå,

så tag med glädje ditt job fast du lider,
snart får du vila för eviga tider.
Men inte hindrar det alls att du är glad och ger hals,
så kläm nu i med en verkligt sju sjungande vals!

Det er rasande tur att du lever, min vän,
och kan valsa omkring uti Havanna!
Om pengarna tagit slut, gå till sjöss om igen
med karibens passadvind kring pannan.

Klara jobbet med glans, gå i land någon stand,
tag en kyss eller två i en yrande dans,
så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå
så länge solen den glittrar på böljorna blå.

Fjellsangen

Å kom vil I høre en vise om Gjest,
den er ikke laget av lensmann og prest,
og kan I nå tenke og tro hva I vil,
så får I nok høre at Gjest er på spill.
For er der en jente, ja, to eller tre,
som gjerne vil danse og leike og le,
så kan I nok vite de danser som best,
når de kan få leike og danse med Gjest.

En gjerrigmanns stabbur med mat og med mynt,
når Gjest har besøkt det, er forrådet tyng,
hva heller en lensmann, en prest eller fut
som driver de skatter så hårdelig ut.
Da lyder der skriken av skrekkl og av harm,
da løfter den lensmann sin truende arm.
Men lensmann' gjør regningen opp uten vert,
du fanger nok Gjest, kanst du fange en fjert.

Og skulle du være så heldig en gris,
hvor lenge var Adam uti Paradis?
For satte du Gjest uti jern og i bolt,
hvor fant du de låser og murer som holdt?
Ja, tenk hva I vil og tro hva I han
og kall ham for tjuv og en helvetes brann.
Den lov skal han ha og den ros skal han få
han tukter de store og hjelper de små.

De nære ting

Ditt sinn monne flyve så vide omkring,
det er som du glemmer de nære ting -
det er som du aldri en time har fred
du lengter bestandig ett annet sted.
Du syns dine dager er usle og grå
hva er det du søker, hva venter du på?
Når aldri du unner deg rast eller ro
kan ingen ting vokse og intet gro.

Gå inn i din stue, hvor liten den er
så rommer den noe ditt hjerte har kjær.
På ropet i skogen skal ingen få svar
finn veien tilbake til det du har.

Den lykken du søker bak blånende fjell
kan hende du alltid har eiet den selv.
Du skal ikke jage i hvileløs ring
men lær deg å elske de nære ting.

Arne Paasche Aasen

Hva er det dog, der ligger der
Mel.: I Rosenlund.

Hvad er det dog, der ligger der
og ligner jordbær noget?
Tys, tys, mitt barn, det er din far
som er kjørt over av toget.
Han kunne ikke se seg for,
og heller ikke høre,
så derfor blev det (h)jul for ham,
men det av dem man kjører.

En mann falt ned fra husets tag,
det dulmer dog på sorgen,
at han blev til hachis idag
og biksemat i morgen.
Min bror falt ned fra Rundetårn
og slog sin skalded' isse.
Hans kone råbte efter ham
kom opp og få lidt kaffe.

Jeg ønsker meg en himmelseng,
en himmelseng med spejl i,
for så kan jeg jo se meg selv,
og kors, hvor jeg er dejlig.
Men det at få en himmelseng,
det er visst rett besværlig,
og jeg er heller ej så køn,
hvis jeg skal være ærlig.

Jeg had' en onkel Theodor,
jeg har ham ikke mere,
for han tog fejl af H_2O
og H_2SO_4 .
Min Onkels far var trommesla'r
en dag han tabte stikken,
men manden, han var ikke sen,
han slog et slag med hånden.

En murer stod på et stillas
og pilled' ved en trisse.
Så lød det høyt der oppe fra:
Gå væk, for jeg skal tisse.
Og mens han stod på sit stillas,
han stod og saved klodser,
og hver gang saven kom for nær,
såskar hansine fingre.

Her er vel nok en masse vann
herude på atlanten,
og hvis man stag til bunden ned,
jeg tror slet ik' man fandt den.
Atskipperen kan finde vej,
det er til ros for manden,
thi bølgerne såen hver for sig
de ligner jo hinanden.

Nidelven

Langt i det fjærne, bak fjellene blå
ligger et sted jeg har kjær,
dit mine tanker og drømmer vil gå,
alltid du er meg så nær.

Nidelven stille så vakker du er,
her hvor jeg går og drømmer,
drømmer om henne jeg hadde så kjær,
nu er det bare minner.
Den gamle bybro er lykkens portal,
sammen vi seiler i stjerners koral.
Nidelven stille og vakker du er,
her hvor jeg går og drømmer.

The Irish Ballad

About a maid I'll sing a song,
Sing rickety-tickety-tin.
About a maid I'll sing a song,
Who didn't have her fam'ly long,
Not only did she do them wrong,
She did ev'ryone of them in, them in,
She did ev'ryone of them in.

One morning in a fit of pique,
Sing rickety-tickety-tin.
One morning in a fit of pique,
She drowned her father in the creek,
The water tasted bad for a week,
And we had to make do with gin, with gin,
We had to make do with gin.

Her mother she could never stand,
Sing rickety-tickety-tin
Her mother she could never stand,
And so a cyanide soup she planned.
The mother died with the spoon in her hand,
And her face in a hideous grin, a grin,
Her face a hideous grin.

She set her sister's hair on fire,
Sing rickety-tickety-tin
She set her sister's hair on fire,
And as the smoke and flame rose high'r
Danced around the funeral pyre,
Playing a violin, -olin
Playing a violin.

She weighted her brother down with stones,
Sing rickety-tickety-tin.
She weighted her brother down with stones,
And sent him off to Davy Jones.
All they ever found were some bones,
And occasional pieces of skin, of skin,
Occasional pieces of skin.

One day when she had nothing to do,
Sing rickety-tickety-tin.
One day when she had nothing to do,
She cut her baby brother in two,
And served him up as an Irish stew,
And invited the neighbors in, -bors in,
Invited the neighbors in.

And when at last the polic came by,
Sing rickety-tickety-tin.
And when at last the polic came by,
Her little pranks she did not deny.
To do so, she would have had to lie,
And lying, she knew, was a sin, a sin,
Lying, she knew, was a sin.

My tragic tale I won't prolong,
Sing rickety-tickety-tin.
My tragic tale I won't prolong,
And if you do not enjoy my song,
You've yourselves to blame if it's too long,
You should never have let me begin, begin
You should never have let me begin.

Tom Lehrer

Kallen og katta

Han Simo i Støa og katten
var mette av alder og år,
og både var redde for vatten
og både var mest utan hår.
Og alt medan åra tok ende,
so tenkte vel kallen med seg,
at her var det tryggast, kan hende,
å fyrst sende katten i veg.

Han prøvde med mange slags greier,
frå oljen i pipa til kniv,
men etter som røynde folk seier
har katten fleirfoldige liv.
Han gjorde sitt yttarste, kallen,
på det å bli katten sin kvitt,
til dess han fekk sett seg i skallen
å prøve med blank dynamitt.

Han kjøpte patrona på bua
med lunte av likaste sort,
og rusla so heim i den trua
at no var det endeleg gjort.
So henta han katten i hagen
og surra med skjelvande hand
patrona på plass under magen
med tridubbelt snøsokke--band

Han sprang i det same han tende
og skolv endå lunta var lang,
men rekna kje med kva som hende
då katten fekk sjå kor han sprang.
For best som han redd rende frå han
som kua i stivbeint galopp,
var katten i hælane på han
og dansa med lystige hopp.

Og kallen vart meir og meir fælen
di meir han såg katten var kåt,
og katten vart meir og meir kjælen,
di løgnare kallen for åt.

Han sprang som ungdom på atten
og skamtrakka vokstarleg gras,
so ingen kan undrast at katten
fann ut det var mykje til stas.

Og kallen låg flat etter reina,
men heldt seg for bringa og bles,
med katten på sprang millom beina
og lunta i rykande fres.

Og lunta vart kortar' og kortar',
- han kjende det meir enn han såg,
og kallen sprang fortar' og fortar'
med kurs for ei løe der låg.

Og det var han Simo i Støa,
tilårskommen, hjulbeint og rund,
han kappsprang med døden mot løa
og slo han med knapt eit sekund.
For midt under hardaste taket
smatt Simo fortumla i ly,
og nett i det same kom braket,
so moldspruten stod som ei sky.

Og døra og litt ut av veggen
dreiv saman med dunder og brak,
og somt fauk i låra og leggen,
men verst vart han skamfarene bak.
Og doktor vart bodsendt og presten,
og kallen vart plåstra og smurd
so pass han stod oppatt på resten,
men katten vart aldri meir spurd.

Jakob Sande

Brev från kolonien

Hejsan morsan, hejsan stabben!
Här å brev från älsklingsgruppen.
Vi har kul på kolonien,
vi bor tjugoåtta gangstergrabbar i en

stor barack med massa sånger.
Kan ni skicka mera pengar?
För det vore en god gärning,
jag har spelat bort varenda dugg på tårning.

Hår å roligt vil jag lova
fastän lite svårt att sova.
Killen som har sången över mej,
han vaknar inte när han behöver, nej!

Jag har tappat två framtänder
för jag skulle gå på händer
när vi lattjade charader,
så när morsan nu får se mej får hon spader.

Uti skogen finns baciller
men min kompis han har piller
som han köpte utav en ful typ
och om man äter dom blir man jättekul typ.

Föreståndar'n han har farit,
han blir aldrig va' han varit
för polisen kom och tog hand
om honom för en vecka när vi lekte skogsbrann.

Uti skogen finns det rådjur
Ibaracken finns det smådjur,
och min beste kompis Tage
han har en liten fickkniv inuti sin mage.

Honom ska' dom operera.
Ja, nå vet jag inge' mera.
Kram och kyss och hjärtligt tack sen,
men nu ska' vi ut och bränna granbaracken.

Amalia

Till Stockholm for Heppeneppetepp,
till Stockholm for jag,
och till Stockholm for Amalia,
som bad oss supa bra,
till Stockholm for alla raska gossar,
som i laget där va.

Och supen tog Heppeneppetepp,
och supen tog jag,
och supen tog Amalia,
som bad oss supa bra,
och supen tog alla raska gossar,
som i laget där va.

I finkan kom Heppeneppetepp,
i finkan kom jag,
i finkan kom Amalia,
som bad oss supa bra,
i finkan kom alla raska gossar,
som i laget där va.

Men frikänd blev Heppeneppetepp,
och frikänd blev jag,
och frikänd blev Amalia,
som bad oss supa bra,
och frikänd blev alla raska gossar,
som i laget där va.

Fra Bergs Sångbok

Amanda

Amanda gårger sig ut i lunden,
där får hon se att en ko står bunden.
Amanda gårger sig hem igen,
slår upp en nubbe och tömmer den.

Fra Bergs Sångbok

Kalmarvisan

:/: Uti Kalmare stad, ja, där finns det ingen
ingen kvast,:/
förrän lördagen.
Hej dick, hej dack.
Jag slog i,
och du drack.
:/: Hej dickom dickom dack.:/
För uti Kalmare stad, ja, där finns det ingen kvast,
förrän lördagen.

:/: När som bonden kommit hem
Kommer bondekvinnan ut. :/
Och är så stor i sin trut.
Hej diek....

:/: Var är pengarna du fått?
Jo, dem har jag supit opp. :/
Uppå Kalmare slott.
Hej diek....

:/: Ja;; skall klaga dig an
för vår kronbefallnighgsman. :/
Och du skall få skam.
Hej diek....

:/: Kronbefallningsmannen vår
satt på krogen i går. :/
Och var full som ett får.
Hej diek....

Fra Bergs Sångbok

Bröder nu ta vi oss en sup
Mel.: The River Kwai March

Bröder nu ta vi oss en sup....

Fra Bergs Sångbok

Skidåkar' Anderson

Vem e' de'? Vem e' de'? Vem e' de' som kommer där?
Jo, skivbrytar Andersonskans kärring,
skivbrytar Andersonskans kärring.
Hon som bor på Hagagatan tre
tjofaderittan, killa mig på tråskon
här ska du var med! Hej!
Jag vill dö, jag vill ej längre leva,
jag vill dö i famnen på en mö. Hej!
Jag vill dö, jag vill ej längre leva,
jag vill dö i famnen på en mö. Hej, hej, hej!

Fra Bergs Sångbok

Borstens lov

Det var en gång en flicka
som red uppå ett svin
och flickan hon var naken
och glad var hennes min.
Den borsten, den borsten
den river godt som brännevin.
Den borsten, den borsten
den visste vad den tog.

Fra Bergs Sångbok

My Bonnie

My Bonnie is over the ocean,
my Bonnie is over the sea,
my Bonnie is over the ocean,
o bring back my Bonnie to me.
Bring back, bring back, bring back
my Bonnie to me, to me.
Bring back, bring back,
o bring back my Bonnie to me!

O blow ye winds over the ocean,
o blow ye winds over the sea,
o blow ye winds over the ocean
and bring back my Bonnie to me.

Bring back

Last night as I lay on my pillow,
last night as I lay on my bed,
last night as I lay on my pillow,
I dreamed that my Bonnie was dead.

Bring back

The winds have blown over the ocean
the winds have blown over the sea,
the winds have blown over the ocean
and brought back my Bonnie to me.

Brought back

Blowin' in the wind

How many roads must a man walk down
before you call him a man?
Yes, 'n how many seas must a white dove sail
before she sleeps in the sand?
Yes, 'n how many times must the cannon balls fly
before they're forever banned?
The answer, my friend, is blowin' in the wind,
The answer is blowin' in the wind

How many times must a man look up
before he can see the sky?
Yes, 'n how many ears must one man have
before he can hear people cry?
Yes, 'n how many deaths will it take 'till he knows
that too many people have died?
The answer, my friend, is blowin' in the wind,
The answer is blowin' in the wind.

How many years can a mountain exist
before it's washed to the sea?
Yes, 'n how many years can some people exist
before--they're allowed to be free
Yes, 'n how many times can a man turn his head
pretending he just doesn't see?
The answer, my friend, is blowin' in the wind,
The answer is blowin' in the wind

Bob Dylan

Streken

Refr.:

Jeg går her og tegner på veggan
en strek som blir innmari lang
og streken skal bli en tegning
som alle skal som presang

Så tegner jeg elver og daler
og streken blir tog med tunnel
så hilser vi på konduktøren
som ramler av toget hver kveld

Og Ludvigsen blir til en ape
når streken og jeg slår oss løs
og bestefar blir til en konge
mens dyret blir vakt i hans fjøs

Refr.:

Se der lager streken en jente
hmmm, det er hun jeg skal gifte meg med
hun gjemmer seg alltid, for dette
Ludvigsen helst ikke se

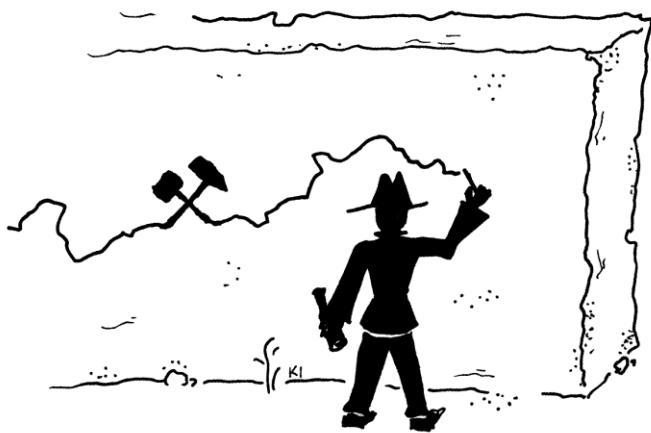
Når streken og jeg utpå dagen
får lyst på litt skikkelig mat
da tegner jeg jordbær med pølse
og dadler på tusener av fat

Refr.:

Og hender det slik som det pleier
har vi lyst til å høre musikk
Da tegner vi tuba og trommer
og viser og jazz og lyrikk

Refr.:
Som alle skal få i presang

Knutsen og Ludvigsen

The wild rover

I've been a wild rover for many a year
And I've spent all my money on whisky and beer
But now I'm returning with gold in great store
And I never will play the wild rover no more

Refr.:

And it's no, nay, never
No, nay, never no more
Will I play the wild rover
No, never no more

I went to an alehouse I used to frequent
And I told the landlady my money was spent
I asked her for credit, she answered me: Nay
Such customs as yours I can have any day

Refr.:

I then took from my pockets ten sovereigns bright
And the landlady's eyes opened wide with delight
She said I have whiskies and wines of the best
And the words I have told you were only in jest

Refr.:

I'll go home to my parents, confess what I've done
And I'll ask them to pardon their prodigal son
And when they've caressed me as oftentimes before
I never will play the wild rover no more

Refr.:

I've been a vile pervert for many a year

And I've spent all my money on black leather gear
But now I'm returning with porn in great store
And I never will play the vile pervert no more

Refr.:

And it's no, nay, never
No, nay, never no more
Will I play the vile pervert
No, never no more

I went to a shithouse I used to frequent
And I told the attendant my money was spent
I asked her for pardon, she showed me the door
I said "not bloody likely", and shat on the floor

Refr..

To market, to market with my brother Tim
When somebody threw a tomato at him
Tomatoes are round and soft to the skin
But this fucker killed him, it came in a tin!

Refr..

Runddupp

Musical notation for 'Runddupp' in G major. The melody consists of eighth notes and sixteenth notes. The chords are indicated above the staff: F, C7, and F. The bass line below the staff shows chords B♭, Gm, C7, Gm, C7, and F.

Fulle glass i godt kalas
det er ikke på sin plass,
så sa gamle Petter Dass,
- altså tømmer vi vårt glass.

(Det skalles og drikkes)

Videre sa Petter Dass:
Tomme glass i godt kalas
det er ingen vert tilpass,
- altså fyller vi vårt glass.

(Glassene fylles.
Bør gjentas ad libitum)

Theodor

Jeg elskede sjøen ifra jeg var ung
og svømmede om som en sei
faderiorei.

En dag da jeg badet min velskapte kropp,
kun bagenden ragede op,
faderiorei.

Folk ropte: "Der svømmer en alligator!"
:: Så var det til Theodor ::

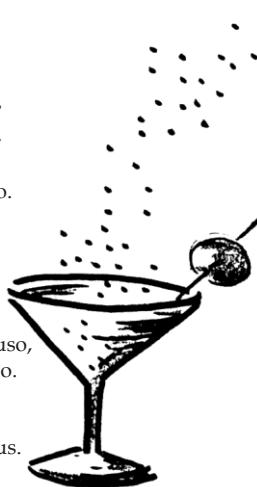
Takk for maten

Mel.: Santa Lucia

Tacca for mati - il cameradi,
stappa i mago - kan ikke klago.
Alla vi skal no - på italiano,
syngje en tone - helst unizone.

Drucco og eti - ja, vi er metti,
creti og pleti - sitt tungt i seti.
Letta på cruso - skålen skal bruso,
syng som caruso - la tonen suso.

Takka for mati - fra fulle fati,
bord delikatus - superbra matus.
Prima servera - verti har æra,
vertus vivator - non moderato.

Warum--warum

:/: Warum, warum ist die banana krumm? :/:

Wenn die banana gerade wäre, wäres
keine banana mere.

:/: Darum, Darum ist die banana krumm. :/:

:/: Hvorfor, hvorfor er bananen bøyd ? :/:

Hvis bananen var rett, var ikke bananen
banana mere.

:/: Derfor, derfor er bananen bøyd. :/:

Sola

Sola den går upp och ner
do-da, do-da

Jag skall aldrig supa mer

Hej do-dan dej

Hej do-dan dej

Hej do-dan dej

Jag skal aldrig supa mer

Hej do-dan dej

Killimanjaro! Det er en bergstopp

Kiruna-vara! Det var en bergstop

Ååh så svingar vi på sjedelen igjen.

Schumacher

A long time ago in a small town in Germany,
there was a shoemaker, shoeman was his name.

Ref: He could play the violin, violin, violin.

He could play the violin, vio vio la.

Mat og dram

REPETERES 3 GANGER
GTER 2.

Jamen er vi også mye glad i mat
ja, er den delikat,
så er vi straks parat.
Noen liker mager mat og noen liker fet,
nu vil vi berette om det beste som vi vet.

Det er skinkestek og oksestek og bankebiff og kotelett
og fårikål og lammestek og lutefisk med dram,
fiskepudding, dyrestek og spekesild med dram,
frikasé og rakørret og rømmegrøt med dram,
og så kålrulett og kalvestek og benløs fugl og syltelabb,
og ribbestek og risengrøt og fløyelsgrøt med dram,
fenalår og avkøkt torsk og prinsefisk med dram,
pannekake, bettasuppe, omelett med dram,
og så hummerklo og østersskjell og kreps i dill og røkelaks
og ertesuppe, øksebryst og kalvedans med dram,
øllebrød og fleskedupp og nevaball med dram,
eggerøre, spekeskinke, avkøkt laks med dram.

Maten den er halve fø'a er det sagt,
med myndighet og makt,
og følelse og takt.
I din gamle bibel står et skriftens sted:
Du skal alltid ete i ditt ansikts sved.

Gammelt øl

Det var i gode gamle dage
:: da Bacchus levet ::
da ingen hake man lot rage,
men manndom viste seg i alt.
Da blev pokalen fyldt til randen
med riktig ekte gammelt øl,
nu drikkes pjolter, fy for fanden,
og det er galt - ja, det er galt.
For Bacchi gleder vi leve må,
og Bacchi seder vi holde på!
Nu drikkes pjolter, fy for fanden,
og det er galt - ja, det er galt.

I disse gode gamle dage
:: da Bacchus levet ::
da kvinnen brygget og hun baget
og huslig ferd var hennes alt.
Da blev pokalen fyldt til randen
med riktig ekte gammelt øl,
nu drikkes pjolter, fy for fanden,
og det er galt - ja, det er galt.
For Bacchi gleder vi leve må,
og Bacchi seder vi holde på!
Nu drikkes pjolter, fy for fanden
og det er galt - ja, det er galt.

Ja gid de gode gamle dage
:: da Bacchus levet ::
må vende frank og fri tilbage
og sette manndomskraft i alt.

Så fyll pokalen helt til randen
med riktig ekte gammelt øl,
men si ei mère: fy for fanden
ti det er galt - ja, det er galt.
For Bacchi gleder vi leve må,
og Bacchi seder vi holde på!
Men si ei mère: fy for fanden,
ti det er galt - ja, det er galt.

C. Møller

Lambo

Se, der sitter en fyllehund,
mine herrer lambo.
Sett nu glasset for din munn,
mine herrer lambo.
Se hvordan hver dråpe vanker
nedad halsen på den dranke.
Lambo, lambo, mine herrer lambo.

Svar:

Jeg mitt glass utdrukket har,
mine herrer lambo,
se der fins ei dråpen kvar,
mine herrer lambo.
Som bevis derpå jeg vende
glasset på dets annen ende.
Lambo, lambo, mine herrer lambo.

Alle:

Han kunde kunsten
han var et jævla fylle--fyllesvin.
Så går vi til neste mann
for å se hvad han formår.

Gambrinusvise (Fra da Venche Foss var Heit)

Hva er som manna i Egyptens land?
Hei tim timmelim timtim
Hei tim timmelim timtim
Hva er som morgendugg på ørkensand?
Hei tim timmelimmelimmelim timtim!
Vårt øl! Vårt øl! Vårt øl!

Hill deg, Dronning blant væsker
Du som svaler og lesker
Sjenk oss av din gyldne flom
For nu er seidelen tom
tommelom tom tom!

Hva skyller sorger og bekymring vekk?
Hei tim timmelim timtim
Hei tim timmelim timtim
Hva er som balsam på den tørre flekk?
Hei tim timmelimmelimmelim timtim!
Vårt øl! Vårt øl! Vårt øl!

Hill deg, du som forfrisker
Du som klukker og hvisker
Sjenk oss av din gyldne flom
Nu er min seidel tom
tommelom tom tom!

Det var en god gammel bondemann

Det var en god gammel bondemann
som skulde ut etter øl
som skulde ut etter øl
som skulde ut etter øl,
etter øl, etter hopsasa, tralalala
som skulde ut etter øl.

Til kona kom der en ung student
mens mannen var ut etter øl
mens mannen var ut etter øl,
mens mannen var ut etter øl ,
etter øl, etter hopsasa, tralalala
mens mannen var ut etter øl.

Han kysset henne på rosenmunn
og klappet henne på kinn,
mens mannen var ut etter øl ,
mens mannen var ut etter øl ,
etter øl, etter hopsasa, tralalala
mens mannen var ut etter øl.

Men mannen stod bak en dør og så
hvordan det hele gikk til.
Du trodd' jeg var ut etter øl,
du trodd' jeg var ut etter øl,
etter øl, etter hopsasa, tralalala
du trodd' jeg var ut etter øl.

Han tok studenten i buksen bak
og ut av døren ham smed.
Du trodd' jeg var ut etter øl,
du trodd' jeg var ut etter øl,
etter øl, etter hopsasa, tralalala.
Og så gikk han ut etter øl.

Museballaden

De yndige små musene har gjort en fangst så fin:
De fant i Hansens kjellerbu e' åpna flaske vin.
Så pimpa de og festa de og holdt et svare hus,
for vinen gikk til hodet på de yndige små mus.
Tralalala

De gassa seg og hygga seg. Den søte vinen fløt.
Og jøss hvor de ble modige og jøsses hvor de skrøt.
Den ene ropte brautende: Jeg er vel ikke veit,
nå flyr jeg opp og glefser i meg Hansens skinkesteik.
Tralalala

Den andre gliste hånlig: Hi hi hi, hva er vel det?
Når jeg drar opp i kjøkkenet, skal Hansen nok få se
at all den mat som finnes i hans digre kjøkkenskap
på en to tre blir borte i mitt sultne musegap.
Tralalala

Den tredje satt og hikka. Den var lykkelig og full:
Nei, gi deg med å tøys'da, get, det der er bare tull.
Nei, jeg skal lage bøljer, jeg, og det i denne natt.
Nå går jeg opp i trappa og forlører Hansens katt.
Tralalala

Nu så har jag det riktigt bra.
Nu så har jag fått det som jag vill ha,
men bror min bar bast utav alla jag vet.
Han ligger i sprit uppå Riksmuseet.

Skål !

Nu så har jag det riktigt bra.
Nu så har jag fått det som jag vill ha,
men bror min har bäst utav alla jag vet.
Han ligger i sprit uppå Riksmuseet.
Skål !

Dryckesvisa

Måndagen är en suparedag. Häll i brännvin!
Häll i brännvin!

Tisdagen är en suparedag. Häll i brännvin!
i da' du

Hur mår du? Jag mår bra du.

Du var full i går men inte ja' du. Häll i brännvin!
Häll i brännvin! Hall i brännvin i da' du.

Onsdagen är en suparedag. Häll i brännvin!
Häll i brännvin!

Torsdagen är en suparedag. Häll i brännvin
i da' du

Hur mår du? Jag mår bra du.

Du var full i går men inte ja' du. Häll i brännvin!
Häll i brännvin! Häll i brännvin i da' du.

Fredagen gör vi rakt ingen ting. Häll i brännvin!
Häll i brännvin!

Lördagen ringer sabbaten in. Hält i brännvin
i da' du

Hur mår du? Jag mår bra du.
Du var full i går men inte ja' du. Häll i brännvin!
Häll i brännvin! Häll i brännvin i da' du.

Söndagen ska' till kyrkan vi gå. Häll i brännvin!
Häll i brännvin!
För att titta uppå flickorna de små.
Häll i brännvin i da' du
Hur mår du? Jag mår bra du.
Du var full i går men inte ja' du. Häll i brännvin!
Häll i brännvin! Häll i brännvin i da' du.

Chrougnutan

Mel.: Lysmaskinidyll

Ta dig en grogg, fast din plånbok bantar,
räkningen här går på feta slantar:

Snaps.....	400:69
Påfyllda butter.....	22:10
Groggvirke.	1.003:19
<u>Mera utbongat (fast utan kvitton)</u>	
Avrundat.....	2.502:--

Nånting at tänka på.

Fra Bergs Sångbok

Hej på er bröder alla

Hej på er bröder alla
vi skal supa till dess vi falla
och brännvinslitern den är för liten
den är för liten för oss alla.

Å en gång när jag är döder
och lagd mellan tvenne bröder
begrav mig, begrav mig
i en brännvinskällare på Söder.

Å på min gravsten skall det stå ristat
med tvenne små enkla rader
här viler det en fyllebror
som alltid var så glad och goder.
Ja, här vilar det en fyllebror
som alltid var så god och glader.

Fra Bergs Sångbok

Torskevise

En ekte lofot torsk jeg er,
for jeg er født i Henningsvær.
- Fadde rullan dei, fadde rullan dei, fadde
rullan dullan dei.

Den gang var jeg et torske-egg,
nå er jeg voksen torsk med skjegg.
- Fadde rullan dei

Nå er jeg selv blitt torskefar,
og hundretusen barn jeg har.
- Fadde rullan dei

Da jeg var lite torske barn,
jeg passet meg for krok og garn.
- Fadde rullan dei

Jeg gjemte meg for sild og sei,
for alle ville spise meg.
- Fadde rullan dei

Men nå er jeg blitt stor og slem.
Nå er det jeg som spiser dem.
- Fadde rullan dei

Men får jeg se en fisker mann,
da rømmer jeg så fort jeg kan.
- Fadde rullan dei

Men det fins garn av mange slag.
Jeg blir vel tatt en vakker dag.
- Fadde rullan dei

Hvis en til slutt skal spise meg,
så håper jeg at det blir deg.
- Fadde rullan dei

Torbjørn Egner

Bonanza

We chased lady luck, 'til we ffinally struck Bonanza.
With a gun and a rope and a hat full of hope,
we planted a family tree.
We got hold of a pot full of gold, Bonanza.
With a horse and a saddle, and a range full of cattle,
how rich can a fellow be?

On this land we put our brand,
Cartwright is the name,
fortune smiled,
the day we filed
the Ponderosa claim.

Here in the West, we're livin' the best, Bonanza,
if anyone fights any one of us,
he's go a fight with me

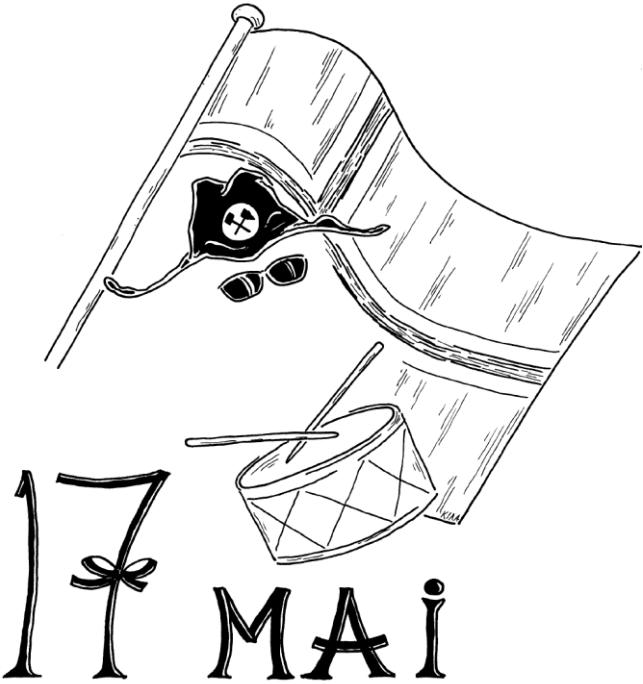
Hoss and Joe and Adam know
every rock and pine,
no one works,
fights, or eats,
like those boys of mine.

Here we stand in the middle of a grand Bonanza
With a gun and a rope and a hatful of hope,
we planted our family tree,
we got hold of a potful full of gold, Bonanza
With a houseful of friends where the rainbow ends,
how rich can a fellow be?

On this land we put our brand,
Cartwright is the name,
fortune smiled,
the day we filed
the Ponderosa claim.

Here in the west we're livin' the best Bonanza.
With the friendliest, fightingist, loving band,
that ever set foot in the promised land,
and we're happier than them all
That's why we call it Bonanza...Bonanza...Bonanza...

Ja, vi elsker

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem
furet, værbitt over vannet,
med de tusen hjem.
Elsker, elsker det og tenker
på vår far og mor
:/: og den saganatt som senker,
drømmer på vår jord:/:

Norske mann i hus og hytte
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte,
skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
:/: har den Herre stille lempet,
så vi vant vår rett:/:

Ja, vi elsker dette landet
som det stiger frem
furet, værbitt over vannet
med de tusen hjem!
Og som fedres kamp har hevet
det av nød til seier,
:/: også vi, når det blir krevet,
for dets fred slår leir:/:

Bjørnstjerne Bjørnson

Kongesangen

Gud sign vår konge god!
Sign ham med kraft og mot
sign hjem og slott!
Lys for ham ved din Ånd,
knytt med din sterke hånd
hellige troskapsbånd
om folk og drott! Høyt sverger Norges mann
hver i sitt kall, sin stand,
troskap sin drott.
Trofast i liv og død,
tapper i krig og nød,
alltid vårt Norge lød
Gud og sin drott.

Norge i rødt hvitt og blått

Hvorhen du går i li og fjell,
en vinterdag, en sommerkveld
med fjord og fossevell,
fra eng og mo med furutrær
frahavets bryn med fiskevær
og til de hvite skjær,
møter du landet i trefarvet drakt,
svøpt i et gjenskinn av flaggets farveprakt.
Se, en hvitstammet bjerk oppi heiern,
rammer stripen med blåklokker inn
mot den rødmalte stuen ved veien,
det er flagget som vaier i vind.
Ja, så hvit som det hvite er sneen,
og det røde har kveldssolen fått,
og det blå ga sin farve til breen,
det er Norge i rødt, hvitt og blått.

En vårdag i en solskinnsstund
på benken i Studenterlund
der sitter han og hun,
to unge, nyutsprungne russ,
to ganske nylig tente bluss,
i 20 grader pluss.
Hun er som en gryende forsommerdag
som farves av gjenskinnet av det norske flagg.
Ja, så hvit som det hvite er kjolen,
og så rødt som det rø' hennes kinn,
hennes øyne er blå som fiolen,
huner flagget som vaier i vind.
Han har freidig og hvitlugget panne,
og en lue i rødt har han fått.
Med en lyseblå tiltro til landet
står vår ungdom i rødt, hvitt og blått.

De kjempet både hun og han!
Nå lyser seirens baunebrann,
utover Norges land.
Mot himlen stiger flagg ved flagg
Som tusen gledesbål i dag,
For alle vunne slag.
Det knitter som før over hytte og slott,
Et flammande merke i rødt og hvitt og blått.
Som et regnbuens tegn under skyen,
Skal det evig i fremtiden stå.
Se, det glitrer på ny over byen,
I det røde og hvite og blå.
La det runge fra gaten og torget,
Over landet som nordmenn har fått:
Du er vårt, du er vårt, gamle Norge!
Vi vil kle deg i rødt, hvitt og blått!

Vi ere en nasjon vi med

Vi ere en nasjon vi med,
vi små en alen lange,
et fedreland vi frydes ved,
og vi, vi ere mange.

Vårt hjerte vet, vårt øye ser
hvor godt og vakkert Norge er,
vår tunge kan en sang blant fler
av Norges æres--sange.

Mer grønt er gresset ingensteds,
mer fullt av blomster vevet
enn i det land hvor jeg tilfreds
med far og mor har levet.
Jeg vil det elske til min død,
ei bytte det hvor jeg er fødd,
om man et paradis meg bød
av palmer oversvevet.

Hvor er vel himlen mere blå?
Hvor springer vel så glade
de bekker som i engen gå
for blomstene å bade?
Selv vinteren jeg frydes ved,
så hvit og klar som stroet med
all stjernehimlens herlighet
og hvite liljeblade.

Jeg ikke vil for fremmed vår
min norske vinter bytte,
og fremmed slott ei nær forslår
imot min faders hytte.
Han sier han er der så fri.
Det ei så nøye fatter vi,
men noe godt er visst deri
som verd er å beskytte.

Gid jeg da snart må blive stor
--jeg har så lenge biet--
at tappert jeg kan verne for
min faders dyre frihet!
Og skulle noen vel med makt
få fedrelandet ødelagt?
Hvert liv, min fader jo har sagt,
er til dets frelse viet.

Det leve da som gran og fyr,
de sterke, eviggrønne,
som stjernene bak sine sky'r
er alltid like skjørne!
Kom vår og høst, som alltid før,
med blomster for min moders dør
med gyllent korn på faders stør,
som vil du dem belønne.

Alfabetisk innholdsfortegnelse

Alexander og Margido	133
Alle søte Trondhjemspiker	138
Amalia, Amanda	255
Amanda Lindblom	121
Att vi är Bergsmän	93
Balladen om Theobald Thor	180
Bergmands drammevise	88
Bergmannens testament	74
Bergmanns-drikkevise	86
Bergmanns drikkevise II	87
Bergmannsliv	59
Bergmannssang	67
Bergmannstanker	43
Bergmannsvisa	85
Bergsmannssong	45
Bergsmän vi äro	28
Bergstudent Jens'es Saga	68
Bergstudenten Hoa's saga	70
Bergstudenters drikkevise	89
Berseblaestsangen	91
Blind-Fredriks vise	49
Blowin' in the wind	229
Bonanza	250
Borevise	57
Borstens lov	227
Brev från kolonien	224
Bröder nu ta vi oss en sup	226
Byggstudent Havre	141
Byssan Lull	210
Calypso	152
Chrougnotan	247
Clementine	78

D'er liddeli flaut	131
Dagdrøm	148
De nære ting	217
Den gamle sang	146
Det e' så læænt i Trondhjem	111
Det er mellem urd og fjelde	34
Det kom et brev i posten	82
Det store spill (Golfvisa)	150
Det var en god gammel bondemann	244
Djupt inne i fjellet	55
Dobbeltrænsa	169
Down in the coalmine	79
Drikkevise	140
Dryckesvisa	246
Du skal få en dag i mårå	203
En 400 år gammel bergmannssalme	32
En bayer i hånden	199
En bergsman älskar...	92
En gang for lenge siden	110
En pakke cellofan	178
En øl i handa	123
Etter en rangel	198
Finsk drikkevise	194
Finsk snapsvise	194
Fire-års-fylla	200
Fjeldsagnet siger	38
Fjellsangen	216
Flickan i Havanna	209
For Kvinnen	97
Fritt efter "Glück auf"	31

Gambriniusvise (Fra da Venche Foss var heit)	243
Gammelt øl	240
Gatesangerens vise	136
Gaudemus	108
Glück auf!	30
Graverne	162
Gravøl for Bergavdelingen	102
Gruvesangen vår	36
Gullkvartetten	166
Har Ni sett en bergsman bladig	74
Hei kamerater	196
Hej på er bröder alla	248
Helan går	122
Himmelseng	188
Hjemve	128
Hva er det dog, der ligger der	218
Hvis jeg blir edru	195
Hybelvisa	142
Hyldningsdikt til LAPIS	25
I malmens rike	33
Ja, vi elsker	254
Jeg gikk i myra	84
Kaffe og vaffel	172
Kagga	134
Kallen og katta	222
Kalmarvisan	226
Kalson	154
Kongesangen	255
Kvinnens pris	95
Lambo	242
Lapis Audio's rekrutteringsvise	98

Lænsmainn i Nyork	168
M/S Goddagen	164
Magre Molly	160
Malmens skål	58
Mat og dram	239
Mineralogisk sang	66
Munkeøl	158
Museballaden	245
My Bonnie	228
Myrkauk	81
 Nidelven	219
Norge i rødt hvitt og blått	256
Norsk Malmletervise Anno 1964.	60
Novicenes anråb	27
Nu er de fire år	115
Nu klinger igjennem den gamle stad	109
 Oppkomst og nedkomst	122
Oppsang for sten	57
 Pelle Tordenbrags vise	50
Perverts of society	186
Pirion	179
Primus inter pares	64
Pyromanvisa	167
På en planke	196
 Rallarvise	54
Riddersprangen	42
Rosa på bal	208
Runddupp	236
Rørrossangen	46
 Sang til kvinnen	96
Sang til kvinnen II	189
Schumacher	238
Skidåkar' Anderson	227

Skål kamerater	196
Skålsang	80
Snemåkeren	130
Sola	238
Spinell's jubileumssang	100
Stejnbytervise	40
Stiveste snutt	184
Streken	230
Studentertidens by	116
Sulisvise	52
Svalbard visa	47
Svensk malmletervise	62
Swing low sweet chariot	179
Så länge skutan kan gå	212
Takk for maten	237
Testamentet	176
The Irish Ballad	220
The Mining Engineer	76
The wild rover	232
Theodor	237
Til Homans pris	93
To pilsnere i en snor	197
Torskevise	249
Tre tosa	188
Trinken	204
Trondhjæm, Trondhjæm	171
Trønderliv	118
Turku-sangen, Hansens enk	202
Under bondens ager	137
Utafor	161
Vem kan segla förutan vind	211
Veteraner	244

Vi er bergstudenter	90
Vi ere en nasjon vi med	258
Vi gir en sjøeglad, eiegod dag	119
Vi har vår egen lille verden	113
Vi lister oss så stilt på tå	195
Walking down Canal street	193
Warum-warum	238
We are the Engineer	104
Ælgjakta	156
Ændalspilsen	201
ØL	147
Å - med forlett går'n	56
Å alle professorene	120
Ål-skrål	205

Viser skrevet av Foreningens medlemmer

Alfred Getz (1862–1922)

Professor i gruve drift 1912–2
Rektor ved NTH 1914–1

“Vi lærte med undren”

“Primus inter pares”

og skrev likegodt ett selv, det siste i denne bok.

“Novicenes anråb”
“Mineralogisk sang”
“Bergstudent Jens’ es saga”

Carl Willi. Carstens (1887–1950)

Cand. min. 1911
Dosent i mineralogi 1919–3
Carstens traff i begynnelsen av tredveårene dir. Egeberg og jernbanegeologen Rosenlund på Follodal. Disse ga ham i spøkefulle vendinger oppdraget å diktet en bergmannssang, og resultatet ble “Gruvesangen vår”. Den ble første gang sunget ved en tilstelning i Bergingeniørenes Forening i 1934 hvor Carstens da var formann.

“Gruvesangen vår”

0. F. Borchgrevink
Utdannet i Freiberg

“Bergmanns drammeviser”

Per Sandvik
NTH 1925–29, Gruv

Norsk gjendiktning av “En 400–år ga -- mel bergmannssalme”

Thorstein Tangen
NTH 1930–34. Metallurg

“Bergmanns drikkeviser II”

Trygve Forsgren (1909–33)
NTH 1931–33, Gruv
Forsgren døde ved en ulykke i Sulitjelma iden 16 august 1933

“Bergmanns drikkeviser I”

Diplomkandidatene 1961
Fremført første gang under julemøtet 1961 som kapitel av “Feiselen”.

Per Fr. Trøften
NTH 1950–54, Gruv
Torstein Blokkum
NTH 1957–61, Gruv
Diktet for det nordiske geolog, geofysikermøtet i Trondheim 1964.

“Det er mellom urd og Sjelle”

Jakob Hestnes

NTH 1930–34. Metallurg
I de meget brukte sangen “Glück auf” savnet Hestnes et vers for metallurgene,

“Norsk malmletervise”

Iver Pehrson NTH 1961-- Gruv Formann 1962–63	Jack Ødegård "En gang for lenge siden"
"Bergmannsliv" "Malmens skål"	Tore Gjeldokk Miljø og Gjennvinning -- 1997--20
Kai Nielsen jr. NTH 1961-- Gruv Formann 1964–65	"Lapis Audio's rekruteringsviser"
"Bergmannens testamente" "Bergstudenters drikkeviser"	Harald Arne Asheim
"Med og uten" , Diplom stud.1989 medl. Turid E Alfsen, Borghild Lundby, Gerhard Sund, Bjørn Frengstad	NTH 1971--1975, Kjem Professor/Førsteamanuensis, IPT, 1980--
"Jeg gikk i myra" "Det e så læænt i Trondheim"	"Gravøl for Bergavdelingen"
Gerhard Sund "Myrkauk"	Kristine Bakken NTNU 2010-2015 Material
Bjørn Frengstad Diplom stud. 1989	Berit Vinje NTNU 2010-2015 Material
"Vi er bergstudenter"	"Spinell's Jubileumssang"
Ane Kristin Haraldsen Formann i Bergstud.for. høst 1987	
Turid E. Alfsen Formann i Berseblaesten 1987--8	
Tore Langlo Formann i Berseblaesten 1989--	
"Berseblaestsangen"	
Metallurgenes Diplomsang 1988	
"Turku--sangen "Det kom et brev i posten"	

NEI!!!!

Lille prinsesse

Guttene: Lille prinsesse får jeg ta din møydom
Lille prinsesse får jeg ta din møydom
Å BOM Bomeli BOM
får jeg ta din møøydom

Jentene: Store soldat ja det får du gjerne
Store soldat ja det får du gjerne
Å BOM Bomeli BOM
ja det får du gjeeerne

Guttene: Lille prinsesse legg deg så på magen
Lille prinsesse legg deg så på magen
Å BOM Bomeli BOM
legg deg så på maaagen

Jentene: Store soldat, da tar du meg i ræva
Store soldat, da tar du meg i ræva
Å BOM Bomeli BOM
da tar du meg i rææva

Guttene: Lille prinsess det blir vel litt for trangt vel
Lille prinsess det blir vel litt for trangt vel
Å BOM Bomeli BOM
det blir vel litt for traangt vel

Jentene: Store soldat da tar jeg deg i munnen min
Store soldat da tar jeg deg i munnen min
Å BOM Bomeli BOM
da tar jeg deg i munnen min

Guttene: Lille prinsess nå kommer jeg i munnen din
Lille prinsess nå kommer jeg ah.. munnen din
Å BOM Bomeli BOM
nå kommer jeg i ahh..

Jentene: (Melodien gurgles)
Gurgle Gurgle Gurgle Gurgle Gurgle
Gurgle Gurgle Gurgle Gurgle Gurgle
Gurgle Gurgle Gurgle Gurgle Gurgle
Gurgle Gurgle Gurgle Gurgle

Guttene: Lille Prinsess nå må du se å svelge ned!
Lille Prinsess nå må du se å svelge ned
Å BOM bomeli BOM
nå må du se å svelge ned

Jentene: Store soldat vil du ikke kysse meg
Store soldat vil du ikke kysse meg
Å BOM bomeli BOM
vil du ikke kysse meg

Guttene: Lille Prinsesse kom deg ut av senga mi!
Lille Prinsesse kom deg ut av senga mi
Å BOM bomeli BOM
kom deg ut av senga mi!

My Name Is Jack

I love my wife, Yes I do, Yes I do,
I love her dearly,
I love the hole she pisses through,
I love her tits, tiddily tits, tiddily tits
And her nut brown arsehole,
I eat her shit, gobble, gobble, gobble
With a rusty spoon

My name is Jack, diddily ack, diddily ack
I'm a necrophiliac,
I get so hard on the graveyard,
I get frustrated, diddily ated, diddily ated,
when they get cremated,
Burrial is a must,
Coz you can't fuck dust

My name's Dutroux, diddily då diddily då
I like young children
I lock them up
when i need to fuck
and if they die diddle die diddle die
I do not cry
coz my brothers name is Jack
And hes a necrophiliac

His name is Hausken, diddily Hausken diddily Hausken
he likes young pussy
he takes them home
and he makes them moan
And when he comes diddle comes diddle comes
he does not run
coz his neigbour's
name is Björn
And now it is his turn